

الحمد لله
الرحمن الرحيم

دانشکده علوم ریاضی

رشته ریاضی کاربردی، گرایش گراف و ترکیبیات

پایان نامه کارشناسی ارشد

ماتریس‌های مولد و ماتریس‌های بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم‌یافته

نگارنده: گلشن گلعلی‌زاده شیری

استادان راهنما

دکتر نادر جعفری‌راد
دکتر عبدالله آل‌هوز

دی‌ماه ۱۳۹۵

شماره:
تاریخ:
ویرایش:

باسمه تعالی

مدیریت تحصیلات تکمیلی

فرم شماره ۷: صورتجلسه دفاع از پایان نامه تحصیلی دوره کارشناسی ارشد

با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر (عج) ارزیابی جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد خانم گلشن گلعلی زاده شیری به شماره دانشجویی ۹۳۱۴۷۵۴ رشته ریاضی کاربردی گرایش گراف و ترکیبیات تحت عنوان ماتریس های مولد و ماتریس های بررسی توازن گدهای صحیح تعمیم یافته که در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۲۷ با حضور هیأت محترم داوران در دانشگاه صنعتی شاهرود برگزار گردید به شرح ذیل اعلام می گردد:

☐ قبول (با درجه بسیار خوب)	☐ امتیاز (۱۸/۱۸)	☐ دفاع مجدد	☐ مردود
نوع تحقیق: نظری ☒ عملی ☐			

۲- بسیار خوب (۱۸/۹۹ - ۱۸)
۴- قابل قبول (۱۵/۹۹ - ۱۴)

۱- عالی (۲۰ - ۱۹)
۳- خوب (۱۷/۹۹ - ۱۶)
۵- نمره کمتر از ۱۴ غیر قابل قبول

عضو هیأت داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه علمی	امضاء
۱- استاذ ارشد اول	دکتر نادر جمفری راد	دانشیار	
۲- استاذ ارشد دوم	دکتر عبدالله آل هوز	استادیار	
۳- استاذ مشاور			
۴- نماینده شورای تحصیلات تکمیلی	دکتر ابراهیم هاشمی	استاد	
۵- استاذ ممتحن اول	دکتر میثم علیشاهی	استادیار	
۶- استاذ ممتحن دوم	دکتر صادق رحیمی شهرباف	استادیار	

رئیس دانشکده: دکتر ابراهیم هاشمی

تقدیمی کوچک و بضاعتی مزجات به محضر:

آسمان (تعالی اسم)، بلندای رفیعش و مهربانی بی مانندش
حضرت باران (سلام الله علیها) و پدر و عل و خاندانش
حضرت عشق (علیه السلام) و برادر و یاران با وفایش
حضرت بهار (عجل الله فرجه) و ظهور با طراوتش
حضرت روح خدا (رحمه الله علیه) و شهادتش
حضرت نائب (حفظه الله) و سربازانش

و همچنین

پدر و مادر عزیزم
که ذکر و دعاهای آن‌ها، فرش مسیر تلاشم شد.

اولین چکه ناودان بلندیک احساس را، در قالب کلامی از جنس تنفس باغچه های
معصوم یاس، بر روی حجم سپیدیک برکه می ریزم و آن را به لجه های همه پروانه صفت های
این کیتی بی انتها به آستان نیلوفر می دهمای زلال هدیه می کنم.

ای نردان پاک تو را سپاس می گویم،

که به حکمت بی انتهایت مریاری کردی،
و به رحمت نعمت هایت را بر من تمام کردی،

خانواده ای خوب به من عطا کردی که در همه حال پشتیبانی ام کنند و استادانی سرراهم
نهادی تا دانش و علمشان را بی ریاء اختیارم بگذارند.

بر خود لازم می دانم از همه عزیزانی که در جهت به سرانجام رساندن این رساله مریاری
نمودند، قدردانی کنم. مراتب قدردانی خود را از زحمات بی دریغ استادان، دکتران و

جعفری رادو دکتر عبدالله آل هوز ابراز می نمایم.

گلشن گلعلی زاده شیری

دی ماه ۱۳۹۵

تعهد نامه

اینجانب گلشن گلعلی زاده شیرازی دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ریاضی کاربردی علوم ریاضی دانشگاه صنعتی شاهرود، نویسنده پایان نامه با عنوان ماتریس های مولد و ماتریس های بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم یافته، تحت راهنمایی دکتر نادر جعفری راد و دکتر عبدالله آل هوزر متعهد می شوم:

- تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجام شده است و از صحت و اصالت برخوردار است.
- در استفاده از نتایج پژوهش های دیگر پژوهش گران، به مرجع مورد استفاده استناد شده است.
- مطالب این پایان نامه، تا کنون توسط خود، یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارایه نشده است.
- حقوق معنوی این اثر، به دانشگاه صنعتی شاهرود تعلق دارد، و مقالات مستخرج با نام “دانشگاه صنعتی شاهرود” یا “Shahrood University of Technology” به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آوردن نتایج اصلی پایان نامه تاثیرگذار بوده اند، در مقالات مستخرج از پایان نامه رعایت می گردد.
- در تمام مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که از موجود زنده (یا بافت های آنها) استفاده شده است، ضوابط و اصول اخلاقی رعایت شده است.
- در تمام مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته (یا استفاده شده است)، اصل رازداری و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است.

گلشن گلعلی زاده شیرازی

دی ماه ۱۳۹۵

مالکیت نتایج و حق نشر

- تمام حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، کتاب، برنامه های رایانه ای، نرم افزارها و تجهیزات ساخته شده) متعلق به دانشگاه صنعتی شاهرود می باشد. این مطلب باید به نحو مقتضی، در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود.
- استفاده از اطلاعات و نتایج موجود در این پایان نامه بدون ذکر منبع مجاز نمی باشد.

چکیده

کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته به عنوان یک زیرمدول روی حلقه چندجمله‌ای‌ها مورد بحث قرار می‌گیرد. ماتریس مولد و ماتریس بررسی توازن کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته، به عنوان یک کد خطی، می‌تواند به صورت ترکیبی از ماتریس‌های گردش با تعداد ستون‌های متفاوت نمایش داده شود. مشابه کدهای دوری، کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته می‌توانند توسط ماتریس‌های چندجمله‌ای معرفی شوند. کدهای صحیح تعمیم‌یافته نمونه‌ای از کدها روی حلقه اعداد صحیح به پیمانه n می‌باشند که در آنها به طور کلی پیمانه‌های مختلف نماد کدهای منحصر به فرد است. در این پایان نامه، با استفاده از معادلات ماتریسی، شرایط لازم و کافی برای اینکه یک ماتریس با درایه‌هایی از اعداد صحیح، ماتریس مولد کدهای صحیح تعمیم‌یافته باشد را به دست می‌آوریم. علاوه بر این نشان می‌دهیم که معادلات ماتریسی فوق برای به دست آوردن ماتریس بررسی توازن این کدها نیز استفاده می‌شود و کارایی دارد. در نهایت، الگوریتم‌های کارا و بهینه برای شمارش تمام ماتریس‌های چندجمله‌ای مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته و همچنین برای شمارش همه‌ی ماتریس‌های مولد کدهای صحیح تعمیم‌یافته، ارائه می‌دهیم.

کلمات کلیدی: ماتریس مولد، ماتریس بررسی توازن، ماتریس چندجمله‌ای، ماتریس گردش، کد صحیح تعمیم‌یافته، کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته، الگوریتم بوخ‌برگر، مقسوم‌علیه‌های اولیه، الگوریتم اقلیدسی تعمیم‌یافته.

پیشگفتار

هرچند به نظر می‌رسد نظریه کدگذاری در کشور ایران موضوعی جدید است اما شروع کلاسیک آن به سال ۱۹۴۸ و انتشار مقاله **کلودشانون**^۱ برمی‌گردد. وی مقاله‌ای با عنوان **نظریه ریاضی ارتباطات** را منتشر کرد که در آن نشان داد برای یک کانال پارازیت‌دار، عددی به عنوان ظرفیت کانال وجود دارد که در صورت به‌کارگیری روش‌های مناسب کدگذاری و کدگشایی، ارتباط معتبر با هر سرعت کمتر از ظرفیت کانال قابل دستیابی است. این مقاله تولدی شد برای نظریه کدگذاری که حوزه‌ای از مطالعات درباره انتقال داده‌ها از طریق کانال‌های پارازیت‌دار و کشف پیام‌های خطا‌دار است. این نظریه در بیشتر حوزه‌ها، از سیستم ارتباطی و پخش‌کننده‌های لوح فشرده گرفته تا فناوری ذخیره‌سازی بسیار کاربرد داشته‌است. در حالی که مسائل نظریه کدگذاری اغلب از کاربردهای مهندسی نشأت می‌گیرند، جالب است به نقش تعیین‌کننده‌ای که ریاضیات در توسعه موضوع داشته‌است توجه شود. اهمیت جبر، ترکیبات و هندسه در نظریه کدگذاری، حقیقتی تأییدشده توسط نتایج عمیق ریاضی است که با روش‌هایی ظریف برای پیشرفت نظریه کدگذاری مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

طراحی کدهای خوب، از هر دو دیدگاه نظری و کاربردی مسأله‌ای بسیار مهم در نظریه کدگذاری است. از زمان پیدایش نظریه کدگذاری پژوهشگران در این راستا بسیار تلاش کرده، در جریان این تلاش گونه‌های جالب زیادی از این کدها را تولید کرده‌اند. این پایان‌نامه تا حدودی حول این زمینه‌ها نگاشته شده است.

در فصل اول این پایان‌نامه تعاریف و مفاهیم مقدماتی را که در فصول بعدی به کار گرفته شده‌اند، بیان می‌کنیم. در فصل دوم به معرفی مقدماتی کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته می‌پردازیم. یک رابطه بین ماتریس چندجمله‌ای مولد و ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته بیان می‌کنیم. برخی نتایج کدهای شبه‌دوری در مرجع [18] را به کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته تعمیم می‌دهیم. به کمک قضیه دوگانگی ادعا می‌کنیم که ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن به کمک ماتریس چندجمله‌ای مولد که در رابطه ماتریسی $AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ صدق می‌کند، بدست می‌آید و بالعکس. در فصل سوم کدهای صحیح تعمیم‌یافته را معرفی می‌کنیم و با استفاده از نظریه گروه‌های آبلی، ماتریس مولد کدهای صحیح تعمیم‌یافته را بدست می‌آوریم. به کمک رابطه ماتریسی

$$AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]. \quad (1)$$

خصوصیات ماتریس مولد و همچنین رابطه بین ماتریس مولد و ماتریس بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم‌یافته را بیان می‌کنیم. در فصل چهارم با توجه به ساختار جبری آشکار کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته و کدهای صحیح تعمیم‌یافته الگوریتم‌هایی را برای بدست آوردن ماتریس‌های مولد این کدها ارائه می‌دهیم.

^۱Claud Shannon

فهرست مطالب

۱	تعاریف و قضایای مقدماتی	۱
۱	۱.۱ مفاهیم جبری	۱
۱	۱.۱.۱ گروه، حلقه و میدان	۱
۶	۲.۱.۱ مدول	۶
۷	۳.۱.۱ ماتریس	۷
۹	۲.۱ مفاهیم کدگذاری	۹
۱۰	۱.۲.۱ کدهای خطی	۱۰
۱۰	۲.۲.۱ ماتریس مولد و ماتریس بررسی توازن	۱۰
۱۱	۳.۲.۱ کدگذاری کدهای خطی	۱۱
۱۱	۴.۲.۱ کدهای دوری و کدهای شبه دوری	۱۱
۱۲	۵.۲.۱ ماتریسهای مولد و بررسی توازن در کدهای دوری	۱۲
۱۳	۶.۲.۱ کدهای LDPC	۱۳
۱۵	۲ ماتریسهای چند جمله ای مولد و بررسی توازن کدهای شبه دوری تعمیم یافته	۱۵
۱۶	۱.۲ تعریف کدهای شبه دوری تعمیم یافته	۱۶
۱۷	۲.۲ تفسیر چند جمله ای	۱۷
۱۸	۳.۲ ماتریس چند جمله ای مولد کدهای شبه دوری تعمیم یافته	۱۸
۲۰	۴.۲ الگوریتم بوخ برگر	۲۰
۲۲	۵.۲ معادله ای که ماتریس مولد کدهای شبه دوری تعمیم یافته در آن صادق است.	۲۲
۲۴	۶.۲ قضیه دوگانگی	۲۴
۲۸	۷.۲ قضایایی که برای دوگان کدهای شبه دوری تعمیم یافته صادق است.	۲۸
۳۱	۳ کدهای صحیح تعمیم یافته و ماتریس مولد آنها	۳۱
۳۳	۱.۳ کدهای صحیح تعمیم یافته	۳۳
۳۴	۲.۳ ماتریس مولد کدهای صحیح تعمیم یافته	۳۴
۳۷	۱.۲.۳ روابطی که ماتریس مولد کد صحیح تعمیم یافته روی آن صادق است.	۳۷
۴۲	۳.۳ دوگان کدهای صحیح تعمیم یافته	۴۲

۴۳	۱.۳.۳	ماتریس بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم یافته
۴۷	۴	الگوریتم شمارشی
۴۷	۱.۴	الگوریتم شمارشی کدهای شبه دوری تعمیم یافته
۵۲	۲.۴	الگوریتم شمارشی کدهای صحیح تعمیم یافته
۵۹	آ	تقسیم اقلیدسی برای ماتریس های چند جمله ای
۶۳		مراجع
۶۷		واژه نامه فارسی به انگلیسی
۶۹		واژه نامه انگلیسی به فارسی

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

در این فصل مفاهیم مقدماتی مورد نظر پایان نامه را بیان کرده و تقریباً تمامی تعاریف و قضایای مهمی که پیش نیاز فصل های بعد می باشند را ذکر می نماییم.

۱.۱ مفاهیم جبری

۱.۱.۱ گروه، حلقه و میدان

تعریف ۱.۱.۱. مجموعه ناتهی G را به همراه عمل دوتایی $(*)$ روی آن، **گروه** گویند اگر شرایط زیر برقرار باشد:

۱. G تحت عمل $*$ بسته باشد، یعنی، برای هر عنصر $a, b \in G$ ، عنصر $a * b$ در G باشد.
۲. عمل $*$ شرکت پذیر باشد، یعنی برای هر عنصر $a, b, c \in G$ ، داشته باشیم: $a * (b * c) = (a * b) * c$.
۳. G شامل یک عنصر e است به طوری که برای هر عنصر $a \in G$ داشته باشیم: $a * e = e * a = a$.
۴. برای هر عنصر $a \in G$ عنصر a' در G موجود است به گونه ای که $a * a' = a' * a = e$ برقرار باشد. عنصر a' را وارون عنصر a گویند.

تعریف ۲.۱.۱. زیر مجموعه ناتهی H از گروه G را تحت عمل $(*)$ یک **زیرگروه** از G نامیم هرگاه، H به همراه عمل $(*)$ خود یک گروه باشد و آن را با نماد $H \leq G$ نمایش می دهیم. به عبارت دیگر زیر مجموعه ناتهی H از گروه G زیر گروهی از مجموعه ناتهی $(G, *)$ است هرگاه در شرایط زیر صدق کند:

۱. برای هر دو عنصر $a, b \in H$ داشته باشیم: $a * b \in H$.

۲. اگر $a \in H$ موجود باشد آنگاه داشته باشیم: $a^{-1} \in H$.

تعریف ۳.۱.۱. گروه $(G, *)$ آبدلی است اگر برای هر دو عنصر $a, b \in G$ رابطه $a * b = b * a$ برقرار باشد.

تعریف ۴.۱.۱. اگر $(G, \circ)$ و $(H, \star)$ دو گروه باشند، آنگاه تابع $f: G \rightarrow H$ را یک همریختی^۱ گوییم هرگاه برای هر دو عنصر $a, b \in G$ داشته باشیم:

$$f(a \circ b) = f(a) \star f(b).$$

همچنین تابع f را یک یکرختی^۲ گوییم هرگاه f یک به یک و پوشا باشد.

تعریف ۵.۱.۱. مجموعه ناتهی R را به همراه دو عمل جمع $(+)$ و ضرب $(\cdot)$ حلقه نامیم هرگاه شرایط زیر برقرار باشد:

برای هر $a, b, c \in R$:

۱. R تحت عمل جمع $(+)$ یک گروه آبدلی است.

۲. R تحت عمل ضرب $(\cdot)$ بسته و شرکت پذیر است، لذا رابطه $a.(b.c) = (a.b).c$ برقرار است.

۳. ضرب $(\cdot)$ نسبت به جمع $(+)$ توزیع پذیر است، از این رو داریم: $a.(b + c) = a.b + a.c$.

تعریف ۶.۱.۱. زیر مجموعه ناتهی S از حلقه R را یک زیرحلقه از R می گوییم هرگاه، S با عمل های تعریف شده روی R خود یک حلقه باشد.

تعریف ۷.۱.۱. زیر مجموعه I از حلقه R را یک ایده آل نامیم هرگاه شرایط زیر برقرار باشد:

۱. برای هر $a, b \in I$ ، آنگاه $a - b \in I$ باشد.

۲. برای هر عنصر $a \in R$ و $i \in I$ ، عناصر ai و ia در I موجود باشند.

تعریف ۸.۱.۱. اگر I یک ایده آل از حلقه R باشد، R/I را حلقه خارج قسمتی R بر I می نامیم و داریم:

$$R/I = \{x + I \mid x \in R\}.$$

تعریف ۹.۱.۱. فرض کنید K حلقه ای جابجایی و یکدار باشد، K -جبر A حلقه ای است که:

۱. $(A, +)$ یک K -مدول یکانی باشد.

۲. برای هر $a, b \in A$ و $k \in K$ داشته باشیم:

$$k(ab) = (ka)b = a(kb).$$

^۱Homomorphism

^۲Isomorphism

تعریف ۱۰.۱.۱. مجموعه ناتهی $\mathbb{F}$ را به همراه دو عمل دوتایی جمع (+) و ضرب (.) میدان نامیم هرگاه در شرایط زیر صدق کند:

۱. $\mathbb{F}$ نسبت به عمل جمع، بسته و یک گروه آبدی است. عنصر همانی نسبت به عمل جمع را عنصر صفر $\mathbb{F}$ می‌نامیم و با ۰ نشان می‌دهیم؛

۲. مجموعه عناصر ناصفر $\mathbb{F}$ تحت عمل ضرب، بسته و یک گروه آبدی است، عنصر همانی نسبت به عمل ضرب را عنصر یکه $\mathbb{F}$ می‌نامیم و با ۱ نشان می‌دهیم؛

۳. عمل ضرب نسبت به عمل جمع توزیع پذیر است؛ یعنی رابطه $a.(b+c) = a.b + a.c$ برقرار است.

تعریف ۱۱.۱.۱. تعداد عناصر میدان را مرتبه میدان گوییم. یک میدان با تعداد عناصر متناهی را یک میدان متناهی می‌نامیم.

تعریف ۱۲.۱.۱. ۱. فرض کنید $\mathbb{F}$ یک میدان باشد، زیرمجموعه K از $\mathbb{F}$ که تحت عمل‌های $\mathbb{F}$ یک میدان باشد را یک زیرمیدان $\mathbb{F}$ می‌نامند. همچنین $\mathbb{F}$ را توسیع میدان $\mathbb{K}$ گویند.

۲. اگر $\mathbb{K}$ زیرمیدانی از $\mathbb{F}$ باشد و داشته باشیم $\mathbb{F} \neq \mathbb{K}$ ، آنگاه $\mathbb{K}$ زیرمیدان سره از $\mathbb{F}$ نامیده می‌شود.

تعریف ۱۳.۱.۱. فرض کنید $\mathbb{F}$ یک میدان باشد. مجموعه

$$\mathbb{F}[x] = \{a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n \mid a_i \in \mathbb{F}, n \geq 0\}$$

حلقه چندجمله‌ای روی $\mathbb{F}$ نامیده می‌شود.

یادآوری برخی از حقایق شناخته شده در مورد $\mathbb{F}_q[x]$ لازم به نظر می‌رسد.

تعریف ۱۴.۱.۱. چندجمله‌ای $f(x)$ با درجه مثبت را روی $\mathbb{F}$ تحویل پذیر می‌نامیم اگر دو چندجمله‌ای $h(x)$ و $g(x)$ روی $\mathbb{F}$ چنان موجود باشند که $\deg h(x) < \deg f(x)$ ، $\deg g(x) < \deg f(x)$ و همچنین $f(x) = g(x)h(x)$ باشد. در غیر این صورت چندجمله‌ای $f(x)$ از درجه مثبت را تحویل ناپذیر (روی $\mathbb{F}$) نامیم.

تعریف ۱۵.۱.۱. فرض کنید $f(x) \in \mathbb{F}[x]$ ، چندجمله‌ای از درجه $n \geq 1$ باشد. در این صورت، برای هر چندجمله‌ای $g(x) \in \mathbb{F}[x]$ ، چندجمله‌ایهای $r(x)$ و $s(x)$ با شرط $\deg r(x) \leq \deg f(x)$ یا $r(x) = 0$ وجود دارند به طوری که داشته باشیم: $q(x) = s(x)f(x) + r(x)$. چندجمله‌ای $r(x)$ ، باقیمانده‌ی $g(x)$ در تقسیم بر $f(x)$ نامیده می‌شود.

تعریف ۱۶.۱.۱. فرض کنید $f(x), g(x) \in \mathbb{F}[x]$ دو چندجمله‌ای غیرصفر باشند. بزرگترین مقسوم علیه مشترک $f(x)$ و $g(x)$ را با $\gcd(f(x), g(x))$ نشان می‌دهند که برابر است با چندجمله‌ای منحصر به فرد با بیشترین درجه به طوری که $f(x)$ و $g(x)$ را عاد می‌کند. و اگر $f(x)$ و $g(x)$ نسبت به هم اول باشند، آنگاه

^۳Greatest common divisor

$\gcd(f(x), g(x)) = 1$. همچنین کوچکترین مضرب مشترک $f(x)$ و $g(x)$ را با $\text{lcm}(f(x), g(x))$ نشان می‌دهیم و برابر است با چندجمله‌ای منحصر به فرد با کمترین درجه به طوری که $f(x)$ و $g(x)$ هر دو آن را عاد می‌کنند.

قضیه ۱.۱.۱. فرض کنید $f(x)$ یک چندجمله‌ای با درجه $n \geq 1$ روی میدان $\mathbb{F}$ باشد. در این صورت $\mathbb{F}_q[x]/(f(x))$ یک حلقه است. همچنین $\mathbb{F}_q[x]/(f(x))$ یک میدان است اگر و فقط اگر $f(x)$ تحویل ناپذیر باشد.

برهان. به مرجع [24] مراجعه شود. $\square$

تعریف ۱۷.۱.۱. یک گروه آبدی V به همراه عمل دوتایی جمع (+) روی آن را در نظر بگیرید. فرض کنید $\mathbb{F}$ یک میدان بوده و یک عمل ضرب اسکالر ($\cdot$) از $\mathbb{F} \times V$ به V تعریف شده باشد. مجموعه V را یک فضای برداری روی $\mathbb{F}$ نامند اگر در شرایط زیر صدق کند:

۱. قانون توزیع پذیری بین $\mathbb{F}$ و V برقرار باشد. یعنی اگر $a, b \in \mathbb{F}$ و $u, v \in V$ موجود باشند آنگاه داشته باشیم:

$$a(u + v) = au + av \quad (\bar{I})$$

$$(a + b)v = av + bv \quad (\text{ب})$$

۲. قانون شرکت پذیری بین $\mathbb{F}$ و V برقرار باشد. یعنی برای هر $a, b \in \mathbb{F}$ و $v \in V$ داشته باشیم:

$$(ab)v = a(bv)$$

۳. اگر ۱ عضو خنثی ضربی در $\mathbb{F}$ باشد، در این صورت برای هر $v \in V$ رابطه $1 \cdot v = v$ برقرار باشد.

تعریف ۱۸.۱.۱. یک دنباله مرتب شده با n مؤلفه $a_0, a_1, \dots, a_{n-1}$ که هر مؤلفه آن عنصری از $\mathbb{F}_q$ است را در نظر بگیرید. این دنباله را یک n -تایی روی $\mathbb{F}_q$ می‌نامیم. q روش برای انتخاب هر a_i وجود دارد. بنابراین q^n ، n -تایی متفاوت موجود است. مجموعه $(\mathbb{F}_q)^n$ همه n -تایی‌های مرتب روی $\mathbb{F}_q$ است که آن را با $\mathbb{F}_q^n$ نشان می‌دهیم. عناصر $\mathbb{F}_q^n$ را بردار می‌نامیم.

تعریف ۱۹.۱.۱. دو عمل روی $\mathbb{F}_q^n$ تعریف می‌کنیم:

الف) جمع دو بردار: برای هر $V = (v_0, v_1, \dots, v_{n-1})$ و $U = (u_0, u_1, \dots, u_{n-1})$ در $\mathbb{F}_q^n$ بردار $U + V$ به فرم زیر است:

$$U + V = (u_0 + v_0, u_1 + v_1, \dots, u_{n-1} + v_{n-1}) \in \mathbb{F}_q^n.$$

ب) حاصلضرب یک بردار در یک اسکالر: اگر $V = (v_0, v_1, \dots, v_{n-1}) \in \mathbb{F}_q^n$ و $a \in \mathbb{F}_q$ موجود باشد، داریم:

$$a(v_0, v_1, \dots, v_{n-1}) = (av_0, av_1, \dots, av_{n-1}) \in \mathbb{F}_q^n.$$

جمع برداری و ضرب اسکالر تعریف شده در (الف) و (ب) به ترتیب در قوانین توزیع پذیری و شرکت پذیری صدق می‌کنند. بنابراین مجموعه $\mathbb{F}_q^n$ یک فضای برداری روی $\mathbb{F}_q$ است.

^{*}Least common multiple

تعریف ۲۰.۱.۱. یک زیرمجموعه از $\mathbb{F}_q^n$ یک **زیرفضای** $\mathbb{F}_q^n$ است هرگاه تحت عمل جمع و ضرب تعریف شده روی $\mathbb{F}_q^n$ یک فضای برداری باشد.

تعریف ۲۱.۱.۱. فرض کنید V یک فضای برداری روی $\mathbb{F}_q$ باشد و فرض کنید $S = \{v_1, v_2, \dots, v_k\}$ زیرمجموعه‌ای ناتهی از V باشد. **زیرفضای (خطی) تولید شده توسط** S به شکل زیر تعریف می‌شود:

$$\langle S \rangle = \{ \lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_k v_k : \lambda_i \in \mathbb{F}_q \}.$$

اگر $S = \phi$ باشد، تعریف می‌کنیم: $\langle S \rangle = \{0\}$.

تعریف ۲۲.۱.۱. فرض کنید V یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{F}_q$ باشد. آنگاه زیرمجموعه غیر تهی مانند $B = \{v_1, v_2, \dots, v_k\}$ از V را یک **پایه** برای V می‌نامیم اگر $V = \langle B \rangle$ و B مستقل خطی باشد.

نکته ۱.۱.۱. اگر $B = \{v_1, v_2, \dots, v_k\}$ یک پایه برای V باشد، آنگاه هر بردار $v \in V$ را می‌توان به صورت ترکیب خطی منحصر به فردی از اعضای پایه بیان کرد. به عبارت دیگر، عناصر یکتای $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k \in \mathbb{F}_q$ وجود دارند به طوری که داشته باشیم:

$$v = \lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_k v_k.$$

تعریف ۲۳.۱.۱. فضای برداری V روی میدان متناهی $\mathbb{F}_q$ می‌تواند چندین پایه داشته باشد، اما تعداد اعضای پایه‌ها باهم برابر است. این تعداد را، **بعد** V روی $\mathbb{F}_q$ می‌نامیم و با $\dim_{\mathbb{F}_q}(V)$ نشان می‌دهیم.

قضیه ۲.۱.۱. فرض کنید V یک فضای برداری روی $\mathbb{F}_q$ باشد؛ اگر $\dim_{\mathbb{F}_q}(V) = k$ باشد، آنگاه:

۱. V دارای q^k عضو می‌باشد؛

۲. V دارای $\frac{1}{k!} \prod_{i=0}^{k-1} (q^k - q^i)$ پایه متفاوت است.

□

برهان. به مرجع [24] مراجعه شود.

تعریف ۲۴.۱.۱. فرض کنید $V = (v_1, \dots, v_n), W = (w_1, \dots, w_n) \in \mathbb{F}_q^n$ موجود باشند.

۱. دو بردار V و W برهم عمودند اگر داشته باشیم $V \cdot W = 0$.

۲. فرض کنید S یک زیرمجموعه‌ی غیر تهی از $\mathbb{F}_q^n$ باشد، دوگان S به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$S^\perp = \{v \in \mathbb{F}_q^n : v \cdot s = 0, s \in S\}.$$

اگر $S = \phi$ باشد، در این صورت تعریف می‌کنیم: $S^\perp = \mathbb{F}_q^n$.

لم ۱.۱.۱. $S^\perp$ برای هر زیرمجموعه S از $\mathbb{F}_q^n$ همواره یک زیرفضا از فضای برداری $\mathbb{F}_q^n$ می‌باشد، و داریم: $\langle S \rangle^\perp = S^\perp$.

قضیه ۳.۱.۱. فرض کنید S زیرمجموعه‌ای از $\mathbb{F}_q^n$ باشد، در این صورت داریم:

$$\dim \langle S \rangle + \dim S^\perp = n.$$

□

برهان. به مرجع [24] مراجعه شود.

۲.۱.۱ مدول

تعریف ۲۵.۱.۱. فرض کنید R یک حلقه بوده و $(M, +)$ یک گروه آبدی و $f : R \times M \rightarrow M$ یک تابع باشد. (برای سهولت $f(r, m)$ را با $r \cdot m$ نشان می‌دهیم. توجه کنید $r \cdot m$ را ضرب اسکالر r در m گویند) و در ضمن خواص زیر برقرار باشند:

۱. به‌ازای هر $r \in R$ و $m_1, m_2 \in M$ داشته‌باشیم:

$$r \cdot (m_1 + m_2) = r \cdot m_1 + r \cdot m_2.$$

۲. به‌ازای هر $r_1, r_2 \in R$ و $m \in M$ داشته‌باشیم:

$$(r_1 + r_2)m = r_1 \cdot m + r_2 \cdot m.$$

۳. به‌ازای هر $r_1, r_2 \in R$ و $m \in M$ داشته‌باشیم:

$$r_1 \cdot (r_2 \cdot m) = (r_1 \cdot r_2) \cdot m.$$

در این صورت M را یک R -**مدول چپ** گویند. به‌طریق مشابه R -**مدول راست** نیز تعریف می‌شود.

تعریف ۲۶.۱.۱. R -مدول چپ M را **یکانی** گوئیم هرگاه R یکدار باشد و به‌ازای هر $m \in M$ داشته‌باشیم:

$$1 \cdot m = m.$$

تعریف ۲۷.۱.۱. فرض کنید M یک R -مدول باشد، در این صورت زیرمجموعه ناتهی N از M را یک **زیرمدول** M نامیم هرگاه N با همان جمع و ضرب اسکالر M خود یک مدول باشد.

تعریف ۲۸.۱.۱. فرض کنید M و N دو R -مدول باشند در این صورت تابع $f : M \rightarrow N$ را یک **همریختی** R -مدولی گوئیم هرگاه دو شرط زیر برقرار باشد:

۱. برای $m_1, m_2 \in M$ ، داشته‌باشیم: $f(m_1 + m_2) = f(m_1) + f(m_2)$.

۲. برای هر $m \in M$ و $r \in R$ ، داشته‌باشیم: $f(rm) = rf(m)$.

اگر f به‌ترتیب پوشا و یک‌به‌یک باشد آن را به‌ترتیب یک **بروریختی**^۵ و **تکریختی**^۶ می‌نامیم. در صورتی که f هم یک‌به‌یک و هم پوشا باشد، f را یک **یکریختی** R -مدولی می‌نامند.

تعریف ۲۹.۱.۱. فرض کنید A ، B و C سه R -مدول بوده و $f : A \rightarrow B$ و $g : B \rightarrow C$ دو همریختی R -مدولی باشند، در این صورت رشته‌ی $A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C$ را یک **رشته دقیق**^۷ گوئیم هرگاه:

$$\ker g = \text{Im} f.$$

^۵Epimorphism

^۶Monomorphism

^۷Exact sequence

بنابراین اگر $A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C$ یک رشته دقیق باشد، آنگاه $\text{gof} = \circ$ خواهد بود. به همین ترتیب رشته $A \xrightarrow{f_1} A_1 \xrightarrow{f_2} A_2 \xrightarrow{f_3} \dots \xrightarrow{f_n} A_{n+1}$ از A مدول ها و همریختی های R -مدولی را یک رشته دقیق گویند، هرگاه به ازای هر i داشته باشیم: $\ker f_{i+1} = \text{Im } f_i$.

تعریف ۳۰.۱.۱. رشته $\circ \rightarrow A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C \rightarrow \circ$ را یک رشته دقیق کوتاه می نامند.

قضیه ۴۰.۱.۱. فرض کنید R یک حلقه بوده و A ، B و C سه R -مدول باشند. اگر رشته دقیق کوتاه $\circ \rightarrow A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C \rightarrow \circ$ را داشته باشیم، در این صورت گزاره های زیر معادلند:

۱. همریختی R -مدولی $h: C \rightarrow B$ وجود دارد به طوری که، $gh = \text{id}_C$.

۲. همریختی R -مدول $k: B \rightarrow A$ وجود دارد به طوری که، $kf = \text{id}_A$.

برهان. به مرجع [37] مراجعه شود. □

تعریف ۳۱.۱.۱. گوییم رشته $\circ \rightarrow A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C \rightarrow \circ$ شکافته شده است یا شکافته می شود هرگاه یکی از شرایط قضیه ۴.۱.۱ برقرار باشد.

قضیه ۵.۱.۱. اگر رشته $\circ \rightarrow A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C \rightarrow \circ$ شکافته شده باشد در این صورت داریم:

$$B \simeq A \oplus C.$$

برهان. به مرجع [37] مراجعه شود. □

۳.۱.۱ ماتریس

تعریف ۳۲.۱.۱. ماتریس قطری یک ماتریس $n \times n$ است که هر مؤلفه روی قطر اصلی غیر صفر بوده و دیگر مؤلفه ها صفر باشند، و به شکل $A = \text{diag}(a_{11}, \dots, a_{nn})$ نمایش داده می شود. دترمینان ماتریس A به شکل زیر تعیین می شود:

$$\det A = \prod_{i=1}^n a_{ii}.$$

تعریف ۳۳.۱.۱. در یک ماتریس مربعی، اگر تمام درایه های بالای قطر اصلی صفر باشند، ماتریس را **پایین مثلثی** یک ماتریس و هرگاه همه درایه های زیر قطر اصلی صفر باشند ماتریس را **بالا مثلثی** یک ماتریس می نامیم.

تعریف ۳۴.۱.۱. حداکثر تعداد سطرها و یا ستونهای مستقل خطی ماتریس A ، رتبه ماتریس A نامیده می شود و با $\text{rank}(A)$ نمایش می دهیم و همواره داریم:

$$1 \leq r(A) \leq \min\{m, n\}.$$

تعریف ۳۵.۱.۱. فرض کنید A یک ماتریس روی میدان $\mathbb{F}_q$ باشد؛ عملیات سطری مقدماتی روی ماتریس A یکی از سه عمل زیر است:

۱. جابه‌جا کردن دو سطر.

۲. ضرب یک سطر در یک اسکالر غیرصفر.

۳. جایگزین کردن یک سطر با مجموع آن سطر و مضربی از سطر دیگر.

تعریف ۳۶.۱.۱. دو ماتریس هم‌ارز سطری‌اند اگر یکی از آنها به وسیله دنباله‌ای از عملیات سطری مقدماتی از ماتریس دیگر حاصل شود.

تعریف ۳۷.۱.۱. یک ماتریس را **سطری پلکانی** (REF)^۸ نامیم هرگاه:

۱. سطرهای صفر پایین بقیه سطرها باشد.

۲. اولین عنصر غیرصفر هر سطر غیرصفر، یک باشد.

۳. یک مقدم هر سطر، در سمت راست یک مقدم سطرهای بالایی باشد.

تعریف ۳۸.۱.۱. ماتریس سطری پلکانی (REF) را **تحویل شده سطری پلکانی** ($RREF$)^۹ نامیم هرگاه، درایه‌های دیگر هر ستون حاوی یک مقدم، صفر باشند.

تعریف ۳۹.۱.۱. دو ماتریس A و B را در نظر بگیرید. در این صورت B **متشابه** با A است اگر ماتریس نامنفردی مانند P وجود داشته باشد به طوری که داشته باشیم: $P^{-1}AP = B$.

تعریف ۴۰.۱.۱. ماتریس A را **قطری‌شدنی** گویند هرگاه متشابه با یک ماتریس قطری باشد. به عبارت دیگر، ماتریس نامنفردی مانند P وجود داشته باشد به طوری که داشته باشیم،

$$P^{-1}AP = D = \text{diag}(d_1, \dots, d_n).$$

تعریف ۴۱.۱.۱. برای هر ماتریس $A_{n \times m}$ ، دو زیرفضای مهم تحت عنوان **فضای برد**^{۱۰} و **فضای پوچ**^{۱۱} تعریف می‌گردد، که آنها را به ترتیب با $R(A)$ و $N(A)$ نمایش می‌دهیم:

$$R(A) = \{\bar{b} \in \mathbb{R}^m \mid \bar{b} = A\bar{x}, \bar{x} \in \mathbb{R}^n\};$$

$$N(A) = \{\bar{x} \in \mathbb{R}^n \mid A\bar{x} = \bar{0}\}.$$

تعریف ۴۲.۱.۱. برای ماتریس $A_{n \times m}$ زیرفضای تولید شده توسط سطرها و ستون‌های A ، به هر ترتیب فضای سطری و فضای ستونی A می‌باشد. و همچنین رتبه A برابر با بعد $R(A)$ است. یعنی:

$$\text{rank}(A) = \dim R(A).$$

^۸Row Echelon Form

^۹Reduced Row Echelon Form

^{۱۰}Range space

^{۱۱}Null space

۲.۱ مفاهیم کدگذاری

تعریف ۱.۲.۱. فرض کنید $A = \{a_1, a_2, \dots, a_q\}$ یک مجموعه q عضوی باشد در این صورت A را **الفبای کد** و هر عضو آن را **نماد کد** می‌نامند.

۱. یک **واژه** q تایی به طول n روی A ، رشته‌ای به شکل $W = w_1 w_2 \dots w_n$ است که در آن، به ازای هر $1 \leq i \leq n$ ، $w_i \in A$ می‌باشد. به طور معادل، می‌توان W را به صورت بردار $(w_1, w_2, \dots, w_n)$ نیز در نظر گرفت.

۲. به مجموعه ناتهی C ، متشکل از واژه‌های q تایی به طول n روی A ، یک **کد بلوکی** q تایی به طول n روی A می‌گویند. در نتیجه، $C \subseteq A^n$ خواهد بود.

گاهی اوقات، کد بلوکی q تایی C را کد q تایی یا به طور خلاصه‌تر کد می‌گویند.

۳. A^n را فضای کد و اعضای کد C را **کد واژه** می‌نامند.

۴. تعداد کدواژه‌ها در C که با $|C|$ نمایش داده می‌شود، **اندازه** C نامیده می‌شود.

۵. کد به طول n و با اندازه M را (n, M) -کد می‌نامند.

معمولاً میدان متناهی $\mathbb{F}_q$ را به عنوان الفبای کد در نظر می‌گیرند. یک کد، با الفبای کد $\mathbb{F}_2 = \{0, 1\}$ را کد دودویی می‌نامند.

تعریف ۲.۲.۱. فرض کنید x و y دو واژه به طول n روی الفبای A باشند. در این صورت **فاصله (همینگ)** از x تا y که با $d(x, y)$ نمایش داده می‌شود، تعداد جایگاه‌هایی است که x و y با هم تفاوت دارند. به عبارت دیگر اگر $x = x_1, x_2, \dots, x_n$ و $y = y_1, y_2, \dots, y_n$ آنگاه:

$$d(x, y) = |\{i | x_i \neq y_i\}|$$

تعریف ۳.۲.۱. فرض کنید C کدی با اندازه حداقل ۲ باشد، در این صورت **فاصله کد** C ، که با $d(C)$ نشان داده می‌شود، عبارت است از:

$$d(C) = \min\{d(x, y) | x, y \in C, x \neq y\}$$

کد به طول n ، اندازه M و فاصله d را (n, M, d) -کد می‌نامیم. به علاوه اعداد n, M و d را پارامترهای کد می‌گوییم.

تعریف ۴.۲.۱. فرض کنید x یک کلمه در $\mathbb{F}_q^n$ باشد. در این صورت **وزن همینگ** x که با $wt(x)$ نشان داده می‌شود، برابر با تعداد مؤلفه‌های ناصفر x تعریف می‌شود.

تعریف ۵.۲.۱. فرض کنید C یک کد باشد. **مینیمم وزن همینگ** کد C که با $wt(C)$ نمایش داده می‌شود، کمترین وزن کدواژه‌های ناصفر C است.

۱.۲.۱ کدهای خطی

تعریف ۶.۲.۱. کد خطی C از طول n روی $\mathbb{F}_q$ یک زیرفضا از $\mathbb{F}_q^n$ است.

تعریف ۷.۲.۱. فرض کنید C یک کد خطی در $\mathbb{F}_q^n$ باشد. در این صورت:

۱. **دوگان** C را با $C^\perp$ نشان می‌دهیم، که مجموعه‌ی عناصری از $\mathbb{F}_q^n$ می‌باشد که بر C عمود است و $C^\perp$ یک زیرفضای $\mathbb{F}_q^n$ است و به صورت زیر بیان می‌شود:

$$C^\perp = \{\alpha \in \mathbb{F}_q^n \mid \alpha \cdot c = 0, \forall c \in C\}.$$

۲. بعد کد خطی $C^\perp$ همان بعد C به عنوان یک فضای برداری روی $\mathbb{F}_q$ می‌باشد.

قضیه ۱.۲.۱. فرض کنید C یک کد خطی به طول n روی $\mathbb{F}_q$ باشد. در این صورت

$$|C| = q^{\dim C} \text{ و } \dim C = \log_q |C|. \quad (\text{الف})$$

$$\dim C + \dim C^\perp = n \text{ و } C^\perp \text{ یک کد خطی است.} \quad (\text{ب})$$

$$(C^\perp)^\perp = C \quad (\text{ج})$$

□

برهان. به مرجع [24] مراجعه شود.

۲.۲.۱ ماتریس مولد و ماتریس بررسی توازن

فرض می‌کنیم زیرمجموعه غیرتهی S از $\mathbb{F}_q^n$ داده شده است. ابتدا ماتریس A را که سطرهاى آن از کلمات S تشکیل می‌شود با استفاده از عملیات سطرى مقدماتى به ماتریس تحویل شده پلکانى تبدیل می‌کنیم. فرض می‌کنیم G یک ماتریس $k \times n$ است که شامل تمام سطرهاى غیرصفر بدست آمده در ماتریس سطرى پلکانى تحویل شده A باشد. یعنی

$$A \rightarrow \begin{pmatrix} G \\ 0 \end{pmatrix}.$$

ماتریس G شامل k ستون اصلی می‌باشد. با جابه‌جایی ستون‌های G ماتریس زیر را خواهیم داشت:

$$G' = (I_k | X),$$

که I_k ماتریس همانی $k \times k$ می‌باشد. در ادامه ماتریس H' را به صورت زیر تشکیل می‌دهیم:

$$H' = (-X^T | I_{n-k}),$$

که X^T ترانزپوز X می‌باشد. حال معکوس جایگشت‌هایی که برای ستون‌های G به کار بردیم را برای ستون‌های H' استفاده می‌کنیم تا ماتریس H حاصل شود.

تعریف ۸.۲.۱. ۱. ماتریس مولد کد خطی C ماتریس G است که سطرهای آن یک پایه برای کد C تشکیل می‌دهند.

۲. ماتریس بررسی توازن H برای کد خطی C ماتریس مولدی برای کد دوگان C است که سطرهای آن یک پایه برای کد $C^\perp$ می‌باشد.

تعریف ۹.۲.۱. ۱. ماتریس مولدی به شکل $(I_k | X)$ ، ماتریس مولد به شکل استاندارد گفته می‌شود.

۲. ماتریس بررسی توازن به شکل $(Y | I_{n-k})$ ، ماتریس بررسی توازن به شکل استاندارد گفته می‌شود.

قضیه ۲.۲.۱. ۱. فرض کنید C یک $[n, k]$ -کد خطی روی $\mathbb{F}_q$ ، با ماتریس مولد G باشد. در این صورت، $v \in \mathbb{F}_q^n$ متعلق به $C^\perp$ است اگر و فقط اگر v بر همه سطرهای G عمود باشد؛ به عبارت دیگر داریم:

$$v \in C^\perp \iff vG^T = 0.$$

۲. برای ماتریس $n \times (n - k)$ داده شده H داریم، ماتریس بررسی توازن برای C است اگر و فقط اگر سطرهای H مستقل خطی باشند و داریم: $HG^T = 0$.

برهان. به مرجع [24] مراجعه شود. $\square$

۳.۲.۱ کدگذاری کدهای خطی

فرض کنید C یک کد خطی به طول n و بعد k باشد و $\{r_1, \dots, r_k\}$ پایه‌ای برای کد C باشد. در این صورت برای هر کدواژه v ترکیب خطی یکتای $v = \sum_{i=1}^k u_i r_i$ برای $u_i \in \mathbb{F}_q$ موجود است. به صورت معادل، اگر G را ماتریس مولد کد C در نظر بگیریم که i امین سطر آن بردار $\{r_1, \dots, r_k\}$ انتخاب شده است. برای بردار $u = (u_1, \dots, u_k) \in \mathbb{F}_q^k$ ، واضح است که

$$v = uG = \sum_{i=1}^k u_i r_i$$

یک کدواژه در C است. برعکس، هر کدواژه در C می‌تواند به صورت یکتای uG بیان شود که در آن G ماتریس مولد و $u \in \mathbb{F}_q^k$ است.

جریان نمایش اعضای $u \in \mathbb{F}_q^k$ به صورت کدواژه‌های $v = uG$ در C ، کدگذاری کد خطی نامیده می‌شود.

۴.۲.۱ کدهای دوری و کدهای شبه‌دوری

تعریف ۱۰.۲.۱. کد خطی C به طول n روی $\mathbb{F}_q$ را یک کد دوری^{۱۲} گوییم هرگاه هر انتقال دوری (یک مکان به راست) از یک کدواژه در C ، کدواژه دیگری در C حاصل شود، به عبارت دیگر، هرگاه $(c_0, c_1, \dots, c_{n-1})$ کدواژه‌ای در C باشد، آنگاه $(c_{n-1}, c_0, \dots, c_{n-2})$ نیز به کد C تعلق داشته باشد. فرض کنید C ، یک کد

^{۱۲}Cyclic codes

دوری به طول n روی $\mathbb{F}_q$ باشد، به هر کدواژه $(c_0, c_1, \dots, c_{n-1}) \in C$ ، چندجمله‌ای $c_0 + c_1x + \dots + c_{n-1}x^{n-1}$ را $c_{n-1}x^{n-1}$ نظیر می‌کنیم. طبق این تناظر به سادگی ثابت می‌شود که هر کد دوری به طول n نظیر یک ایده‌آل از حلقه $R = \mathbb{F}_q[x]/(x^n - 1)$ است.

کدهای شبه‌دوری^{۱۳} تعمیمی از کدهای دوری هستند که زیررده مهمی از کدهای خطی را تشکیل می‌دهند.

تعریف ۱۱.۲.۱. کد خطی C را کد شبه‌دوری می‌نامیم اگر، عدد صحیح n_0 وجود داشته باشد به طوری که کد C تحت چرخش n_0 -تایی پایا باشد. در حالت $n_0 = 1$ کدهای شبه‌دوری به کدهای دوری تبدیل می‌شوند. اگر کد دارای طول n باشد، آنگاه n_0 ، عدد n را عاد می‌کند.

۵.۲.۱ ماتریسهای مولد و بررسی توازن در کدهای دوری

قضیه ۳.۲.۱. فرض کنید $g(x) = g_0 + g_1x + \dots + g_{n-k}x^{n-k}$ چندجمله‌ای مولد کد دوری C در $\mathbb{F}_q^n$ باشد. در این صورت ماتریس

$$G = \begin{pmatrix} g(x) \\ xg(x) \\ \vdots \\ x^{k-1}g(x) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} g_0 & g_1 & \dots & g_{n-k} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & g_0 & g_1 & \dots & g_{n-k} & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & 0 & g_0 & g_1 & \dots & g_{n-k} \end{pmatrix}$$

ماتریس مولد C است.

□

برهان. به مرجع [24] مراجعه کنید.

قضیه ۴.۲.۱. فرض کنید که C یک $[n, k]$ -کد دوری q -آرایه‌ای با چندجمله‌ای مولد $g(x)$ باشد. قراردید $h(x) = (x^n - 1)/g(x)$. فرض کنید $h(x) = h_0 + h_1x + \dots + h_kx^k$ باشد و چندجمله‌ای متقابل $h_R(x)$ از $h(x)$ به صورت $h_R(x) = x^k h(1/x)$ تعریف شود. در این صورت ماتریس

$$H = \begin{pmatrix} h_R(x) \\ xh_R(x) \\ \vdots \\ x^{n-k-1}h_R(x) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} h_k & h_{k-1} & \dots & h_0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & h_k & h_{k-1} & \dots & h_0 & \dots & 0 \\ \vdots & & \ddots & \ddots & & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & h_k & h_{k-1} & \dots & h_0 \end{pmatrix}$$

ماتریس بررسی توازن کد C است.

□

برهان. به مرجع [24] مراجعه کنید.

^{۱۳}Quasi-Cyclic codes

۶.۲.۱ کدهای LDPC

تعریف ۱۲.۲.۱. کدهای LDPC^{۱۴} زیررده‌ای از کدهای خطی هستند. این کدها اولین بار توسط گالاگر^{۱۵} کشف و معرفی شدند. یک کد LDPC با ماتریس بررسی توازن معرفی می‌شود، که تعداد یکها در هر سطر و ستون آن به نسبت طول کد بسیار کوچک است، به همین دلیل این کدها را کدهایی با ماتریس بررسی توازن خلوت می‌نامند [17, 19].

تعریف ۱۳.۲.۱. کد C با ماتریس کنترل توازن H را (γ, δ) -منظم می‌نامند هرگاه:

۱. وزن هر سطر برابر δ باشد.
 ۲. وزن هر ستون برابر γ باشد.
 ۳. مقادیر δ و γ به ترتیب نسبت به طول کد و تعداد سطرهای H کوچک باشند.
- اگر C یک کد LDPC با ماتریس بررسی توازن $H_{m \times n}$ باشد، آنگاه خواهیم داشت: $\delta m = \gamma n$ ، بنابراین نرخ کد در نامساوی زیر صدق می‌کند:

$$R = \frac{k}{n} \geq \frac{n-m}{n} = 1 - \frac{\gamma}{\delta}.$$

حالت تساوی زمانی رخ می‌دهد که سطرهای H مستقل خطی باشند.

^{۱۴}Low Density Parity Check codes

^{۱۵}R.G. Gallager

فصل ۲

ماتریس‌های چندجمله‌ای مولد و بررسی توازن کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته

در نظریه کدگذاری تحقیقات زیادی روی کدهای شبه‌دوری انجام گرفته است، [5, 7, 11, 13, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 31, 32]. کدهای شبه‌دوری (QC) به طول n به صورت $(\mathbb{F}_q[x]/x^u - 1)^l$ تعریف می‌شوند که در آن u یک عدد صحیح مثبت و $\mathbb{F}_q$ یک میدان q عضوی و $\mathbb{F}_q[x]/x^u - 1$ یک حلقه از چندجمله‌ای x در میدان $\mathbb{F}_q$ به پیمانه $x^u - 1$ است و $n = ul$ می‌باشد. کد شبه‌دوری با $l = 1$ برابر با کد دوری است. هر کد شبه‌دوری به کمک ماتریس مولد و یا ماتریس بررسی توازن خود معرفی می‌شود. روش دیگر برای نشان دادن کدهای شبه‌دوری استفاده از ماتریس‌های چندجمله‌ای می‌باشد [18, 32]. هر کد شبه‌دوری دارای ماتریس چندجمله‌ای مولد مخصوص خود می‌باشد که یک ماتریس بالا مثلثی است و همچنین دارای ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن خاص خود می‌باشد که یک ماتریس پایین مثلثی است. بخش مهمی از کدهای با ماتریس بررسی توازن خلوت ($LDPC$) از دیدگاه کدهای شبه‌دوری بررسی می‌شود [6, 9, 12, 17, 19]. همچنین بسیاری از کدهای $LDPC$ در طبقه کدهای شبه‌دوری قرار ندارند و در یک کلاس گسترده‌تر از کدهای شبه‌دوری یعنی در کلاس کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته^۱ (GQC)، قرار می‌گیرند [4, 8, 34, 36, 38, 39]. کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته به عنوان زیرمدولی از $\bigoplus_{i=1}^l \mathbb{F}_q[x]/x^{n_i} - 1$ تعریف می‌شود، که در آن $n = \sum_{i=1}^l n_i$ است و $\mathbb{F}_q[x]$ یک حلقه از چندجمله‌ای‌های x در میدان $\mathbb{F}_q$ و $\bigoplus_{i=1}^l \mathbb{F}_q[x]/x^{n_i} - 1$ یک $\mathbb{F}_q[x]$ -مدول از همه l -تایی‌های $(c_1, \dots, c_l)$ می‌باشد که در آن برای همه $1 \leq i \leq l$ ، داریم: $c_i \in \mathbb{F}_q[x]/x^{n_i} - 1$. در این فصل به

^۱Generalized Quasi-Cyclic code

معرفی کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته می‌پردازیم. نشان می‌دهیم که هر کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته توسط ماتریس چندجمله‌ای مولد $G = (g_{i,j})$ به فرم زیر

$$\begin{pmatrix} g_{11} & g_{12} & \cdots & g_{1l} \\ \circ & g_{22} & \cdots & g_{2l} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \circ & \cdots & \circ & g_{ll} \end{pmatrix} \quad (1.2)$$

توصیف می‌شود. یعنی، یک ماتریس چندجمله‌ای بالامثلثی از مرتبه $l \times l$ ، که $g_{i,j} \in \mathbb{F}_q[x]$ می‌باشد و در معادله ماتریسی زیر صدق می‌کند،

$$AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1], \quad (2.2)$$

که در آن q عدد اول، $\mathbb{F}_q$ یک میدان متناهی با q عضو، $\mathbb{F}_q[x]$ حلقه چندجمله‌ای‌های یک متغیره x روی میدان $\mathbb{F}_q$ ، $A = (a_{i,j})$ یک ماتریس چندجمله‌ای بالامثلثی دیگر از مرتبه $l \times l$ ، $\{n_1, \dots, n_l\}$ یک بلوک‌بندی برای کدی به طول n است به طوری که $n = \sum_{i=1}^l n_i$ باشد و $\text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ یک ماتریس قطری است که برای $1 \leq i \leq l$ ، درایه (i, i) آن برابر $x^{n_i} - 1$ می‌باشد. محتویات این فصل عمدتاً از مرجع [26] برداشت شده‌است. در این فصل تعاریف و اصول اولیه کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته را به‌طور خلاصه بیان می‌کنیم. برای جزئیات بیشتر به مراجع [11, 25, 38] مراجعه کنید. در این فصل حلقه اعداد صحیح را با $\mathbb{Z}$ نشان می‌دهیم و ترانهاده یک ماتریس و یا بردار M را به صورت M^T تعریف می‌کنیم.

۱.۲ تعریف کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته

فرض کنید C یک کد خطی به طول n و بعد k روی میدان $\mathbb{F}_q$ باشد.

تعریف ۱.۱.۲. اگر اعداد صحیح و مثبت $n_1, n_2, \dots, n_l$ به گونه‌ای موجود باشند که $\sum_{i=1}^l n_i = n$ باشد و علاوه بر این، اگر همه کدواژه‌های C تحت انتقال دوری که در زیر نشان داده می‌شود، پایا باشند،

$$(\overbrace{c_{1,1}, \dots, c_{1,n_1-1}}^{n_1}, \overbrace{c_{2,1}, \dots, c_{2,n_2-1}}^{n_2}, \dots, \overbrace{c_{l,1}, \dots, c_{l,n_l-1}}^{n_l}, c_{l,n_l}) \in C \quad (3.2)$$

$$\implies (\overbrace{c_{1,n_1}, c_{1,1}, \dots, c_{1,n_1-1}}^{n_1}, \overbrace{c_{2,n_2}, c_{2,1}, \dots, c_{2,n_2-1}}^{n_2}, \dots, \overbrace{c_{l,n_l}, c_{l,1}, \dots, c_{l,n_l-1}}^{n_l}) \in C, \quad (4.2)$$

آنگاه C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته نامیده می‌شود.

توجه داشته باشید که اگر $n_1 = n_2 = \dots = n_l = m$ باشد، C تحت چرخش m -تایی پایا باشد. آنگاه C یک کد شبه‌دوری است. همچنین اگر $l = 1$ باشد آنگاه C یک کد دوری می‌باشد. اگر C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته باشد که به صورت $\sum_{i=1}^l n_i = n$ بلوک‌بندی می‌شود، آنگاه دوگان آن نیز یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته است که به همان صورت بلوک‌بندی می‌شود.

مثال ۱.۱.۲. فرض کنید یک کد خطی دودویی C_1 به طول ۷ به کمک ماتریس مولد زیر تعریف شود:

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc|c} 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right).$$

از آنجایی که در هر بلوک، با چرخش درایه‌ها در هر سطر، سطرهای دیگر حاصل می‌شود، در نتیجه C_1 یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته می‌باشد که در آن $k = 4$ ، $n_1 = n_2 = 3$ و $n_3 = 1$ است. از سوی دیگر ماتریس مولد کد $C_1^\perp$ ، ماتریس بررسی توازن کد C_1 را می‌دهد که عبارت است از:

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc|c} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{array} \right).$$

۲.۲ تفسیر چندجمله‌ای

چندجمله‌ای $f = \sum_{h=0}^d f_h x^h \in \mathbb{F}_q[x]$ را که $f_d \neq 0$ می‌باشد، در نظر بگیرید. درجه چندجمله‌ای f به صورت $\deg f = d$ تعریف می‌شود، برای چندجمله‌ای صفر، یعنی $f = 0 \in \mathbb{F}_q$ ، درجه آن به صورت $\deg f = -\infty$ تعریف می‌شود که برای همه $w \in \mathbb{Z}$ ، $\deg 0 < w$ می‌باشد. اگر C یک کد خطی به طول n باشد و به گونه‌ای بلوک بندی شود که $\sum_{i=1}^l n_i = n$ باشد، آنگاه هر کدواژه (3.2) از این کد خطی را می‌توان به یک بردار چندجمله‌ای $(c_1, c_2, \dots, c_l)$ به صورت زیر نظیر کرد.

$$c_{i,1}, c_{i,2}, \dots, c_{i,n_i} \mapsto c_i = c_{i,1} + c_{i,2}x + \dots + c_{i,n_i}x^{n_i-1} \in \mathbb{F}_q[x], \quad (5.2)$$

برای $1 \leq i \leq l$ ، که در آن، $\deg c_i < n_i$ می‌باشد.

برای $e, g \in \mathbb{F}_q[x]$ و $g \neq 0$ ، فرض کنید $e \bmod g$ ، چندجمله‌ای باقیمانده منحصر به فرد مانند r با درجه کمتر از g تعریف شود که حاصل تقسیم e بر g است؛ به بیان دیگر، برای $p, r \in \mathbb{F}_q[x]$ داریم: $e = pg + r$ ، که در آن $\deg r < \deg g$. در این صورت بردار چندجمله‌ای کدواژه‌های (4.2) ، از کد $c = (c_1, c_2, \dots, c_l) \in C$ معادل است با

$$(xc_1 \bmod (x^{n_1} - 1), xc_2 \bmod (x^{n_2} - 1), \dots, xc_l \bmod (x^{n_l} - 1)), \quad (6.2)$$

زیرا برای $1 \leq i \leq l$ ، داریم:

$$\begin{aligned} xc_i &= c_{i,1}x + c_{i,2}x^2 + \dots + c_{i,n_i-1}x^{n_i-1} + c_{i,n_i}x^{n_i} \\ &= c_{i,n_i}(x^{n_i} - 1) + c_{i,1}x + \dots + c_{i,n_i-1}x^{n_i-1}. \end{aligned}$$

بردار چندجمله‌ای (6.2) را xc می‌نامیم و که سمت راست تساوی فوق جمع مستقیم از حلقه خارج قسمت $\mathbb{F}_q[x]$ بر ایده‌آل تولید شده از $(x^{n_i} - 1)$ ، برای $1 \leq i \leq l$ می‌باشد.

فرض کنید $F : \mathbb{F}_q[x]^l \rightarrow M$ یک نگاشتی باشد که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$F((c_1, \dots, c_l)) = (c_1 \bmod (x^{n_1} - 1), c_2 \bmod (x^{n_2} - 1), \dots, c_l \bmod (x^{n_l} - 1)),$$

که در آن $\mathbb{F}_q[x]^l$ نشان دهنده l -تایی $(c_1, \dots, c_l)$ است که برای $1 \leq i \leq l$ ، $c_i \in \mathbb{F}_q[x]$ می‌باشد. در این صورت برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C ، که $C \subset M$ می‌باشد، داریم: $D = F^{-1}(C) \subset \mathbb{F}_q[x]^l$. آنگاه برای $1 \leq i \leq l$ ، D شامل بردارهای چندجمله‌ای به صورت

$$(\underbrace{0, \dots, 0}_{i-1}, x^{n_i} - 1, \underbrace{0, \dots, 0}_{l-i}), \quad (7.2)$$

می‌باشد که معادل یکی از تصاویر معکوس کدواژه $(0, \dots, 0) \in C$ است. در مقابل، فرض کنید که $D \subset \mathbb{F}_q[x]^l$ یک $-\mathbb{F}_q[x]$ زیرمدول باشد که شامل l بردار چندجمله‌ای به فرم (7.2) است. در این صورت $F(D)$ یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته را مشخص می‌کند. این تناظر بین C و D از طریق روابط $F^{-1}(F(D)) = D$ و $D = F^{-1}(C)$ ، یک‌به‌یک است، به عنوان مثال داریم: $F^{-1}(F(D)) = D$ و $F(F^{-1}(C)) = C$. از این پس، فرض می‌کنیم که هر کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C در $\mathbb{F}_q[x]^l$ قرار دارد. بنابراین ما تعریف دیگری از کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته که معادل تعریف 1.1.2 می‌باشد را ارائه می‌دهیم.

تعریف 1.2.2. فرض کنید C یک $-\mathbb{F}_q[x]$ زیرمدول از $\mathbb{F}_q[x]^l$ باشد. اگر C شامل l بردار چندجمله‌ای به فرم (7.2) باشد، آنگاه C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته نامیده می‌شود.

تعریف 1.2.2 بیان می‌کند که کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته $C \subset \mathbb{F}_q[x]^l$ ، چیزی جز یک شبکه منظم در $\mathbb{F}_q[x]^l$ که شامل l بردار چندجمله‌ای به فرم (7.2) می‌باشد، نیست.

3.2 ماتریس چندجمله‌ای مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته

یک روش برای تشکیل یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته استفاده از ماتریس مولد $k \times n$ ، با درایه‌های متعلق به $\mathbb{F}_q$ می‌باشد. روش دیگر استفاده از ماتریس چندجمله‌ای مولد $l \times l$ ، با درایه‌های متعلق به $\mathbb{F}_q[x]$ است. چندجمله‌ای $f = \sum_{h=0}^d f_h x^h \in \mathbb{F}_q[x]$ ، با درجه d یا به عبارت دیگر، $\deg f = d \geq 0$ ، را در نظر بگیرید. آنگاه چندجمله‌ای f را تکین می‌نامیم اگر $f_d = 1$ باشد.

تعریف 1.3.2. فرض کنید C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته و $G = (g_{i,j})$ یک ماتریس $l \times l$ باشد که درایه‌های آن متعلق به $\mathbb{F}_q[x]$ و سطرهای آن کدواژه‌هایی در C باشد. اگر برای $1 \leq i, j \leq l$ و $i > j$ ، $g_{i,j} = 0$ داشته باشیم، یعنی، ماتریس G به صورت

$$\begin{pmatrix} g_{1,1} & g_{1,2} & \cdots & g_{1,l} \\ 0 & g_{2,2} & \cdots & g_{2,l} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & 0 & g_{l,l} \end{pmatrix}, \quad (8.2)$$

باشد و علاوه بر این، برای $1 \leq i \leq l$ و در میان کدواژه‌های به فرم $(0, \dots, 0, c_i, \dots, c_l) \in C$ که در آن $c_i \neq 0$ می‌باشد، $g_{i,i}$ دارای کمترین درجه باشد، آنگاه G را ماتریس چندجمله‌ای مولد کد C می‌نامیم. اگر $g_{i,i}$ برای $1 \leq i \leq l$ ، تکین باشد و برای همه $1 \leq i \neq j \leq l$ ، داشته باشیم: $\deg g_{i,j} < \deg g_{j,j}$ ، آنگاه ماتریس G را کاهنده می‌نامیم.

به‌جای ماتریس‌های مولد، ما می‌توانیم کدهای خطی را با ماتریس‌های بررسی توازن تعریف کنیم. به‌طور مشابه، به‌جای ماتریس‌های چندجمله‌ای مولد، این امکان وجود دارد که کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته را توسط ماتریس‌های چندجمله‌ای بررسی توازن H تعریف کرد.

تعریف ۲.۳.۲. فرض کنید C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته و $H = (h_{i,j})$ یک ماتریس $l \times l$ باشد که درایه‌های آن متعلق به $\mathbb{F}_q[x]$ و سطرهای آن کدواژه‌هایی در $C^\perp$ است. اگر برای $1 \leq i, j \leq l$ و $i < j$ ، داشته باشیم: $h_{i,j} = 0$ ، یعنی، ماتریس H به‌صورت

$$H = \begin{pmatrix} h_{1,1} & 0 & \dots & 0 \\ h_{2,1} & h_{2,2} & \dots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \dots & 0 \\ h_{l,1} & h_{l,2} & \dots & h_{l,l} \end{pmatrix}, \quad (9.2)$$

باشد و علاوه بر این، برای $1 \leq i \leq l$ و در میان کدواژه‌های به فرم $(c_1, \dots, c_i, 0, \dots, 0) \in C^\perp$ که در آن $c_i \neq 0$ می‌باشد، $h_{i,i}$ دارای کمترین درجه باشد، آنگاه H را ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن کد C می‌نامیم. اگر $h_{i,i}$ برای $1 \leq i \leq l$ ، تکین باشد و برای همه $1 \leq i \neq j \leq l$ ، داشته باشیم: $\deg h_{i,j} < \deg h_{j,j}$ ، آنگاه ماتریس H را کاهنده می‌نامیم.

گزاره ۱.۳.۲. ماتریس چندجمله‌ای مولد کاهنده در هر کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته، منحصر به فرد است.

برهان. فرض کنید که $G = (g_{i,j})$ و $G' = (g'_{i,j})$ دو ماتریس چندجمله‌ای مولد کاهنده برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته باشند. اگر g_i و g'_i به‌ترتیب سطرهای i ام از ماتریس‌های چندجمله‌ای مولد G و G' باشند آنگاه $g_{i,i} = g'_{i,i}$ می‌باشد، زیرا در غیر این صورت با منحصر به فرد بودن چندجمله‌ای با کمترین درجه که در تعریف ۱.۳.۲ بیان شد، در تناقض است. بنابراین $d_{i+1}, \dots, d_l \in \mathbb{F}_q[x]$ موجود است به طوری که $g_i - g'_i = \sum_{j=i+1}^l d_j g_{j,j}$ باشد و مؤلفه j ام از $g_i - g'_i$ برای $1 \leq j \leq l$ عبارت است از: $g_{i,j} - g'_{i,j} = d_j g_{j,j}$ و چون برای $1 \leq j \leq l$ ، داریم: $\deg g_{i,j}, \deg g'_{i,j} \leq \deg g_{j,j}$ ، $0 \leq \deg g_{i,j}, \deg g'_{i,j} \leq \deg g_{j,j}$ ، لذا خواهیم داشت: $d_j = 0$. در نتیجه $g_i - g'_i = 0$ و $G = G'$ خواهد بود. $\square$

علاوه بر این، به‌طور مشابه می‌توان اثبات کرد که ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن کاهنده نیز منحصر به فرد است. برای هر ماتریس چندجمله‌ای مولد و ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن ما می‌توانیم کاهنده‌ی آنها را از طریق عملیات سطری مقدماتی روی ماتریس‌های چندجمله‌ای به‌دست آوریم.

گزاره ۲.۳.۲. (یک گزاره دو شرطی برای کدواژه‌های C). فرض کنید G ماتریس چندجمله‌ای مولد کد C باشد و برای $1 \leq i \leq l$ ، سطر i -ام از ماتریس $G = (g_{i,j})$ برابر $g_i = (g_{i,1}, \dots, g_{i,l})$ باشد،

در این صورت بردار چندجمله‌ای $c = (c_1, \dots, c_l) \in \mathbb{F}_q[x]^l$ ، یک کدواژه از کد C است اگر و تنها اگر $f = (f_1, \dots, f_l) \in \mathbb{F}_q[x]^l$ موجود باشد به طوری که داشته باشیم:

$$c = fG = f_1g_1 + \dots + f_lg_l. \quad (10.2)$$

برهان. برای کدواژه $c = (c_1, \dots, c_l) \in C$ و ماتریس چندجمله‌ای مولد G ، طبق لم ۱.۰.آ در پیوست آ، ادعا می‌کنیم که $f = (f_1, \dots, f_l), d = (d_1, \dots, d_l) \in \mathbb{F}_q[x]^l$ به گونه‌ای موجودند که داشته باشیم: $c = fG + d$ و برای $1 \leq j \leq l$ ، $\deg d_j < \deg g_{j,j}$ باشد. در این صورت $d = c - fG \in C$ می‌باشد و به کمک تعریف ۱.۲.۲، نتیجه می‌گیریم که $d = (0, \dots, 0) = 0$ خواهد بود. بنابراین رابطه (۱۰.۲) بدست می‌آید. عکس قضیه فوق بلافاصله از تعریف ۱.۲.۲، نتیجه می‌شود. $\square$

۴.۲ الگوریتم بوخ‌برگر

وجود ماتریس چندجمله‌ای مولد برای مدولها توسط الگوریتم بوخ‌برگر^۲ در مراجع [7, 38] نشان داده شده است که مشابه عملیات سطری مقدماتی برای بالامثلی کردن ماتریسها در روش حذفی گوس می‌باشد.

ماتریس مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته را توسط الگوریتم بوخ‌برگر را به صورت زیر بدست می‌آوریم. با ماتریس چندجمله‌ای

$$\begin{pmatrix} c_{1,1} & c_{1,2} & \dots & c_{1,l} \\ c_{2,1} & c_{2,2} & \dots & c_{2,l} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ c_{k,1} & c_{k,2} & \dots & c_{k,l} \end{pmatrix} \quad (11.2)$$

به نمایندگی از ماتریس چندجمله‌ای مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته که به عنوان کدهای خطی در نظر گرفته می‌شوند شروع می‌کنیم، که در این ماتریس برای $1 \leq i \leq k$ و $1 \leq j \leq l$ ، $c_{i,j} \in \mathbb{F}_q[x]$ می‌باشد. فرض کنید که برای $1 \leq i \leq k$ ، سطر i -ام ماتریس (۱۱.۲) باشد. در این الگوریتم تغییراتی را به صورت استقرایی روی ماتریس چندجمله‌ای انجام می‌دهیم.

۱. اگر $c_{1,1} = c_{2,1} = \dots = c_{k,1} = 0$ باشد، آنگاه قرار می‌دهیم: $c_1 = (x^{n_1} - 1, 0, \dots, 0)$ و متوقف می‌شویم. اگر $c_{1,1} \neq 0$ و $c_{2,1} = \dots = c_{k,1} = 0$ باشد باز هم عملیات را متوقف می‌کنیم.

۲. در صورت لازم سطر c_1 را با سطرهای $c_2, \dots, c_k$ جابه‌جا می‌کنیم زیرا می‌خواهیم $c_{1,1}$ کمترین درجه را در میان $c_{1,1}, c_{2,1}, \dots, c_{k,1}$ که غیر صفر هستند داشته باشد.

^۲Buchberger's algorithm

۳. $p_i, r_i \in \mathbb{F}_q[x]$ را طوری محاسبه می‌کنیم که داشته‌باشیم: $c_{i,1} = p_i c_{1,1} + r_i$ ، که در آن برای همه $2 \leq i \leq k$ ، $\deg r_i < \deg c_{1,1}$ می‌باشد. برای $2 \leq i \leq k$ ، سطر c_i را با $c_i - p_i c_1$ جایگزین می‌کنیم و به مرحله اول بازمی‌گردیم.

با انجام عملیات فوق ما می‌توانیم $c_{2,1}, \dots, c_{k,1}$ را صفر کنیم و سطر $c_1 = (c_{1,1}, \dots, c_{1,l})$ را به عنوان سطر $g_1 = (g_{1,1}, \dots, g_{1,l})$ در نظر می‌گیریم. سپس برای $c_{1,1}, c_{2,1}, \dots, c_{k,1}$ اولیه در ماتریس (۱۱.۲)، خواهیم داشت: $g_{1,1} = \gcd(c_{1,1}, \dots, c_{k,1})$. بنابراین ماتریس (۱۱.۲) به ماتریس

$$(12.2) \quad \begin{pmatrix} g_{1,1} & g_{1,2} & \dots & g_{1,l} \\ \circ & c_{2,2} & \dots & c_{2,l} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \circ & c_{k,2} & \dots & c_{k,l} \end{pmatrix}.$$

تبدیل می‌شود. توجه داشته‌باشید که $c_{i,j}$ در ماتریس (۱۲.۲) به طور کلی با $c_{i,j}$ در ماتریس (۱۱.۲) متفاوت است. در ادامه، عملیات بالا را برای زیرماتریس $\begin{pmatrix} c_{2,2} & \dots & c_{2,l} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ c_{k,2} & \dots & c_{k,l} \end{pmatrix}$ از ماتریس (۱۲.۲) انجام می‌دهیم. بعد از انجام عملیات بازگشتی بالا و جایگذاری l سطر بالا به عنوان سطرهای ماتریس G ، در نهایت ماتریس چندجمله‌ای مولد (۸.۲) برای کد C به‌دست خواهد آمد. به طور مشابه، می‌توانیم الگوریتم مربوطه را برای محاسبه H بدست آوریم به این طریق که یک ماتریس بررسی توازن $(n-k) \times n$ را به عنوان ورودی قرار می‌دهیم و خواهیم داشت: $h_{l,l} = \gcd(c_{1,l}, \dots, c_{(n-k),l})$. بعد از انجام عملیات بازگشتی بالا و جایگذاری l سطر پایین به عنوان سطرهای ماتریس H ، در نهایت ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن (۹.۲) برای کد C به‌دست خواهد آمد.

مثال ۱.۴.۲. مثال ۱.۱.۲ را در نظر بگیرید. ماتریس چندجمله‌ای در سمت چپ رابطه (۱۳.۲) به عنوان نماینده ماتریس چندجمله‌ای مولد داده شده است. از طریق انجام مراحل ۳-۱، ماتریس چندجمله‌ای اولیه به صورت زیر تبدیل شده است.

$$\begin{pmatrix} 1+x^2 & 1 & \circ \\ 1+x & x & \circ \\ x+x^2 & x^2 & \circ \\ 1+x+x^2 & \circ & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1+x & x & \circ \\ \circ & 1+x+x^2 & \circ \\ \circ & \circ & \circ \\ 1 & x^2 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow G_1 = \begin{pmatrix} 1 & 1+x & 1 \\ \circ & 1+x+x^2 & \circ \\ \circ & \circ & 1+x \end{pmatrix}. \quad (13.2)$$

بنابراین داریم: $g_1 = (1, x^2, 1)$ ، $g_2 = (\circ, 1+x+x^2, \circ)$ و $g_3 = (\circ, \circ, 1+x)$ که در آن آخرین تساوی از رابطه $(1+x, x, \circ) + (1+x)g_1 = xg_2 + (\circ, \circ, 1+x)$ حاصل شده است. برای تبدیل آن به نوع کاهنده، $g_1 + g_2$ را جایگزین سطر g_1 می‌کنیم.

حال به کمک الگوریتم بوخ‌برگر ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن آن را حساب می‌کنیم. ماتریس چندجمله‌ای در سمت چپ رابطه (۱۴.۲) به عنوان نماینده ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن داده شده است. سطر سوم ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن H_1 برابر $h_3 = (x^2, 1 + x^2, 1)$ می‌باشد. درایه‌های c_{23}, c_{13} به صورت زیر حذف می‌شوند. بنابراین داریم: $h_2 = (x + x^2, 1 + x, 0)$ و $h_1 = (1 + x^3, 0, 0)$. برای تبدیل آن به نوع کاهنده، $h_3 + (1 + x)h_2 + h_1$ را جایگزین سطر h_3 می‌کنیم و بدست می‌آوریم:

$$\begin{pmatrix} 1 & 1+x & 1 \\ x & x+x^2 & 1 \\ x^2 & 1+x^2 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1+x^2 & x+x^2 & 0 \\ x+x^2 & 1+x & 0 \\ x^2 & 1+x^2 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow H_1 = \begin{pmatrix} 1+x^3 & 0 & 0 \\ x+x^2 & 1+x & 0 \\ 1+x+x^2 & 0 & 1 \end{pmatrix}. \quad (14.2)$$

۵.۲ معادله‌ای که ماتریس مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته در آن صادق است.

گزاره ۱.۵.۲. (معادله‌ای که ماتریس مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته در آن صادق است). فرض کنید $G = (g_{ij})$ یک ماتریس $l \times l$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشد و در آن برای $1 \leq i, j \leq l$ و $i > j$ ، داشته باشیم: $g_{ij} = 0$ و همچنین $n = \sum_{i=1}^l n_i$ باشد. آنگاه G ، یک ماتریس چندجمله‌ای مولد برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته است اگر و تنها اگر یک ماتریس $l \times l$ مانند $A = (a_{ij})$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ موجود باشد به طوری که داشته باشیم:

$$AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1], \quad (15.2)$$

که در آن

$$\text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1] = \begin{pmatrix} x^{n_1} - 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & x^{n_2} - 1 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ 0 & \dots & 0 & x^{n_l} - 1 \end{pmatrix}.$$

می‌باشد.

برهان. اگر G یک ماتریس چندجمله‌ای مولد برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته باشد، آنگاه l بردار چندجمله‌ای به فرم (۷.۲) باید توسط G بیان شود و ما (۱۵.۲) را خواهیم داشت. برای اثبات عکس مطلب، فرض کنید $C = \{fG \mid f \in \mathbb{F}_q[x]^l\}$ باشد. در این صورت، C یک $\mathbb{F}_q[x]$ -زیرمدول از $\mathbb{F}_q[x]^l$ خواهد بود و از آنجایی که (۱۵.۲) برقرار است می‌توانیم بگوییم که C شامل l بردار چندجمله‌ای به فرم (۷.۲) می‌باشد. بنابراین طبق تعریف ۱.۲.۲، C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته می‌باشد. $\square$

گزاره ۲.۵.۲. (خاصیت مثلثی بودن ماتریس A) فرض کنید G ماتریس چندجمله‌ای مولد کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد. همچنین فرض کنید که A ماتریس چندجمله‌ای باشد که در معادله (۱۵.۲) صدق کند. در این صورت ماتریس A نیز یک ماتریس بالامثلثی است، یعنی اگر $A = (a_{ij})$ و $i > j$ باشد آنگاه $a_{ij} = 0$ خواهد بود.

برهان. از این واقعیت نتیجه می‌شود که مجموعه ماتریس‌های بالامثلثی روی میدان خارج قسمتی $\mathbb{F}_q[x]$ تشکیل یک گروه می‌دهند و لذا حکم حاصل می‌شود. $\square$

گزاره ۳.۵.۲. (خاصیت جابجایی ماتریس‌های A و G در کدهای شبه‌دوری). فرض کنید G یک ماتریس چندجمله‌ای مولد برای کد شبه‌دوری C باشد و A ماتریس چندجمله‌ای باشد که در رابطه (۱۵.۲) صدق کند. در این صورت، رابطه $GA = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1]$ نیز برقرار است.

برهان. فرض کنید میدان خارج قسمتی $\mathbb{F}_q[x]$ را با علامت $\mathbb{F}_q(x)$ نشان دهیم و علاوه بر این فرض کنید معادله $AG = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1]$ روی میدان $\mathbb{F}_q(x)$ صادق باشد. ماتریس قطری $M = \text{diag}[\frac{1}{x^N-1}, \dots, \frac{1}{x^N-1}]$ را در نظر می‌گیریم. در این صورت با ضرب M در طرفین رابطه فوق داریم: $(AG)M = A(GM) = \text{diag}[1, \dots, 1] = (GM)A = M(GA)$. بنابراین خواهیم داشت:

$$GA = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1].$$

$\square$

گزاره ۴.۵.۲. (ویژگی کاهندگی برای ماتریس A) فرض کنید G ماتریس چندجمله‌ای مولد کاهنده برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد. همچنین فرض کنید که A ماتریس چندجمله‌ای باشد که در معادله (۱۵.۲) صدق کند. در این صورت در ماتریس $A = (a_{ij})$ و برای همه $1 \leq i \neq j \leq l$ ، داریم:

$$\deg a_{ii} > \deg a_{ij}.$$

برهان. فرض کنید $j = i + 1$ باشد. در این صورت از معادله $a_{ii}g_{ij} + a_{ij}g_{jj} = 0$ نتیجه می‌گیریم که $\deg a_{ii} > \deg a_{ij}$ خواهد بود. زیرا، $\deg a_{ii} = \deg a_{ij} + \deg g_{jj} - \deg g_{ij} > \deg a_{ij}$ می‌باشد. بنا به فرض استقرا برای $i \leq h < j$ داریم: $\deg a_{ii} > \deg a_{ih}$ ، بنابراین کافی است ثابت کنیم که $\deg a_{ii} > \deg a_{ij}$ می‌باشد. طبق رابطه $\sum_{h=i}^j a_{ih}g_{hj} = 0$ داریم: $a_{ij}g_{jj} = -\sum_{h=i}^{j-1} a_{ih}g_{hj}$. بنابراین خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \deg a_{ij} &= \deg \left(\sum_{h=i}^{j-1} a_{ih}g_{hj} \right) - \deg g_{jj} \\ &\leq \max_{i \leq h < j} \{ \deg a_{ih} + \deg g_{hj} - \deg g_{jj} \} < \max_{i \leq h < j} \{ \deg a_{ih} \} = \deg a_{ii}. \end{aligned}$$

$\square$

نکته ۱.۵.۲. با توجه به گزاره ۴.۵.۲، اگر برای $1 \leq i \leq l$ ، داشته باشیم: $g_{ii} = x^{n_i} - 1$ ، آنگاه برای $1 \leq i \neq j \leq l$ ، $g_{ij} = 0$ خواهد بود؛ زیرا از آنجایی که $a_{ii}g_{ii} = x^{n_i} - 1$ می‌باشد، در نتیجه $a_{ii} = 1$ است و با توجه به گزاره‌های ۲.۵.۲ و ۴.۵.۲، برای $1 \leq i \neq k \leq l$ ، خواهیم داشت: $a_{ik} = 0$ ، بنابراین برای $1 \leq i \neq j \leq l$ ، داریم: $\sum_{k=1}^l a_{ik}g_{kj} = g_{ij} = 0$.

۶.۲ قضیه دوگانگی

در این بخش، به کمک قضیه دوگانگی^۳، یک رابطه بین ماتریس چندجمله‌ای مولد کد C و ماتریس چندجمله‌ای مولد کد دوگان آن، $C^\perp$ ، تعریف می‌کنیم. به طور کلی روی بدست آوردن ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن از ماتریس چندجمله‌ای مولد متمرکز می‌شویم و نتایج معکوس آن را در بخش بعدی بدست می‌آوریم.

فرض کنید w یک عدد صحیح مثبت باشد. برای چندجمله‌ای $a \in \mathbb{F}_q[x]$ که $\deg a < w$ می‌باشد، $a^{(w)}$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\begin{aligned} a &= a_0 + a_1x + \cdots + a_{w-1}x^{w-1} \\ \implies a^{(w)} &= a_0 + a_{w-1}x + a_{w-2}x^2 + \cdots + a_1x^{w-1} \end{aligned} \quad (16.2)$$

بردار ضرایب $(a_0, a_{w-1}, a_{w-2}, \dots, a_1)$ از چندجمله‌ای $a^{(w)}$ ، معادل است با سطر اول ماتریس $[a]^T$ ، که در آن $[a]$ یک ماتریس گردشی به صورت

$$[a] = \begin{pmatrix} a_0 & a_1 & \cdots & a_{w-1} \\ a_{w-1} & a_0 & \cdots & a_{w-2} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ a_1 & \cdots & a_{w-1} & a_0 \end{pmatrix}. \quad (17.2)$$

می‌باشد. آنگاه داریم:

$$(a^{(w)})^{(w)} = a$$

و

$$x^{\deg a} a(x^{-1}) = x^{\deg a} a^{(w)} \pmod{(x^w - 1)}.$$

لم ۱.۶.۲. برای عدد صحیح و مثبت w ، فرض کنید $\xi(w)$ یک $\mathbb{F}_q$ -جبر شامل همه ماتریسهای گردشی $w \times w$ ، با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q$ باشد. در این صورت،

(i). با توجه به رابطه‌ای که بین a و $[a]$ در تساوی (۱۷.۲) وجود دارد یک یکرختی بین دو $\mathbb{F}_q$ -جبر به صورت $\xi(w) \longrightarrow \mathbb{F}_q[x]/(x^w - 1)$ تعریف می‌کنیم.

(ii). به کمک نگاشت تعریف شده در بند (i) ترانزاده $[a]$ در $\xi(w)$ که به صورت $[a]^T$ نشان می‌دهیم، مطابق است با اینکه به جای a در $\mathbb{F}_q[x]/(x^w - 1)$ ، $a^{(w)}$ را جاگذاری کنیم.

(iii). فرض کنید w ، عدد N را عاد کند. نگاشت $\mathbb{F}_q[x]/(x^w - 1) \longrightarrow \mathbb{F}_q[x]/(x^N - 1)$ که توسط ضرب $\frac{x^N - 1}{x^w - 1}$ حاصل می‌شود مطابق است با نگاشت $\xi(N) \longrightarrow \xi(w)$ که به واسطه نگاشت

^۳Duality theorem

تعریف شده در بند (i) توسط رابطه $[a] \mapsto \begin{pmatrix} [a] & \cdots & [a] \\ \vdots & \cdots & \vdots \\ [a] & \cdots & [a] \end{pmatrix}$ تعریف می‌شود، که در آن ماتریس

بیانگر ماتریس تکرار $[a]$ از مرتبه $\frac{N}{w} \times \frac{N}{w}$ می‌باشد. به عنوان مثال، نگاشت‌های $\begin{pmatrix} [a] & \cdots & [a] \\ \vdots & \cdots & \vdots \\ [a] & \cdots & [a] \end{pmatrix}$

زیر نمودار جابجایی‌اند که نگاشت‌های عمودی، توسط نگاشت تعریف شده در بند (i) بدست می‌آیند.

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{F}_q[x]/(x^w - 1) & \xrightarrow{\times \frac{x^N - 1}{x^w - 1}} & \mathbb{F}_q[x]/(x^N - 1) \\ \downarrow (i) & & \downarrow (i) \\ \xi(w) & \xrightarrow{\text{ماتریس تکرار } \frac{N}{w} \times \frac{N}{w}} & \xi(N) \end{array}$$

$$[a] \mapsto \begin{pmatrix} [a] & \cdots & [a] \\ \vdots & \cdots & \vdots \\ [a] & \cdots & [a] \end{pmatrix}$$

برهان. ادعای مطرح شده در بند (i) شناخته شده است، ادعای بند (ii) نتیجه‌ی حاصل از آن می‌باشد و بند (iii) نیز با توجه به رابطه‌ی $\frac{x^N - 1}{x^w - 1} = 1 + x^w + x^{2w} + \dots + x^{N-w}$ به راحتی قابل محاسبه می‌باشد. $\square$

گزاره ۱.۶.۲. (تعامل در M). فرض کنید $(c_1, \dots, c_l)$ و $(d_1, \dots, d_l)$ متعلق به M باشند که M توسط رابطه (؟؟) تعریف شده است و $N = \text{lcm}(n_1, \dots, n_l)$ می‌باشد. علاوه بر این فرض کنید که $c, d \in (\mathbb{F}_q)^n$ دو بردار سطری هستند که به ترتیب، توسط رابطه (۵.۲)، به $(d_1, \dots, d_l)$ و $(c_1, \dots, c_l)$ وابسته‌اند. در این صورت $c(d^T) = 0$ می‌باشد اگر و تنها اگر

$$x^N - 1 \mid \sum_{k=1}^l c_k \frac{x^N - 1}{x^{n_k} - 1} d_k^{(n_k)}. \quad (18.2)$$

برهان. طبق لم ۱.۶.۲، رابطه (۱۸.۲)، معادل است با

$$\sum_{k=1}^l \begin{pmatrix} [c_k][d_k^{(n_k)}] & \cdots & [c_k][d_k^{(n_k)}] \\ \vdots & \cdots & \vdots \\ [c_k][d_k^{(n_k)}] & \cdots & [c_k][d_k^{(n_k)}] \end{pmatrix} = 0_{N \times N}, \quad (19.2)$$

که در آن $[c_k]$ و $[d_k^{(n_k)}]$ توسط رابطه (۱۷.۲) تعریف می‌شوند. سمت چپ تساوی فوق یک ماتریس تکرار از مرتبه $\frac{N}{n_k} \times \frac{N}{n_k}$ ، متشکل از ماتریس‌های $[c_k][d_k^{(n_k)}]$ از مرتبه $n_k \times n_k$ می‌باشد و ${}^\circ_{N \times N}$ ، نشان‌دهنده ماتریس صفر از مرتبه $N \times N$ است. علاوه بر این درایه $(1, 1)$ از معادله (۱۹.۲)، معادل است با:

$$\sum_{k=1}^l \begin{pmatrix} c_{k,0} & c_{k,1} & c_{k,2} & \dots & c_{k,n_k-1} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} d_{k,0} \\ d_{k,1} \\ d_{k,2} \\ \vdots \\ d_{k,n_k-1} \end{pmatrix} = {}^\circ.$$

که با $c(d^T) = {}^\circ$ در مقابل اگر داشته باشیم، $c(d^T) = {}^\circ$ با تغییر مکان آن به اندازه m مرتبه که در آن $1 \leq m \leq N$ می‌باشد، معادله (۱۹.۲) حاصل می‌شود که می‌توان از آن رابطه (۱۸.۲) را نتیجه گرفت. $\square$

قضیه ۱.۶.۲. فرض کنید $G = (g_{i,j})$ یک ماتریس چندجمله‌ای مولد کاهنده کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد و $A = (a_{i,j})$ ماتریس چندجمله‌ای باشد که در معادله $AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ صدق می‌کند. تعریف می‌کنیم:

$$A^* = \left(a_{j,i}^{(n_j)} \right),$$

که در آن اگر $i \neq j$ و یا اگر داشته باشیم $a_{j,i} \neq x^{n_j} - 1$ ، آنگاه $a_{j,i}^{(n_j)}$ توسط رابطه (۱۶.۲) تعریف می‌شود و در غیر این صورت خواهیم داشت: $a_{i,i}^{(n_i)} = x^{n_i} - 1$. علاوه بر این تعریف می‌کنیم:

$$H = \text{diag}[x^{\deg a_{1,1}}, \dots, x^{\deg a_{l,l}}] A^* = \left(x^{\deg a_{i,i}} a_{j,i}^{(n_j)} \right),$$

یعنی به عبارت دیگر داریم:

$$H = \begin{pmatrix} x^{\deg a_{1,1}} a_{1,1}^{(n_1)} & {}^\circ & \dots & {}^\circ \\ x^{\deg a_{2,2}} a_{1,2}^{(n_1)} & x^{\deg a_{2,2}} a_{2,2}^{(n_2)} & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & {}^\circ \\ x^{\deg a_{l,l}} a_{1,l}^{(n_1)} & x^{\deg a_{l,l}} a_{2,l}^{(n_2)} & \dots & x^{\deg a_{l,l}} a_{l,l}^{(n_l)} \end{pmatrix}, \quad (20.2)$$

که در آن برای هر (i, j) ، عبارت $x^{\deg a_{i,i}} a_{j,i}^{(n_j)}$ از ستون j -ام ماتریس H به پیمانه $(x^{n_j} - 1)$ می‌باشد و اگر $x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_i)} = (x^{n_i} - 1)$ باشد، عبارت $(x^{n_i} - 1)$ را قرار می‌دهیم. در این صورت H یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن برای کد C می‌باشد.

برهان. در ابتدا ثابت می‌کنیم که بردار چندجمله‌ای در هر سطر A^* ، متعلق به $C^\perp$ می‌باشد. از رابطه $AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ ، ماتریس چندجمله‌ای G' را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$G' = G \text{diag} \left[\frac{x^N - 1}{x^{n_1} - 1}, \dots, \frac{x^N - 1}{x^{n_l} - 1} \right] = \left(g_{i,j} \frac{x^N - 1}{x^{n_j} - 1} \right),$$

که در آن $N = \text{lcm}(n_1, \dots, n_l)$ می باشد. از این رو خواهیم داشت:

$$AG' = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1].$$

با توجه به گزاره ۳.۵.۲، تساوی $G'A = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1]$ برقرار است که برای همه $1 \leq i, j \leq l$ معادل است با:

$$\sum_{k=1}^l g_{i,k} \frac{x^N - 1}{x^{n_k} - 1} a_{k,j} = \begin{cases} 0 & i \neq j, \\ x^N - 1 & i = j. \end{cases}$$

از آنجا که $(a_{k,j}^{(n_k)})^{(n_k)} = a_{k,j}$ می باشد و با توجه به گزاره ۱.۶.۲، سطر j -ام بردار چندجمله‌ای $(a_{1,j}^{(n_1)}, \dots, a_{l,j}^{(n_l)})$ از A^* برای همه $1 \leq j \leq l$ ، متعلق به $C^\perp$ می باشد. در ادامه اثبات نشان می دهیم که بردارهای چندجمله‌ای سطری از ماتریس $H = (h_{i,j})$ در (۲۰.۲)، شرط مینیم را در تعریف ۲.۳.۲ داراست. یعنی، $h_{i,i}$ دارای مینیمم درجه در میان f_i هایی است که در بردارهای چندجمله‌ای به فرم $(f_1, \dots, f_i, 0, \dots, 0) \in C^\perp$ با $f_i \neq 0$ قرار دارد. به کمک استدلال بالا داریم: $(x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_i)}, \dots, x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_l)}, 0, \dots, 0) \in C^\perp$ ، $(a_{1,i}^{(n_1)}, \dots, a_{i,i}^{(n_i)}, 0, \dots, 0) \in C^\perp$ و $x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_i)} \in (C^\perp)_i = \{c_i | (c_1, \dots, c_i, 0, \dots, 0) \in C^\perp\}$ می باشد. همچنین توجه داشته باشید که $h_{i,i} = x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_i)} = x^{\deg a_{i,i}} a_{i,i}^{(n_i)} (x^{-1})$ و از آنجایی که $a_{i,i} g_{i,i} = x^{n_i} - 1$ می باشد، می توانیم بگوییم که $h_{i,i}$ با چندجمله‌ای مولد کد دوگان از کد دوری $C_i = \{c_i | (0, \dots, 0, c_i, \dots, c_l) \in C\}$ متعلق به $(C_i)^\perp$ است که $(C^\perp)_i \subseteq (C_i)^\perp$ می باشد، بنابراین داریم: $(C^\perp)_i \supseteq (C_i)^\perp$ ، همچنین بدیهی است که $(C^\perp)_i \subseteq (C_i)^\perp$ می باشد، بنابراین خواهیم داشت: $(C_i)^\perp = (C^\perp)_i$. از این رو $h_{i,i}$ با چندجمله‌ای مولد $(C^\perp)_i$ معادل است و در میان $f \in (C^\perp)_i$ و $f \neq 0$ دارای کمترین درجه است و اثبات کامل می شود. $\square$

مثال ۱.۶.۲. فرض کنید $q = 2$ باشد و ماتریس‌های چندجمله‌ای G و A را به صورت زیر داشته باشیم:

$$G = \begin{pmatrix} 1 + x^4 + x^6 + x^7 & x^2 + x^3 & 1 + x + x^2 \\ 0 & 1 + x^5 & 1 + x + x^2 \\ 0 & 0 & 1 + x^3 \end{pmatrix},$$

$$A = \begin{pmatrix} 1 + x^4 + x^6 + x^7 + x^8 & x^2 + x^3 + x^6 & 1 + x + x^3 + x^7 \\ 0 & 1 + x^5 & 1 + x + x^2 + x^3 + x^4 \\ 0 & 0 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

در این صورت داریم:

$$AG = \text{diag}[x^{15} - 1, x^{10} - 1, x^6 - 1].$$

فرض کنید که C یک کد شبه دوری تعمیم یافته باشد که توسط ماتریس مولد G تعریف می شود. در این صورت برای بدست آوردن ماتریس H به کمک رابطه (۲۰.۲)، ابتدا ماتریس A^* را به صورت زیر محاسبه می کنیم:

$$A^* = \begin{pmatrix} 1 + x^7 + x^8 + x^9 + x^{11} & 0 & 0 \\ x^9 + x^{12} + x^{13} & 1 + x^5 & 0 \\ 1 + x^8 + x^{12} + x^{14} & 1 + x^6 + x^7 + x^8 + x^9 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

سپس H معادل است با:

$$H = \begin{pmatrix} 1 + x + x^2 + x^4 + x^8 & 0 & 0 \\ x^2 + x^3 + x^{14} & 1 + x^5 & 0 \\ 1 + x^2 + x^3 + x^{11} & 1 + x + x^2 + x^3 + x^9 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

به کمک الگوریتم بوخ‌برگر ماتریس کاهنده H' را از ماتریس H به صورت زیر بدست می‌آوریم:

$$H' = \begin{pmatrix} 1 + x + x^2 + x^4 + x^8 & 0 & 0 \\ 1 + x + x^2 + x^7 & 1 + x^5 & 0 \\ 1 + x^2 + x^3 + x^4 + x^5 + x^6 & 1 + x + x^2 + x^3 + x^4 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

مطابق با تغییر مکان، به کمک ماتریس G ، می‌توان یک ماتریس مولد دودویی $\tilde{G}^4$ ، از مرتبه 16×31 ، برای کد C تولید کرد. برای مثال، از سطر اول ماتریس G ، ۸ سطر از ماتریس $\tilde{G}$ به صورت زیر تولید می‌شود:

$$\begin{pmatrix} 100010110000000 & 0011000000 & 111000 \\ 010001011000000 & 0001100000 & 011100 \\ 001000101100000 & 0000110000 & 001110 \\ 000100010110000 & 0000011000 & 000111 \\ 000010001011000 & 0000001100 & 100011 \\ 000001000101100 & 0000000110 & 110001 \\ 000000100010110 & 0000000011 & 111000 \\ 000000010001011 & 1000000001 & 011100 \end{pmatrix}.$$

از سوی دیگر، به کمک ماتریس کاهنده H' ، می‌توان یک ماتریس بررسی توازن دودویی $\tilde{H}$ ، از مرتبه 15×31 ، برای کد C تولید کرد. سپس می‌توان بررسی کرد که حاصل $\tilde{G} \times \tilde{H}^T$ ، معادل با ماتریس صفر است.

۷.۲ قضایایی که برای دوگان کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته صادق است.

برای تکمیل بحث، در این بخش نتایج بدست آمده در بخشهای قبل را، برای دوگان کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته بیان می‌کنیم. این نتایج مشابه استدلالهای قبلی نشان داده می‌شوند و ما از اثبات آنها صرف‌نظر می‌کنیم.

گزاره ۱.۷.۲. (گزاره دوشروطی دیگر برای کدواژه‌های کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C) یک بردار چندجمله‌ای $c = (c_1, \dots, c_l) \in \mathbb{F}_q[x]^l$ کدواژه‌ای از کد C است اگر و تنها اگر برای همه $1 \leq i \leq l$ ، داشته باشیم:

$$x^N - 1 \mid \sum_{j=1}^l c_j \frac{x^N - 1}{x^{n_j} - 1} h_{i,j}^{\langle n_j \rangle}.$$

^۴ Binary

که در آن $H = (h_{i,j})$ ، طبق تعریف ۲.۳.۲، یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن برای کد C می‌باشد و $N = \text{lcm}(n_1, \dots, n_l)$ است.

گزاره ۲.۷.۲. (معادله‌ای که ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته در آن صادق است). فرض کنید که $H = (h_{i,j})$ یک ماتریس $l \times l$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشد به گونه‌ای که برای همه $1 \leq i, j \leq l$ ، اگر $j < i$ باشد آنگاه $h_{i,j} = 0$ بوده و به گونه‌ای بلوک بندی شود که $\sum_{i=1}^l n_i = n$ باشد. در این صورت، H یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C است اگر و تنها اگر یک ماتریس $l \times l$ مانند $B = (b_{i,j})$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ وجود داشته باشد به گونه‌ای که رابطه زیر برقرار باشد:

$$BH = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]. \quad (21.2)$$

گزاره ۳.۷.۲. (خاصیت مثلثی بودن ماتریس B). فرض کنید H یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن مانند ماتریس (۹.۲)، برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد و B نیز ماتریس چندجمله‌ای باشد که در رابطه (۲۱.۲)، صدق می‌کند. در این صورت، ماتریس B نیز یک ماتریس پایین مثلثی است، یعنی اگر $B = (b_{i,j})$ و $j < i$ باشد، آنگاه درایه $b_{i,j} = 0$ خواهد بود.

گزاره ۴.۷.۲. (خاصیت جابجایی ماتریس‌های B و H در کدهای شبه‌دوری). فرض کنید که ماتریس H یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن برای کد شبه‌دوری C و $n_1 = n_2 = \dots = n_l = N$ باشد و B نیز ماتریس چندجمله‌ای باشد که در رابطه (۲۱.۲)، صدق می‌کند. در این صورت، رابطه زیر نیز همچنین برقرار است:

$$HB = \text{diag}[x^N - 1, \dots, x^N - 1].$$

گزاره ۵.۷.۲. (ویژگی کاهندگی برای ماتریس B). فرض کنید که ماتریس H یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد و همچنین فرض کنید که ماتریس B وجود دارد که در معادله $BH = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ صدق کند. در این صورت در ماتریس $B = (b_{i,j})$ و برای همه $1 \leq i \neq j \leq l$ داریم:

$$\deg b_{i,j} < \deg b_{i,i}.$$

قضیه ۱.۷.۲. (مرجع [38] را ببینید). فرض کنید $H = (h_{i,j})$ یک ماتریس چندجمله‌ای بررسی توازن کاهنده برای کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته C باشد و $B = (b_{i,j})$ یک ماتریس چندجمله‌ای باشد که در رابطه $BH = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ صدق می‌کند. تعریف می‌کنیم:

$$B^* = \left(b_{j,i}^{(n_j)} \right),$$

که در آن اگر $i \neq j$ و یا اگر داشته باشیم $b_{j,i} \neq x^{n_j} - 1$ ، آنگاه $b_{j,i}^{(n_j)}$ توسط رابطه (۱۶.۲) تعریف می‌شود و در غیر این صورت خواهیم داشت: $b_{i,i}^{(n_i)} = x^{n_i} - 1$. علاوه بر این تعریف می‌کنیم:

$$G = \text{diag}[x^{\deg b_{1,1}}, \dots, x^{\deg b_{l,l}}] B^* = \left(x^{\deg b_{i,i}} b_{j,i}^{(n_j)} \right),$$

یعنی به عبارت دیگر داریم:

$$G = \begin{pmatrix} x^{\deg b_{1,1}} b_{1,1}^{(n_1)} & x^{\deg b_{1,1}} b_{1,1}^{(n_2)} & \dots & x^{\deg b_{1,1}} b_{1,1}^{(n_l)} & \dots \\ \circ & x^{\deg b_{2,2}} b_{2,2}^{(n_2)} & \dots & x^{\deg b_{2,2}} b_{2,2}^{(n_l)} & \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots & \\ \circ & \dots & \circ & x^{\deg b_{l,l}} b_{l,l}^{(n_l)} & \end{pmatrix}, \quad (22.2)$$

که در آن برای هر (i, j) ، عبارت $x^{\deg b_{i,i}} b_{j,i}^{(n_j)}$ از ستون j -ام ماتریس G به پیمانه $(x^{n_j} - 1)$ می‌باشد و اگر $x^{\deg b_{i,i}} b_{i,i}^{(n_i)} = (x^{n_i} - 1)$ به پیمانه $(x^{n_i} - 1)$ برابر $\circ$ باشد، قرار می‌دهیم: $x^{\deg b_{i,i}} b_{i,i}^{(n_i)}$ در این صورت G یک ماتریس چندجمله‌ای مولد برای کد C می‌باشد.

مثال ۱.۷.۲. فرض کنید $q = 2$ باشد و ماتریس‌های چندجمله‌ای H و B را به صورت زیر داشته باشیم:

$$H = \begin{pmatrix} 1 + x + x^2 + x^4 + x^8 & \circ & \circ \\ 1 + x + x^2 + x^4 & 1 + x^5 & \circ \\ 1 + x^2 + x^3 + x^4 + x^5 + x^6 & 1 + x + x^2 + x^3 + x^4 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

$$B = \begin{pmatrix} 1 + x + x^3 + x^4 & \circ & \circ \\ 1 + x^4 & 1 + x^5 & \circ \\ \circ & 1 + x + x^2 & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

در این صورت داریم:

$$BH = \text{diag}[x^{15} - 1, x^{10} - 1, x^6 - 1].$$

فرض کنید که C یک کد شبه‌دوری تعمیم‌یافته باشد که توسط ماتریس بررسی توازن H تعریف می‌شود. در این صورت برای بدست آوردن ماتریس G به کمک رابطه (۲۲.۲)، ابتدا ماتریس B^* را به صورت زیر محاسبه می‌کنیم:

$$B^* = (b_{j,i}^{(n_j)}) = \begin{pmatrix} 1 + x^8 + x^{12} + x^{14} & 1 + x^6 & \circ \\ \circ & 1 + x^5 & 1 + x^4 + x^5 \\ \circ & \circ & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

سپس G معادل است با:

$$G = \begin{pmatrix} 1 + x^4 + x^6 + x^7 & x^3 + x^7 & \circ \\ \circ & 1 + x^5 & x^3 + x^4 + x^5 \\ \circ & \circ & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

به کمک الگوریتم بوخ‌برگر ماتریس کاهنده G' را از ماتریس G به صورت زیر بدست می‌آوریم:

$$G' = \begin{pmatrix} 1 + x^4 + x^6 + x^7 & x^2 + x^3 & 1 + x + x^2 \\ \circ & 1 + x^5 & 1 + x + x^2 \\ \circ & \circ & 1 + x^3 \end{pmatrix}.$$

بنابراین، G' معادل است با ماتریس G که در مثال ۱.۶.۲، داده شده بود.

فصل ۳

کدهای صحیح تعمیم یافته و ماتریس مولد آنها

کدهای صحیح در بسیاری از زمینه‌های تحقیقاتی مورد مطالعه قرار گرفته است. [1, 2, 3, 10, 14, 15, 16, 30, 35] کدهای صحیح به طول l به عنوان زیر گروهی از $(\mathbb{Z}/N\mathbb{Z})^l$ تعریف می‌شود. که l و $\mathbb{Z}$ اعداد صحیح مثبتند. $\mathbb{Z}/N\mathbb{Z}$ یک گروه دوری از اعداد صحیح به پیمانه N می‌باشد، و $(\mathbb{Z}/N\mathbb{Z})^l$ یک گروه آبدی از همه l -تایی‌های $(c_1, \dots, c_l)$ می‌باشد که در آن برای $1 \leq i \leq l$ داریم: $c_i \in \mathbb{Z}/N\mathbb{Z}$. در نظریه کدهای شبه دوری چند جمله‌ای‌ها روی میدان متناهی به پیمانه $1 - x^u$ مطابق اند با اعداد صحیح به پیمانه N در نظریه کدهای صحیح. بنابراین کدهای صحیح قابل قیاس با کدهای QC می‌باشند. در این فصل کدهای صحیح تعمیم یافته معرفی و برخی خصوصیات اساسی آنها نشان داده می‌شود. به طور خلاصه کدهای صحیح تعمیم یافته به طول l به عنوان زیر گروهی از $\bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ معرفی می‌شوند. به عبارت دیگر، گروه‌های آبدی از برخی کدواژه‌های $(c_1, \dots, c_l)$ ، که برای همه $1 \leq i \leq l$ ، مؤلفه‌ی $c_i \in \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ می‌باشد و $n_1, \dots, n_l$ اعداد صحیح مثبتند و در حالت کلی برابر نیستند. اگر داشته باشیم: $N = n_1 = \dots = n_l$ ، آنگاه کدهای صحیح تعمیم یافته با کدهای صحیح برابرند. در ادامه نشان داده می‌شود که هر کد صحیح تعمیم یافته یک بیان استاندارد برای ماتریس مولدش که با $G = (g_{ij})$ معرفی می‌شود دارد که به فرم زیر است،

$$\begin{pmatrix} g_{11} & g_{12} & \cdots & g_{1l} \\ \circ & g_{22} & \cdots & g_{2l} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \circ & \cdots & \circ & g_{ll} \end{pmatrix}. \quad (1.3)$$

که یک ماتریس صحیح بالا مثلثی $l \times l$ است و در عملیات ماتریسی زیر صدق می کند.

$$AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]. \quad (2.3)$$

که در آن A یک ماتریس صحیح $l \times l$ دیگر است و $\text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ یک ماتریس قطری است که برای $1 \leq i \leq l$ ، درایه (i, i) آن برابر n_i می باشد. همچنین نشان داده می شود که ماتریس صحیح بالا مثلثی G ، یک ماتریس مولد برای کد صحیح تعمیم یافته است اگر و فقط اگر G در عملیات ماتریسی (۲.۳) صدق کند. اگر در ماتریس مولد G که در روابط (۱.۳) و (۲.۳) صادق است داشته باشیم: $0 \leq g_{ij} < g_{jj}$ برای $1 \leq i < j \leq l$ ، آنگاه G یک ماتریس مولد کاهنده نامیده می شود. در ادامه ثابت می کنیم که هر کد صحیح تعمیم یافته، دارای ماتریس مولد کاهنده منحصر به فرد است. بنابراین، (۱.۳)، برای طبقه بندی کدهای صحیح تعمیم یافته مورد استفاده قرار می گیرد. مفهوم ارائه شده در تساوی ماتریسی (۲.۳) نخستین بار توسط لالی^۱ و فیتس پاتریک^۲ برای کدهای QC ارائه شد [18]. و توسط نویسندگان برای کدهای GQC تعمیم داده شد [28, 38]. در این فصل این مفهوم جایگاه بسیار مهمی در تولید و شمارش کدهای صحیح تعمیم یافته دارد، زیرا طبق رابطه (۲.۳)، داریم: $a_{ii}g_{ii} = n_i$. تساوی (۲.۳)، مفهوم شناخته شده $h(x)g(x) = x^n - 1$ برای کدهای دوری را تعمیم می دهد. که در آن $g(x)$ چند جمله ای مولد آن است. دوگان یک کد صحیح تعمیم یافته با استفاده از یک فرم خطی مناسب تعریف می شود. ماتریس بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم یافته نیز به عنوان یک ماتریس پایین مثلثی از کد دوگان آن بدست می آید. محتویات این فصل عمدتاً از مرجع [27] برداشت شده است. در ادامه، قبل از تعریف کدهای صحیح تعمیم یافته به معرفی نمادهایی که در این فصل استفاده می شود می پردازیم.

$\mathbb{Q}$ و $\mathbb{Z}$ به ترتیب نشان دهنده حلقه اعداد صحیح و اعداد گویا می باشند. برای عدد صحیح و مثبت l ، $M_l(R)$ نشان دهنده یک ماتریس $l \times l$ با درایه هایی از R است. که در آن $R = \mathbb{Q}$ یا $R = \mathbb{Z}$ می باشد. ترانهاده یک ماتریس و یا بردار M را به صورت M^T تعریف می کنیم. علاوه بر این $T_l(R)$ یک گروه از ماتریس های بالامثلثی است که قطر آن عناصر مثبت است، و $T'_l(R)$ نشان دهنده ماتریس های پایین مثلثی است. به عبارت دیگر داریم:

$$T_l(R) = \left\{ G = (g_{ij}) \in M_l(R) \mid G = \begin{pmatrix} g_{11} & g_{12} & \cdots & g_{1l} \\ 0 & g_{22} & \cdots & g_{2l} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & 0 & g_{ll} \end{pmatrix}, \begin{matrix} g_{ii} > 0 \\ \text{for } 1 \leq i \leq l \end{matrix} \right\},$$

$$T'_l(R) = \{G \in M_l(R) \mid G^T \in T_l(R)\}. \quad (3.3)$$

علاوه بر این از

$$GL_l(\mathbb{Q}) = \{G \in M_l(\mathbb{Q}) \mid \det(G) \neq 0\},$$

$$SL_l(\mathbb{Z}) = \{G \in M_l(\mathbb{Z}) \mid \det(G) = 1\},$$

^۱Lally

^۲Fitzpatrick

نیز استفاده می‌کنیم. برای عدد صحیح و مثبت l ، $\mathbb{Z}^l$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\mathbb{Z}^l = \{d = (d_1, \dots, d_l) \mid d_1, \dots, d_l \in \mathbb{Z}\}.$$

همچنین برای $G \in T_l(\mathbb{Z})$ و یا $G \in T'_l(R)$ تعریف می‌کنیم:

$$\mathbb{Z}^l G = \{dG \mid d \in \mathbb{Z}^l\}.$$

اگر $G = (g_{ij})$ و $G \in T_l(\mathbb{Z})$ و یا $G \in T'_l(\mathbb{Z})$ باشد، و اگر برای $1 \leq i, j \leq l$ داشته باشیم $0 \leq g_{ij} \leq g_{jj}$ ، آنگاه G را ماتریس کاهنده می‌نامیم. برای $G \in T_l(\mathbb{Z})$ و یا $G \in T'_l(\mathbb{Z})$ ، ماتریس $P \in SL_l(\mathbb{Z})$ وجود دارد به طوری که $G' = PG$ یک ماتریس کاهنده است، و $\mathbb{Z}^l G = \mathbb{Z}^l G'$ می‌باشد زیرا برای $S \in SL_l(\mathbb{Z})$ داریم:

$$\mathbb{Z}^l S = \mathbb{Z}^l.$$

تعداد عناصر در یک مجموعه متناهی مانند U را با $|U|$ و یا $\#U$ نشان می‌دهیم.

۱.۳ کدهای صحیح تعمیم‌یافته

فرض کنید که l یک عدد صحیح مثبت است و برای $1 \leq i \leq l$ ، $\mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ یک حلقه از اعداد صحیح به پیمانه n_i باشد که n_i نیز یک عدد صحیح مثبت است. تعریف می‌کنیم:

$$M = \bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z} = \{c = (c_1, c_2, \dots, c_l) \mid c_i \in \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}, 1 \leq i \leq l\}$$

برای $d = (d_1, d_2, \dots, d_l) \in M$ و $c = (c_1, c_2, \dots, c_l) \in M$ تعریف می‌کنیم:

$$-c = (-c_1, -c_2, \dots, -c_l)$$

و

$$c + d = (c_1 + d_1, \dots, c_l + d_l).$$

آنگاه خواهیم داشت:

$$-c \in M, c + d \in M.$$

و M یک گروه آبدی است.

تعریف ۱.۱.۳. یک کد صحیح تعمیم‌یافته C به عنوان زیر گروهی از گروه آبدی M تعریف می‌شود و مؤلفه $c \in C$ را یک کدواژه از C می‌نامیم. اگر $n_1 = n_2 = \dots = n_l$ آنگاه C یک کد صحیح است.

به طور دقیق‌تر یک کد صحیح تعمیم‌یافته C یک زیرگروه از M است اگر شرایط زیر را برآورده کند:

$$c, d \in C \implies c + d \in C,$$

$$c \in C \implies -c \in C. \quad (۴.۳)$$

با توجه به رابطه (۴.۳) می‌توانیم بگوییم که برای هر $c \in C$ و $n \in \mathbb{Z}$ داریم: $nc \in C$.

مثال ۱.۱.۳. فرض کنیم $l = ۱$ و $n_1 = ۶$ باشد. بنابراین، $M = \mathbb{Z}/۶\mathbb{Z}$ خواهد بود و کد صحیح در M به صورت $g\mathbb{Z}/۶\mathbb{Z}$ می باشد که در آن $g = ۱, ۲, ۳, ۴, ۵$ است.

مثال ۲.۱.۳. فرض کنید

$$M = \mathbb{Z}/۱۰\mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}/۱۲\mathbb{Z}$$

و $C_1 = \{(0, 0), (0, 4), (0, 8), (5, 2), (5, 6), (5, 10)\}$ یک زیرگروه از M باشد، لذا C_1 یک کد صحیح تعمیم یافته می باشد. توجه داشته باشید که به ازای $f_1 \in \{0, 1\}$ و $f_2 \in \{0, 1, 2\}$ خواهیم داشت: $C_1 = f_1(5, 2) + f_2(0, 4)$

نکته ۱.۱.۳. فرض کنید $c = (c_1, \dots, c_l) \in M$ و $c' = (c'_1, \dots, c'_l) \in M$ باشند. فاصله لی^۳ بین دو کدواژه c و c' را به صورت $d_l(c, c')$ نشان می دهیم و خواهیم داشت:

$$d_l(c, c') = \sum_{i=1}^l \min\{(c_i - c'_i) \bmod n_i, (c'_i - c_i) \bmod n_i\}.$$

که در آن برای $1 \leq i \leq l$ ، داریم: $0 \leq (d_i \bmod n_i) \leq n_i - 1$. همچنین نامساوی مثلثی در $d_l(c, c')$ صادق است. حداقل فاصله لی در یک کد صحیح تعمیم یافته به صورت زیر تعریف می شود:

$$d_l(C) = \min\{d_l(c, c') | c \neq c' \in C\} = \min\{d_l(c, 0) | 0 \neq c \in C\}.$$

شایان ذکر است که حتی در کدهای صحیح، دو کد صحیح یکرخت در یک گروه آبدی در حالت کلی دارای حداقل فاصله لی یکسان نیستند.

به عنوان مثال دو کد صحیح $C_2, C_3 \subset M = (\mathbb{Z}/۸\mathbb{Z})^2$ را در نظر بگیرید:

$$C_2 = \{(0, 0), (2, 0), (4, 0), (6, 0), (0, 4), (2, 4), (4, 4), (6, 4)\},$$

$$C_3 = \{(0, 0), (2, 2), (4, 4), (6, 6), (0, 4), (2, 6), (4, 0), (6, 2)\}.$$

هر دو کد C_2 و C_3 به $\mathbb{Z}/۴\mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}/۲\mathbb{Z}$ یکرختند. با این حال $d_l(C_2) = 2$ و $d_l(C_3) = 4$ می باشد.

۲.۳ ماتریس مولد کدهای صحیح تعمیم یافته

در مثال ۲.۱.۳، یک کد صحیح تعمیم یافته توسط فهرستی از کدواژه های خود معرفی گردید. روش دیگر تعیین کد صحیح تعمیم یافته استفاده از ماتریس مولد $l \times l$ با درایه هایی از حلقه اعداد صحیح می باشد. ما می توانیم با یک روش مشابه ماتریس مولد کدهای خطی در میدان متناهی و همچنین چندجمله ای مولد کدهای دوری در میدان متناهی، تمام کدواژه های کدهای صحیح تعمیم یافته را از طریق ماتریس مولدشان تولید کنیم.

^۳Lee distance

نگاشت F را به صورت زیر در نظر بگیرید:

$$F: \mathbb{Z}^l \rightarrow M$$

$$(c_1, \dots, c_l) \rightarrow (c_1 \bmod n_1, \dots, c_l \bmod n_l).$$

برای هر کد صحیح تعمیم یافته $C \subset M$ ، $F^{-1}(C)$ زیرگروهی از $\mathbb{Z}^l$ است.

نکته ۱.۲.۳. از این به بعد گاهی عدد صحیح $g \in \mathbb{Z}$ را با $g \in \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ ، از میان $g \bmod n_i$ نشان می دهیم. علاوه بر این بردار صحیح $^l\mathbb{Z}$ $c \in \mathbb{Z}^l$ نیز گاهی به صورت $c \in M$ در نگاشت F در نظر گرفته می شود. در حقیقت C شامل بردارهای صحیح به صورت

$$(\underbrace{0, \dots, 0}_{i-1}, n_i, \underbrace{0, \dots, 0}_{l-i}) \quad (5.3)$$

می باشد که در آن $1 \leq i \leq l$ است، که بیان دیگری از کدواژه $0 = (0, 0, \dots, 0)$ می باشد.

تعریف ۱.۲.۳. فرض کنید C یک کد صحیح تعمیم یافته و سطرهای $G \in T_l(\mathbb{Z})$ در $F^{-1}(C)$ باشد. اگر داشته باشیم $^l\mathbb{Z}G = F^{-1}(C)$ ، آنگاه G یک ماتریس مولد برای کد C می باشد. در این تعریف عدد صفر روی قطر اصلی ماتریس G نمی تواند قرار گیرد. به عنوان مثال ماتریس مولد $\{0\} \subset M$ برابر $\text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ می باشد.

گزاره ۱.۲.۳. (تعریف معادل ماتریس مولد) فرض کنید C یک کد صحیح تعمیم یافته و سطرهای ماتریس $G = (g_{ij}) \in T_l(\mathbb{Z})$ در $F^{-1}(C)$ باشد. آنگاه $^l\mathbb{Z}G = F^{-1}(C)$ خواهد بود اگر و تنها اگر به ازای $1 \leq i \leq l$ داشته باشیم:

$$g_{ii} = \min\{c_i | (0, \dots, 0, c_i, \dots, c_l) \in F^{-1}(C), c_i > 0\}. \quad (6.3)$$

برهان. ابتدا فرض می کنیم که (۶.۳) برقرار باشد ثابت می کنیم $^l\mathbb{Z}G = F^{-1}(C)$. سطر i ام از ماتریس G را g_i می نامیم. برای هر $\sum_{i=1}^l d_i g_i$ که در $^l\mathbb{Z}G$ قرار دارد خواهیم داشت:

$$F\left(\sum_{i=1}^l d_i g_i\right) = \sum_{i=1}^l d_i F(g_i) \in C.$$

بنابراین ثابت کردیم $^l\mathbb{Z}G \subset F^{-1}(C)$. حال فرض می کنیم $c = (c_1, \dots, c_l) \in F^{-1}(C)$ است، به کمک استقرا ثابت می کنیم $c \in ^l\mathbb{Z}G$ می باشد. g_{11} باید c_1 را عاد کند، زیرا در غیر این صورت $c_1 \bmod g_{11} < g_{11}$ خواهد بود و این با تعریف کمینگی g_{11} در (۶.۳) در تناقض است. از این رو قرار می دهیم $d_1 = c_1/g_{11}$ و مجدداً $c - d_1 g_1$ را توسط $c = (c_1, \dots, c_l)$ تعریف می کنیم. بنابراین $c \in F^{-1}(C)$ و $c_1 = 0$ خواهد بود. فرض می کنیم برای $c = (c_1, \dots, c_l) \in F^{-1}(C)$ داشته باشیم: $c_1 = \dots = c_{i-1} = 0$. به طور مشابه قرار می دهیم، $d_i = c_i/g_{ii}$ و عبارت $c - d_i g_i$ را توسط $c = (c_1, \dots, c_l) \in F^{-1}(C)$ تعریف می کنیم. در این صورت $c = (c_1, \dots, c_l) \in F^{-1}(C)$ و $c_1 = \dots = c_i = 0$.

می باشد. لذا $c = d_1 g_1 + \dots + d_l g_l$ خواهد بود و خواهیم داشت: $c \in \mathbb{Z}^l G$. بنابراین ثابت کردیم $F^{-1}(C) \subset \mathbb{Z}^l G$ است و در نتیجه $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ خواهد بود. بالعکس، فرض می کنیم که $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ باشد، ثابت می کنیم که (۶.۳) برقرار است:

$$\min\{c_i \mid (\circ, \dots, \circ, c_i, \dots, c_l) \in F^{-1}(C), c_i > \circ\} \\ = \min \left\{ d_i g_{ii} \mid \sum_{j=i}^l d_j g_j \in \mathbb{Z}^l G, d_i > \circ \right\} = g_{ii}.$$

□

با توجه به اثبات بالا ما می توانیم از ماتریس مولد پایین مثلثی در تعریف ۱.۲.۳ استفاده کنیم. ما در این پایان نامه ماتریس مولد را در $T_l(\mathbb{Z})$ در نظر می گیریم.

گزاره ۲.۲.۳. (منحصربه فرد بودن ماتریس مولد کاهنده) ماتریس مولد کاهنده در هر کد صحیح تعمیم یافته به صورت یکتا تعیین می شود.

برهان. فرض کنید که $G = (g_{ij})$ و $G' = (g'_{ij})$ دو ماتریس مولد کاهنده برای کد صحیح تعمیم یافته باشند. اگر g_i و g'_i به ترتیب سطرهای i ام از ماتریس مولدهای G و G' باشند آنگاه $g_{ii} = g'_{ii}$ می باشد، زیرا در غیر این صورت با منحصربه فرد بودن کمینگی که در (۶.۳) بیان کردیم در تناقض است. بنابراین $d_{i+1}, \dots, d_l \in \mathbb{Z}$ موجود است به طوری که $g_i - g'_i = \sum_{j=i+1}^l d_j g_j$ باشد و مؤلفه j ام از $g_i - g'_i$ برای $i+1 \leq j \leq l$ عبارت است از: $g_{ij} - g'_{ij} = d_j g_{jj}$ و چون برای $i+1 \leq j \leq l$ داریم: $\circ \leq g_{ij}, g'_{ij} \leq g_{jj}$ ، لذا خواهیم داشت: $d_j = \circ$. در نتیجه $g_i - g'_i = \circ$ و $G = G'$ خواهد بود. □

مثال ۱.۲.۳. باتوجه به مثال ۲.۱.۳ ماتریس مولد کاهنده C_1 عبارت است از: $G_1 = \begin{pmatrix} 5 & 2 \\ \circ & 4 \end{pmatrix}$.

گزاره ۳.۲.۳. (یک شرط لازم و کافی برای کدواژه های کد C) اگر G ماتریس مولد کد صحیح تعمیم یافته C باشد که در آن $C \subset M$ است، در این صورت $F(\mathbb{Z}^l G) = C$ می باشد. به عبارت دیگر، برای $c \in M$ و $d = (d_1, \dots, d_l) \in \mathbb{Z}^l$ داریم $c \in C$ است، اگر و تنها اگر $c = dG = d_1 g_1 + \dots + d_l g_l$ باشد که در آن g_i سطر i ام ماتریس مولد G از کد صحیح تعمیم یافته C می باشد و با توجه به نکته ۱.۲.۳، $dG = d_1 g_1 + \dots + d_l g_l$ در M در نظر گرفته می شود.

برهان. با توجه به اینکه $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ می باشد و باتوجه به پوشا بودن F می توان نتیجه گرفت که $F(\mathbb{Z}^l G) = F(F^{-1}(C)) = C$. □

نکته ۲.۲.۳. عکس گزاره ۲.۲.۳ درست نیست، زیرا مواردی وجود دارد که رابطه $F(\mathbb{Z}^l G) = C$ برقرار است، اما داریم: $\mathbb{Z}^l G \subsetneq F^{-1}(C)$. به عنوان مثال، در مثال ۱.۱.۳، رابطه $F(4\mathbb{Z}) = 2\mathbb{Z}/6\mathbb{Z}$ برقرار است، اما داریم: $4\mathbb{Z} \neq F^{-1}(F(4\mathbb{Z})) = 2\mathbb{Z}$.

در گزاره ۳.۲.۳، $d = (d_1, \dots, d_l)$ باید در $\mathbb{Z}^l$ باشد نه در M ، زیرا برای $d \in M$ ، $dG \in C$ تعریف مناسبی نیست. به عنوان مثال، در مثال ۱.۲.۳:

$$(10, 12) \begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 4 \end{pmatrix} = (50, 68) \neq 0 \in C.$$

با بررسی روش‌های کدگذاری برای کدهای خطی در میدان متناهی، ما می‌توانیم یک روش کدگذاری برای کدهای صحیح تعمیم یافته از گزاره ۳.۲.۳ به‌دست آوریم. با اطلاعات $(d_1, \dots, d_l) \in \mathbb{Z}^l$ که داریم، قرار می‌دهیم $c = (d_1, \dots, d_l)G \in C$. با این دیدگاه، G کاهنده به ما این اجازه را می‌دهد که پیچیدگی محاسباتی کاهش یابد. در ادامه، گزاره ۷.۲.۳ نشان می‌دهد که هر d_i می‌تواند محدود شود به $d_i = 0, 1, \dots, \frac{n_i}{g_{ii}} - 1$.

نکته ۳.۲.۳. اگر ماتریس مولد G قطری باشد بدین معنا که برای $i \neq j$ ، $g_{ij} = 0$ ، آنگاه کد C موافق با $\bigoplus_{i=1}^l g_{ii}\mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ می‌باشد.

این نکته برای تمام ماتریس‌های مولد صادق نیست. به عنوان مثال، فرض کنید که $M = (\mathbb{Z}/4\mathbb{Z})^2$ باشد و کد $C_4 = \{(0, 0), (2, 1), (0, 2), (2, 3)\}$ را در نظر بگیرید. $C_4 \subset M$ و ماتریس مولد کاهنده آن $\begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$ می‌باشد. اگر فرض کنیم که نکته ۳.۲.۳ در مورد آن صادق باشد آنگاه داریم:

$$\bigoplus_{i=1}^2 g_{ii}\mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z} = 2\mathbb{Z}/4\mathbb{Z} \oplus 2\mathbb{Z}/4\mathbb{Z}.$$

در صورتی که C_4 با $\mathbb{Z}/4\mathbb{Z}$ به عنوان یک گروه آبلی یکرخت است.

۱.۲.۳ روابطی که ماتریس مولد کد صحیح تعمیم یافته روی آن صادق است.

اگر چه بی‌نهایت زیرگروه‌هایی به فرم $\mathbb{Z}^l G$ با $G \in T_l(\mathbb{Z})$ وجود دارد، اما زیرگروه‌های خاصی که از $C \subset M$ به دست می‌آید، توسط عملیات زیر مشخص می‌شود.

گزاره ۴.۲.۳. (عملیات ماتریسی روی ماتریس مولد کد صحیح تعمیم یافته) فرض کنید ماتریس $G = (g_{ij})$ متعلق به $T_l(\mathbb{Z})$ باشد. در این صورت برای برخی کدهای صحیح تعمیم یافته C ، که $C \subset M$ می‌باشد، رابطه $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ برقرار است اگر و تنها اگر $A \in M_l(\mathbb{Z})$ موجود باشد به‌قسمی که داشته باشیم:

$$AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]. \quad (7.3)$$

برهان. فرض کنیم برای برخی کدهای صحیح تعمیم یافته $C \subset M$ ، رابطه $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ برقرار باشد. در این صورت ماتریس مولد G باید توسط بردارهای صحیح به فرم (۵.۳) بیان شود، و (۷.۳) به دست می‌آید. بالعکس: فرض کنیم که (۷.۳) برقرار باشد. اگر $C = F(\mathbb{Z}^l G)$ تعریف شود، آنگاه باید بررسی کنیم که $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C) = F^{-1}(F(\mathbb{Z}^l G))$ برقرار است. اگر $c \in \mathbb{Z}^l G$ موجود باشد، آنگاه

$\mathbb{Z}^l G \subset F^{-1}(F(\mathbb{Z}^l G))$ و $F(c) \in F(\mathbb{Z}^l G)$ و $c \in F^{-1}(F(\mathbb{Z}^l G))$ خواهد بود و در نتیجه داریم: $\mathbb{Z}^l G \subset F^{-1}(F(\mathbb{Z}^l G))$. علاوه بر این اگر $c \in F^{-1}(F(\mathbb{Z}^l G))$ باشد آنگاه $F(c) \in F(\mathbb{Z}^l G)$ خواهد بود و $c' \in \mathbb{Z}^l G$ وجود دارد به طوری که داشته باشیم: $F(c) = F(c')$ ، در نتیجه $F(c - c') = 0$ خواهد شد، از این رو $c - c' \in \mathbb{Z}^l G$ ، بنابراین مجموع بردارهایی به صورت (۵.۳) می باشند و به تبعیت از رابطه (۷.۳)، $c - c' \in \mathbb{Z}^l G$ است. بنابراین $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ بدست می آید. $\square$

نتیجه ۱.۲.۳. در عملیات (۷.۳)، G می تواند به عنوان ماتریس مولد کاهنده در نظر گرفته شود.

برهان. برای تبدیل ماتریس مولد G به ماتریس مولد کاهنده می توانیم ماتریس ابتدایی $P \in SL_l(\mathbb{Z})$ را که با عملیات سطری مقدماتی حاصل می شود، از سمت چپ در G ضرب کنیم آنگاه خواهیم داشت:

$$(AP^{-1})(PG) = \text{diag}[n_1, \dots, n_l].$$

$\square$

طبق گزاره ۴.۲.۳، $G \in T_l(\mathbb{Z})$ یک کد صحیح تعمیم یافته در M تعیین می کند. از سوی دیگر، هر $G \in T_l(\mathbb{Z})$ یک کد صحیح در $M = (\mathbb{Z}/N\mathbb{Z})^l$ تعیین می کند که در آن $N = \det(G)$ می باشد. زیرا داریم: $G^{-1}G = \text{diag}[1, \dots, 1]$ ، که در آن $G^{-1} \in T_l(Q)$ می باشد و همچنین خواهیم داشت:

$$N(G^{-1})G = \text{diag}[N, \dots, N],$$

که برای $N(G^{-1}) \in T_l(\mathbb{Z})$ برقرار است.

مثال ۲.۲.۳. به مثال ۱.۱.۳ توجه کنید، هر زیرمجموعه از $\mathbb{Z}$ برای $m \in \mathbb{Z}$ ، به صورت $m\mathbb{Z}$ است. اما زیرگروهی که موافق با $F^{-1}(g\mathbb{Z}/6\mathbb{Z})$ باشد تنها $g\mathbb{Z}$ برای $g = 1, 2, 3, 6$ می باشد، آنگاه $6 = ag$ ، به ترتیب برای $a = 6, 3, 2, 1$ صادق است.

مثال ۳.۲.۳. مثال ۱.۲.۳ را در نظر بگیرید، معادلات ماتریسی به دست آمده از G_1 ، عبارت است از:

$$\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 & 0 \\ 0 & 12 \end{pmatrix}. \quad (۸.۳)$$

قضیه ۱.۲.۳. نگاشت کدهای صحیح تعمیم یافته C به ماتریس مولد کاهنده G یک به یک و پوشا است.

$$\varphi : \{C \subset M\} \longrightarrow \{G \in T_l(\mathbb{Z}) \mid \exists A \in M_l(\mathbb{Z}) \text{ s.t. } AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]\}$$

برهان. باتوجه به گزاره ۲.۲.۳، یک به یک بودن نگاشت φ از رابطه $F(\mathbb{Z}^l G) = C$ بدست می آید. بدین ترتیب که اگر فرض کنیم $\varphi(c_1) = \varphi(c_2)$ باشد، آنگاه $G_1 = G_2$ خواهد بود. در نتیجه خواهیم داشت: $\mathbb{Z}^l G_1 = \mathbb{Z}^l G_2$ و $F(\mathbb{Z}^l G_1) = F(\mathbb{Z}^l G_2)$ و در نهایت $c_1 = c_2$ حاصل می شود. پوشا بودن به این معناست که برای هر ماتریس G ، یک کد C موجود است که رابطه $\mathbb{Z}^l G = F^{-1}(C)$ برقرار باشد. همانطور که در اثبات گزاره ۴.۲.۳ نشان داده شده است $F(\mathbb{Z}^l G) = C$ ویژگی مطلوب را دارد. $\square$

گزاره ۵.۲.۳. (مثلثی بودن ماتریس A) اگر G یک ماتریس مولد برای کد صحیح تعمیم یافته C باشد و اگر ماتریس $A \in M_l(\mathbb{Z})$ موجود باشد به طوری که داشته باشیم: $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ ، آنگاه $A = (a_{ij}) \in T_l(\mathbb{Z})$ خواهد بود.

برهان. با توجه به بالا مثلثی بودن ماتریس G ، همچنین، با توجه به اینکه $\text{diag}[n_1, \dots, n_l] \in T_l(\mathbb{Z})$ می باشد داریم: $A \in T_l(\mathbb{Q}) \cap M_l(\mathbb{Z}) = T_l(\mathbb{Z})$ ، و لذا حکم حاصل می شود. $\square$

گزاره ۶.۲.۳. (خاصیت جابجایی در کدهای صحیح) اگر G یک ماتریس مولد برای کد صحیح C باشد و اگر $A \in T_l(\mathbb{Z})$ موجود باشد به طوری که رابطه $AG = \text{diag}[N, \dots, N]$ برقرار باشد، آنگاه تساوی ماتریسی $GA = \text{diag}[N, \dots, N]$ نیز برقرار است.

برهان. فرض کنید که $AG = \text{diag}[N, \dots, N]$ در گروه $GL_l(\mathbb{Q})$ قرار دارد، یعنی $\det G \neq 0$ می باشد. طبق رابطه

$$(N^{-1}A)G = \text{diag}[1, \dots, 1],$$

نتیجه می گیریم که $(N^{-1}A)$ معکوس G است. از آنجایی که معکوس یک تابع خاصیت جابجایی دارد بنابراین داریم:

$$G(N^{-1}A) = \text{diag}[1, \dots, 1].$$

در نتیجه خواهیم داشت: $GA = \text{diag}[N, \dots, N]$. $\square$

در حالت کلی گزاره ۶.۲.۳، برای کدهای صحیح تعمیم یافته کاربرد ندارد. به عنوان مثال: اگر در رابطه (۸.۳) جابجایی را انجام دهیم داریم:

$$\begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 & 1 \\ 0 & 12 \end{pmatrix}.$$

در نتیجه گزاره ۶.۲.۳ برقرار نیست. از آنجا که کوچکترین مضرب مشترک $60 = (10, 12)$ می باشد، ما $\text{diag}[6, 5]$ را در دو طرف رابطه (۸.۳) از سمت چپ ضرب می کنیم و بدست می آوریم:

$$\begin{pmatrix} 12 & -6 \\ 0 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 60 & 0 \\ 0 & 60 \end{pmatrix}.$$

برای این کد صحیح حاصل، گزاره ۶.۲.۳ برقرار است و ماتریس مولد G تغییر نمی کند. به طور مشابه اگر $\text{diag}[6, 5]$ را از سمت راست در دو طرف رابطه (۸.۳) ضرب کنیم خواهیم داشت:

$$\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 30 & 10 \\ 0 & 20 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 60 & 0 \\ 0 & 60 \end{pmatrix}.$$

در این مورد، ماتریس صحیح A تغییر نمی کند و گزاره ۶.۲.۳ صادق است.

نکته ۴.۲.۳. تئوری مقسوم علیه های اولیه در این تحقیق ضروری است و به شرح زیر است:

فرض کنید $A \in T_l(\mathbb{Z})$ موجود باشد. طبق تئوری مقسوم علیه های اولیه، (لم ۳.۰.۱۱) از مرجع [۲۳] $U, V \in SL_l(\mathbb{Z})$ وجود دارند به طوری که داشته باشیم: $UAV^{-1} = \text{diag}[b_1, \dots, b_l]$ ، که در آن $b_1, \dots, b_l$ منحصر به فرد و مثبت هستند و برای $1 \leq i \leq l$ ، داریم: $b_{i+1} \in b_i\mathbb{Z}$. سپس $\mathbb{Z}^l = \bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}v_i$ و $\mathbb{Z}^l A = \mathbb{Z}^l \text{diag}[b_1, \dots, b_l]V$ و $\mathbb{Z}^l = \mathbb{Z}^l V$ و $\mathbb{Z}^l / \mathbb{Z}^l A = \bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}b_i v_i$ ، که در آن v_i سطر i ام از ماتریس V است. بنابراین، $\mathbb{Z}^l / \mathbb{Z}^l A = \bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}/b_i\mathbb{Z}$ و خواهیم داشت: $|\mathbb{Z}^l / \mathbb{Z}^l A| = \prod_{i=1}^l b_i = \det(A)$ ، علاوه بر این اگر ماتریس A در تساوی ماتریسی $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ برای ماتریس مولد G در کد صحیح تعمیم یافته C صدق کند، آنگاه اثبات گزاره بعدی نشان می دهد که $\mathbb{Z}^l / \mathbb{Z}^l A$ یک یکرختی برای کد C به عنوان یک گروه آبلی است.

گزاره ۷.۲.۳. (رابطه ی اندازه ی کد صحیح تعمیم یافته) اگر C یک کد صحیح تعمیم یافته و $G = (g_{ij})$ ماتریس مولد آن باشد، آنگاه C به صورت زیر بیان می شود:

$$C = \left\{ (d_1, \dots, d_l)G \mid d_i = 0, 1, \dots, \frac{n_i}{g_{ii}} - 1 \right\}, \quad (9.3)$$

که در آن باتوجه به نکته ۱.۲.۳، $(d_1, \dots, d_l)G$ در M در نظر گرفته می شود، و $|C|$ به صورت زیر به دست می آید:

$$|C| = \prod_{i=1}^l \frac{n_i}{g_{ii}} = \frac{|M|}{\det(G)}. \quad (10.3)$$

برهان. با گنجاندن $\supset$ در (۹.۳) به تبعیت از گزاره ۳.۲.۳، واضح است که (۱۰.۳) $\iff$ (۹.۳). ما نشان می دهیم که سمت راست تساوی (۹.۳)، عناصر متمایز، $|M|/\det(G)$ را تعیین می کند. فرض کنید که در سمت راست (۹.۳)، $dG = d'G$ باشد. سپس $(d - d')G = 0$ خواهد بود و خواهیم داشت:

$$(d - d')G = \sum_{i=1}^l f_i(\underbrace{0, \dots, 0}_{i-1}, n_i, \underbrace{0, \dots, 0}_{l-i}) = \sum_{i=1}^l f_i a_i G \quad (11.3)$$

برای $f = (f_1, \dots, f_l) \in \mathbb{Z}^l$ ، که در آن a_i سطر i ام از ماتریس A در $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ می باشد. اگر (۱۱.۳) در $GL_l(\mathbb{Q})$ در نظر گرفته شود که در آن $\det(G) \neq 0$ ، آنگاه خواهیم داشت: $(d - d') = \sum_{i=1}^l f_i a_i = fA$. به یاد داشته باشید که طبق گزاره ۵.۲.۳، A یک ماتریس بالامتلی است. سپس با توجه به این که $d_1 - d'_1 = f_1 a_{11}$ و $d_1, d'_1 < a_{11}$ و $0 \leq d_1, d'_1$ می باشد داریم: $d_1 - d'_1 = 0$. به کمک استقرا می توان نشان داد که برای $1 \leq i < l$ ، $d_i - d'_i = 0$ می باشد. بنابراین ثابت کردیم که در سمت راست (۹.۳)، اگر $dG = d'G$ باشد آنگاه $d = d'$ خواهد بود. از این رو ما ثابت کردیم که $|C| \geq \prod_{i=1}^l a_{ii} = \det(A)$. همچنین نشان دادیم که هسته نگاشت

$$\theta : \mathbb{Z}^l \longrightarrow C$$

$$d \longrightarrow dG$$

معادل است با $\mathbb{Z}^l A$. بنابراین، $\mathbb{Z}^l / \mathbb{Z}^l A$ با C به عنوان یک گروه آبلی یکرخت است. طبق نکته ۴.۲.۳، $|C| = \det(A) = |M|/\det(G)$ بدست می آید. $\square$

نکته ۵.۲.۳. همانگونه که در فصل ۲ بیان کردیم، در کدهای GQC که روی میدان متناهی $\mathbb{F}_q$ قرار دارند، برای ماتریس چند جمله‌ای مولد $G = (g_{ij}(x))$ ماتریس چند جمله‌ای $A = (a_{ij}(x))$ وجود دارد که در عملیات ماتریسی زیر

$$AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$$

که مشابه رابطه (۷.۳) است صدق می‌کند، و در آن $a_{ij}(x)$ و $g_{ij}(x)$ در حلقه چندجمله‌ای‌های $\mathbb{F}_q[x]$ قرار دارند. علاوه بر این اگر ماتریس چندجمله‌ای مولد G کاهنده باشد یعنی برای $1 \leq i < j \leq l$ ، داشته باشیم: $\deg g_{jj} > \deg g_{ij}$ ، آنگاه ماتریس A نیز برای $1 \leq i < j \leq l$ ، دارای خاصیت مشابه $\deg a_{ii} > \deg a_{ij}$ می‌باشد. اما به طور کلی، برای کدهای صحیح، ماتریس A ویژگی $|a_{ii}| > |a_{ij}|$ را ندارد.

به مثال نقض زیر توجه کنید:

$$\begin{pmatrix} 20 & -16 & -11 & 23 \\ 0 & 4 & -1 & -3 \\ 0 & 0 & 5 & -4 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 4 & 3 & 1 \\ 0 & 5 & 1 & 19 \\ 0 & 0 & 4 & 16 \\ 0 & 0 & 0 & 20 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 20 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 20 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 20 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 20 \end{pmatrix}.$$

می‌توانیم ثابت کنیم که در کدهای صحیح، تنها زمانی که $j = i + 1$ می‌باشد، رابطه $a_{ii} > -a_{ij} \geq 0$ برقرار است، زیرا از آنجایی که $a_{ii}g_{ij} + a_{ij}g_{jj} = 0$ می‌باشد، بنابراین داریم: $-a_{ij} = a_{ii}g_{ij}/g_{jj} \geq 0$ و با توجه به اینکه ماتریس مولد G کاهنده است و برای $1 \leq i < j \leq l$ ، داریم: $g_{jj} > g_{ij}$ ، در نتیجه $-a_{ij} = a_{ii}g_{ij}/g_{jj} < a_{ii}$ خواهد بود.

نکته ۶.۲.۳. اگر یک کد صحیح تعمیم یافته به طول $2(l = 2)$ ، معادل با کدهای ترکیبی

$$\{(c, c') | c \in C, c' \in C'\},$$

از دو گروه‌های دوری $C = g_{11}\mathbb{Z}/n_1\mathbb{Z}$ و $C' = g_{22}\mathbb{Z}/n_2\mathbb{Z}$ داشته باشیم و $\gcd(n_1, n_2) = 1$ باشد، آنگاه می‌توان نشان داد که برای ماتریس مولد کاهنده G ، $g_{12} = 0$ می‌باشد. زیرا درایه $(1, 2)$ از ماتریس AG برابر است با $a_{11}g_{12} + a_{12}g_{22} = 0$ و عدد a_{12} را عادی می‌کنند زیرا به تبعیت از $\gcd(n_1, n_2) = 1$ خواهیم داشت: $\gcd(a_{11}, g_{22}) = 1$. همانطور که فرض کردیم ماتریس مولد G کاهنده است، طبق نکته قبلی $0 \leq -a_{12} < a_{11}$ می‌باشد. بنابراین $a_{12} = 0$ بدست می‌آید. از آنجایی که داریم $a_{11} \neq 0$ ، در نتیجه $g_{12} = 0$ خواهد بود. این استدلال را می‌توان برای $l \geq 2$ نیز گسترش داد؛ اگر برای همه‌ی $1 \leq i < j \leq l$ ، داشته باشیم: $\gcd(n_i, n_j) = 1$ ، آنگاه هر ماتریس مولد کاهنده $G = (g_{ij})$ قطری است. این حقیقت در ادامه توسط لم ۲.۲.۴ نشان داده می‌شود. از سوی دیگر، وقتی $l = 3$ باشد، با وجود اینکه $\gcd(n_1, n_2, n_3) = 1$ می‌باشد، برای $i < j$ ، تعدادی g_{ij} وجود دارد که برابر ۰ نیستند، برای مثال،

$$\begin{pmatrix} 5 & -4 & 1 \\ 0 & 7 & -3 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 4 & 1 \\ 0 & 5 & 3 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 15 & 0 & 0 \\ 0 & 35 & 0 \\ 0 & 0 & 21 \end{pmatrix}.$$

۳.۳ دوگان کدهای صحیح تعمیم یافته

اگر داشته باشیم $N = n_1 = n_2 = \dots = n_l$ ، آنگاه برای $c, d \in M$ ، یک فرم خطی به صورت،
 $\langle c, d \rangle = c(d^T) = \sum_{i=1}^l c_i d_i \in \mathbb{Z}/N\mathbb{Z}$ در حالت کلی اگر N ، کوچکترین مضرب
 مشترک اعداد $n_1, n_2, \dots, n_l$ باشد، برای $c, d \in M = \bigoplus_{i=1}^l \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ ، تعریف می کنیم،

$$\langle c, d \rangle = c \operatorname{diag}\left[\frac{N}{n_1}, \dots, \frac{N}{n_l}\right](d^T) = \sum_{i=1}^l c_i \frac{N}{n_i} d_i \in \mathbb{Z}/N\mathbb{Z},$$

که در آن $c_i N d_i / n_i \in \mathbb{Z}/N\mathbb{Z}$ از این حقیقت ناشی می شود که برای همه $1 \leq i \leq l$ و عناصر
 $c_i, d_i, c_i', d_i' \in \mathbb{Z}/n_i\mathbb{Z}$ داریم:

$$c_i d_i \equiv c_i' d_i' \pmod{n_i} \iff \frac{c_i N d_i}{n_i} \equiv \frac{c_i' N d_i'}{n_i} \pmod{N}.$$

تعریف ۱.۳.۳. اگر C یک کد صحیح تعمیم یافته باشد، تعریف می کنیم:

$$C^\perp = \{d \in M \mid \langle c, d \rangle = 0 \quad \forall c \in C\},$$

که بنا بر خاصیت خطی $\langle c, d \rangle$ ، $C^\perp$ یک زیر گروه از M است، که $C^\perp$ را کد دوگان C می نامیم.

مثال ۱.۳.۳. مثال ۲.۱.۳ را مجدداً ملاحظه کنید. برای تعیین $C_1^\perp$ یک شرط لازم و کافی به صورت زیر
 بدست می آید. طبق تعریف ۱.۳.۳ و گزاره ۳.۲.۳، $d = (d_1, d_2)$ در $C_1^\perp$ قرار دارد اگر و تنها اگر برای
 $i = 1, 2$ ، رابطه $\langle g_i, d \rangle = 0$ برقرار باشد. به عبارت دیگر، داشته باشیم:

$$\begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 6 & 0 \\ 0 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} d_1 \\ d_2 \end{pmatrix} \equiv \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} \pmod{60}. \quad (12.3)$$

توجه داشته باشید که، $d_2 \equiv 0 \pmod{3} \iff d_2 \equiv 0 \pmod{60} \iff 2 \cdot d_2 \equiv 0 \pmod{60}$. معادله های دیگر در (۱۲.۳) حل
 می شوند و $C_1^\perp$ به شرح زیر محاسبه می شود:

$$\begin{aligned} 3 \cdot d_1 + 1 \cdot d_2 &\equiv 0 \pmod{60} \iff 3d_1 + d_2 \equiv 0 \pmod{6} \\ \iff d_1 &\equiv \begin{cases} 0 \pmod{2} & \text{if } d_2 \equiv 0 \pmod{6} \\ 1 \pmod{2} & \text{if } d_2 \equiv 3 \pmod{6} \end{cases}, \end{aligned}$$

$$C_1^\perp = \left\{ (0, 0), (0, 6), (1, 3), (1, 9), (2, 0), (2, 6), (3, 3), (3, 9), (4, 0), (4, 6), \right. \\ \left. (5, 3), (5, 9), (6, 0), (6, 6), (7, 3), (7, 9), (8, 0), (8, 6), (9, 0), (9, 9) \right\}.$$

^{*}Dual code

۱.۳.۳ ماتریس بررسی توازن کدهای صحیح تعمیم یافته

این امکان وجود دارد که کدهای صحیح تعمیم یافته را به جای ماتریس مولدشان توسط ماتریس های بررسی توازن آنها تعریف کنیم. در ادامه قصد داریم که به این موضوع بپردازیم.

تعریف ۲.۳.۳. فرض کنید C کد صحیح تعمیم یافته باشد و $H \in M_l(\mathbb{Z})$ و سطرهای H در $F^{-1}(C^\perp)$ باشد. فرض کنید H را به صورت

$$H = \begin{pmatrix} h_{11} & \circ & \cdots & \circ \\ h_{21} & h_{22} & \cdots & \circ \\ \vdots & \vdots & \ddots & \circ \\ h_{l1} & h_{l2} & \cdots & h_{ll} \end{pmatrix}$$

نشان می دهیم که در آن برای $0 \leq i \leq l$ ، $h_{ii} > \circ$ می باشد و $H \in T_l'(\mathbb{Z})$ است. اگر تساوی $\mathbb{Z}^l H = F^{-1}(C^\perp)$ برقرار باشد آنگاه می توانیم بگوییم که H یک ماتریس بررسی توازن از کد C است. شرط $\mathbb{Z}^l H = F^{-1}(C^\perp)$ معادل است با رابطه زیر، که برای عناصر قطر اصلی h_{ii} و برای $0 \leq i \leq l$ ، خواهیم داشت:

$$h_{ii} = \min\{c_i | (c_1, \dots, c_i, \circ, \dots, \circ) \in F^{-1}(C^\perp), c_i > \circ\}.$$

هر ماتریس بررسی توازن از یک کد صحیح تعمیم یافته، یک ماتریس بررسی توازن کاهنده منحصر به فرد می دهد.

مشابه ماتریس مولد، دیده می شود که در تعریف ۲.۳.۳، ماتریس بررسی توازن می تواند یک ماتریس بالامتثلی با خصوصیات بیان شده تعریف شود. ماتریس مولد G و ماتریس بررسی توازن H ، یکی در $T_l(\mathbb{Z})$ و دیگری در $T_l'(\mathbb{Z})$ قرار دارند. این نکته ما را قادر می سازد که در قضیه ۱.۳.۳ یک رابطه بین ماتریس مولد G و ماتریس بررسی توازن H در کدهای صحیح تعمیم یافته بدست آوریم. گزاره های ۲.۲.۳-۷.۲.۳ و قضیه ۱.۲.۳، بعد از اصلاحات لازم برای ماتریس بررسی توازن H معتبر هستند که ما توضیح آن را حذف می کنیم.

مثال ۲.۳.۳. مثال ۱.۳.۳ در نظر بگیرید. ماتریس بررسی توازن H_1 از کد صحیح تعمیم یافته C_1 به صورت زیر محاسبه می شود،

$$h_{11} = \min\{c_1 | (c_1, \circ) \in F^{-1}(C_1^\perp), c_1 > \circ\} = 2$$

$$h_{22} = \min\{c_2 | (c_1, c_2) \in F^{-1}(C_1^\perp), c_2 > \circ\} = 3.$$

بنابراین $H_1 = \begin{pmatrix} 2 & \circ \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$ خواهد بود و عملیات ماتریسی توسط H_1 به صورت زیر به دست می آید:

$$\begin{pmatrix} 5 & \circ \\ -2 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & \circ \\ 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & \circ \\ \circ & 12 \end{pmatrix} \quad (13.3)$$

نکته ۱.۳.۳. همریختی گروههای آبلی را در نظر بگیرید، فرض کنید $N = \text{lcm}(n_1, \dots, n_l)$ باشد، نگاشت φ را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\begin{aligned} \varphi : M &\longrightarrow (\mathbb{Z}/N\mathbb{Z})^l \\ (c_1, \dots, c_l) &\longrightarrow (c_1, \dots, c_l) \text{diag}\left[\frac{N}{n_1}, \dots, \frac{N}{n_l}\right] G^T. \end{aligned} \quad (۱۴.۳)$$

توجه داشته باشید که این نگاشت خوش تعریف است، زیرا طبق این نگاشت برای l -تایی $(n_1, \dots, n_l)$ ، داریم: $(n_1, \dots, n_l) \text{diag}[N/n_1, \dots, N/n_l] = (N, \dots, N)$. فرض کنید C' نگاره این نگاشت تعریف شود. یعنی داریم: $C' = \text{Img} \varphi$. در این صورت، C' یک کد صحیح در $(\mathbb{Z}/N\mathbb{Z})^l$ است. از آنجایی که هسته نگاشت (۱۴.۳)، $C^\perp$ است، یک دنباله دقیق از گروههای آبلی به صورت زیر وجود دارد،

$$\{0\} \longrightarrow C^\perp \hookrightarrow M \longrightarrow C' \longrightarrow \{0\}.$$

آنگاه داریم، $|C'| |C^\perp| = |M|$. علاوه بر این از عملیات $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ خواهیم داشت:

$$AG \text{diag}[N/n_1, \dots, N/n_l] = \text{diag}[N, \dots, N].$$

با توجه به خاصیت جابجایی در ضرب ماتریس های A و G در کدهای صحیح که در گزاره ۶.۲.۳ ثابت کردیم می توانیم بنویسیم، $G \text{diag}[N/n_1, \dots, N/n_l] A = \text{diag}[N, \dots, N]$ ، که ترانواده آن برابر است با:

$$A^T \text{diag}\left[\frac{N}{n_1}, \dots, \frac{N}{n_l}\right] G^T = \text{diag}[N, \dots, N]. \quad (۱۵.۳)$$

از این رو $\text{diag}[N/n_1, \dots, N/n_l] G^T$ ، یک ماتریس مولد برای C' است. از رابطه (۱۵.۳) بدست می آوریم:

$$|C'| = \frac{N^l}{\det(G^T) \prod_{i=1}^l \frac{N}{n_i}} = \frac{|M|}{\det(G)} = |C|.$$

بنابراین خواهیم داشت:

$$|C| |C^\perp| = |M|. \quad (۱۶.۳)$$

که این رابطه متناظر با رابطه $\dim C + \dim C^\perp = n$ ، برای هر کد خطی C به طول n در میدان متناهی می باشد.

حال نشان می دهیم که چگونه ماتریس کنترل توازن یک کد صحیح تعمیم یافته، از ماتریس مولد آن حاصل می شود.

قضیه ۱.۳.۳. فرض کنید G ماتریس مولد کد صحیح تعمیم یافته C و ماتریس $A \in T_l(\mathbb{Z})$ به گونه ای موجود باشد که در رابطه $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ صدق کند. تعریف می کنیم $H = A^T$. آنگاه H یک ماتریس بررسی توازن برای کد C می باشد.

برهان. اگر i امین سطر از ماتریس مولد G را با $g_i = (g_{i1}, \dots, g_{il})$ و j امین سطر از ماتریس $H = A^T = a_{ji}$ را با $h_j = (a_{1j}, \dots, a_{lj})$ نشان دهیم، آنگاه طبق رابطه (۱۵.۳)، در میدان $\mathbb{Z}/N\mathbb{Z}$ و برای همه $0 \leq i, j \leq 1$ داریم، $\langle g_i, h_j \rangle = 0$. بنابراین، $h_1, \dots, h_l \in F^{-1}(C^\perp)$ است و $\mathbb{Z}^l H \subset F^{-1}(C^\perp)$ بدست می آید. از پوشا بودن F می توان نتیجه گرفت که $F(\mathbb{Z}^l H) \subset C^\perp$ می باشد. حال برای اثبات تساوی $F(\mathbb{Z}^l H) = C^\perp$ کافی است ثابت کنیم که $|C^\perp| = |F(\mathbb{Z}^l H)|$. ترانهاده رابطه $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ برابر است با $G^T H = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$. از این رو $F(\mathbb{Z}^l H)$ یک کد صحیح تعمیم یافته در M است. که ماتریس مولد آن H می باشد و طبق رابطه (۱۰.۳) خواهیم داشت $|F(\mathbb{Z}^l H)| = |M| / \det(H)$. علاوه بر این، از رابطه های (۱۰.۳)، (۱۶.۳) و دترمینان از طرفین رابطه $G^T H = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ ، نتیجه می گیریم که $|C^\perp| = |F(\mathbb{Z}^l H)|$. بنابراین $C^\perp = F(\mathbb{Z}^l H)$ خواهد بود. مشابه اثبات گزاره ۴.۲.۳، رابطه های $C^\perp = F(\mathbb{Z}^l H)$ و $G^T H = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ نشان می دهند که رابطه $\mathbb{Z}^l H = F^{-1}(C^\perp)$ برقرار است. $\square$

مثال ۳.۳.۳. در رابطه (۸.۳)، ترانهاده $\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix}$ و افزودن سطر اول ماتریس حاصل به سطر دوم آن بدست می آید، $\begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$ ، که با ماتریس H_1 در مثال ۲.۳.۳ برابر است.

اگر $N = n_1 = \dots = n_l$ باشد آنگاه رابطه $\langle c, h_1 \rangle = \dots = \langle c, h_l \rangle = 0$ معادل است با رابطه $cH^T \equiv 0 \pmod{N}$. به طور کلی $\langle c, h_1 \rangle = \dots = \langle c, h_l \rangle = 0$ معادل است با

$$c \text{diag}[N/n_1, \dots, N/n_l] H^T \equiv 0 \pmod{N}.$$

که به صورت $\langle c, H \rangle = 0$ نشان داده می شود.

گزاره ۱.۳.۳. (یکی دیگر از شرایط لازم و کافی برای کدواژه ها) اگر H ماتریس بررسی توازن کد صحیح تعمیم یافته $C \subset M$ باشد. آنگاه داریم: $C = \{d \in M \mid \langle d, H \rangle = 0\}$.

برهان. اگر $c \in C$ باشد، آنگاه طبق تعریف ۱.۳.۳، $\langle c, h_i \rangle = 0$ خواهد بود. از سوی دیگر، طبق تعریف ۱.۳.۳، داریم: $(C^\perp)^\perp = \{d \in M \mid \langle d, H \rangle = 0\}$. آنگاه واضح است که $C \subset (C^\perp)^\perp$ خواهد بود. اگر در رابطه (۱۶.۳) از $C^\perp$ استفاده کنیم، آنگاه خواهیم داشت: $|C| = |(C^\perp)^\perp|$. بنابراین، ما توانستیم ثابت کنیم که $C = (C^\perp)^\perp$. $\square$

نکته ۲.۳.۳. می توان نشان داد که دو رابطه هم ارزی زیر برقرار است.

$$\exists B; BH = \text{diag}[n_1, \dots, n_l] \iff \mathbb{Z}^l H = F^{-1}(C^\perp), \quad (۱۷.۳)$$

$$\{d \in M \mid \langle d, H \rangle = 0\} = C \iff \{d \in \mathbb{Z}^l \mid \langle F(d), H \rangle = 0\} = F^{-1}(C). \quad (۱۸.۳)$$

با قیاس گزاره ۴.۲.۳ برای $C^\perp$ رابطه (۱۷.۳) بدست می آید، از آنجایی که برای $d \in \mathbb{Z}^l$ ، داریم: $\langle F(d), H \rangle = 0$ ، لذا مطابق رابطه (۱۸.۳) خواهیم داشت: $F(d) \in C \iff \langle F(d), H \rangle = 0$. قابل توجه است که هر

دو شرط در رابطه‌ی (۱۷.۳) معادل نیست با دو شرط در رابطه‌ی (۱۸.۳)، و تنها رابطه (۱۷.۳) $\implies$ (۱۸.۳) توسط گزاره ۱.۳.۳ برقرار است. به مثال زیر توجه کنید:

طبق رابطه (۱۸.۳)، $\{d \in \mathbb{Z}/6\mathbb{Z} \mid \langle d, 4 \rangle = 0\} = 3\mathbb{Z}/6\mathbb{Z}$ و $\{d \in \mathbb{Z} \mid \langle F(d), 4 \rangle = 0\} = 3\mathbb{Z}$ ، اما داریم: $4\mathbb{Z} \neq F^{-1}((3\mathbb{Z}/6\mathbb{Z})^\perp) = 2\mathbb{Z}$.

برای تکمیل بحث، قضیه زیر را که با یک روش مشابه قضیه ۱.۳.۳ اثبات می‌شود، ارائه می‌کنیم.

قضیه ۲.۳.۳. اگر H یک ماتریس بررسی توازن کد صحیح تعمیم یافته C و $B \in T'_l(\mathbb{Z})$ باشد به طوری که رابطه $BH = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ برقرار باشد. آنگاه تعریف می‌کنیم، $G = B^T$. در این صورت G ، یک ماتریس مولد برای C است.

در نهایت، بسیاری از نتایج به شرح زیر خلاصه شده است.

قضیه ۳.۳.۳. چهار نگاشت زیر، همه دوسویی‌اند و دارای نمودارهای جابجایی به صورت زیر می‌باشند:

$$\begin{array}{ccc} \{C \subset M \text{ گروه}\} & \longrightarrow & \left\{ G \in T_l(\mathbb{Z}) \left| \begin{array}{l} G \text{ کاهنده است و} \\ \exists A \in M_l(\mathbb{Z}) \text{ s.t. } AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l] \end{array} \right. \right\} \\ \downarrow & & \downarrow H = A^T \end{array}$$

$$\{C^\perp \subset M \text{ گروه}\} \longrightarrow \left\{ H \in T'_l(\mathbb{Z}) \left| \begin{array}{l} H \text{ کاهنده است و} \\ \exists B \in M_l(\mathbb{Z}) \text{ s.t. } BH = \text{diag}[n_1, \dots, n_l] \end{array} \right. \right\}$$

برهان. نگاشت عمودی سمت چپ، همانطور که در اثبات گزاره ۱.۳.۳ نشان داده شده است دوسویی است، نگاشت عمودی سمت راست نیز دوسویی است. نگاشت‌های افقی بر اساس قضیه ۱.۲.۳ دوسویی‌اند. و طبق قضیه ۱.۳.۳، جابه‌جایی پذیرند. $\square$

مثال ۴.۳.۳. در عملیات (۱۳.۳) اگر در ترانهاده ماتریس $\begin{pmatrix} 5 & 0 \\ -2 & 4 \end{pmatrix}$ ، سطر دوم را به سطر اول آن اضافه

کنیم، ماتریس $\begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 4 \end{pmatrix}$ حاصل می‌شود که برابر با ماتریس مولد G_1 در مثال ۳.۲.۳ می‌باشد.

فصل ۴

الگوریتم شمارشی

۱.۴ الگوریتم شمارشی کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته

در این بخش الگوریتمی را که از لحاظ نظری، همه ماتریس‌های چندجمله‌ای مولد کدهای شبه‌دوری تعمیم‌یافته را به کمک معادله (۱۵.۲)، تولید می‌کند، معرفی می‌کنیم. توجه داشته باشید که این معادله برابر است با:

$$AG = (a_{i,j})(g_{i,j}) = \left(\sum_{h=i}^j a_{i,h} g_{h,j} \right) = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ x^{n_i} - 1 & i = j \end{cases}. \quad (1.4)$$

در حالت $i = j$ ، معادله فوق برابر است با $a_{i,i}g_{i,i} = x^{n_i} - 1$. بنابراین ما می‌توانیم $a_{i,i}$ و $g_{i,i}$ را به عنوان فاکتورهای مقسوم‌علیه $x^{n_i} - 1$ بدست آوریم.

حالت $i < j$ را در (۱.۴) در نظر بگیرید. اگر $i + 1 = j$ باشد، آنگاه (۱.۴) معادل است با: $a_{i,i}g_{i,j} + a_{i,j}g_{j,j} = 0$. لذا برای حل این معادله دانستن لم‌های زیر ضروری است.

لم ۱.۱.۴. اگر a, g چندجمله‌ای‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشند و داشته باشیم: $d = \gcd(a, g)$ ، آنگاه هر پاسخ چندجمله‌ای $(X, Y) = (X_0, Y_0)$ از معادله $aX + Yg = 0$ برای $z \in \mathbb{F}_q[x]$ به صورت زیر بیان می‌شود:

$$(X_0, Y_0) = \left(\frac{g}{d}z, -\frac{a}{d}z \right). \quad (2.4)$$

در حالت خاص، اگر فرض کنیم $\deg X_0 < \deg g$ باشد، $q^{\deg d}$ راه‌حل به صورت زیر به‌ازای چندجمله‌ای

$z \in \mathbb{F}_q[x]$ که درجه آن کمتر از درجه چندجمله‌ای d می‌باشد وجود دارد:

$$(X_0, Y_0) = \left(\frac{g}{d}z, -\frac{a}{d}z \right). \quad (3.4)$$

برهان. از آنجایی که $\frac{a}{d}X_0 + Y_0\frac{g}{d} = 0$ می‌باشد، آنگاه $\frac{g}{d}$ عدد X_0 را عاد می‌کند. ادامه بحث بدیهی است. $\square$

فرض کنید $d_{i,j} = \gcd(a_{i,i}, g_{j,j})$ باشد. در این صورت، G کاهنده را که در آن $\deg g_{i,j} < \deg g_{j,j}$ است، در نظر می‌گیریم. با استفاده از (۳.۴)، کاندیدهای $(g_{i,j}, a_{i,j})$ به‌زای چندجمله‌ای $z \in \mathbb{F}_q[x]$ که درجه آن کمتر از درجه چندجمله‌ای $d_{i,j}$ می‌باشد به صورت زیر نوشته می‌شوند:

$$\left(\frac{g_{j,j}}{d_{i,j}}z, -\frac{a_{i,i}}{d_{i,j}}z \right). \quad (4.4)$$

سپس، اگر $j < i + 1$ باشد، آنگاه (۱.۴) معادل است با

$$a_{i,i}g_{i,j} + \sum_{i < h < j} a_{i,h}g_{h,j} + a_{i,j}g_{j,j} = 0. \quad (5.4)$$

لم ۲.۱.۴. فرض کنید a و g چندجمله‌ای‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشند و داشته باشیم: $d = \gcd(a, g)$ باشند و همچنین فرض کنید که c یک چندجمله‌ای در $\mathbb{F}_q[x]$ باشد. در این صورت یک جواب مانند (X, Y) از معادله $aX + Yg = c$ وجود دارد اگر و تنها اگر d ، چندجمله‌ای c را عاد کند. حال فرض کنید d ، چندجمله‌ای c را عاد کند، در این صورت، هر جواب (X, Y) از معادله $aX + Yg = c$ به صورت $(X_0, Y_0) + (g_0, a_0)(X, Y)$ بیان می‌شود، که در آن (X_0, Y_0) جواب کلی معادله $aX_0 + Y_0g = 0$ است و (g_0, a_0) یک جواب منحصر به فرد از معادله $ag_0 + a_0g = c$ می‌باشد که در آن $\deg g_0 < \deg \frac{g}{d}$ است. به طور خاص، اگر فرض کنید $\deg X < \deg g$ باشد، آنگاه به‌زای چندجمله‌ای $z \in \mathbb{F}_q[x]$ که درجه آن کمتر از درجه چندجمله‌ای d می‌باشد $q^{\deg d}$ پاسخ به صورت زیر وجود دارد:

$$(X, Y) = \left(g_0 + \frac{g}{d}z, a_0 - \frac{a}{d}z \right). \quad (6.4)$$

برهان. اگر d ، چندجمله‌ای c را عاد کند، آنگاه الگوریتم اقلیدسی قابل تعمیم، یک جواب از معادله $aX + Yg = c$ را می‌دهد. در مقابل، اگر یک جواب از معادله $aX + Yg = c$ وجود داشته‌باشد آنگاه d چندجمله‌ای c را عاد می‌کند. زیرا d ، $aX + Yg$ را عاد می‌کند. فرض کنید d چندجمله‌ای c را عاد کند، از معادله $\frac{a}{d}X + Y\frac{g}{d} = \frac{c}{d}$ نتیجه می‌گیریم که $\frac{a}{d}X \equiv \frac{c}{d} \pmod{\frac{g}{d}}$ ، که یک جواب منحصر به فرد به پیمانه $\frac{g}{d}$ دارد؛ زیرا $\gcd\left(\frac{a}{d}, \frac{g}{d}\right) = 1$ می‌باشد. اگر (g_0, a_0) یک جواب منحصر به فرد از معادله $\frac{a}{d}g_0 + a_0\frac{g}{d} = \frac{c}{d}$ تعریف شود که در آن $\deg g_0 < \deg \frac{g}{d}$ می‌باشد، آنگاه داریم: $ag_0 + a_0g = c$. برای جواب دیگر معادله $aX + Yg = c$ ، با استفاده از لم ۱.۱.۴، خواهیم داشت: $a(X - g_0) + (Y - a_0)g = 0$: آنگاه $(X - g_0, Y - a_0)$ معادل است با (۳.۴) و ادعا ثابت می‌شود. $\square$

گزاره ۱.۱.۴. (شرط کافی برای عملیات ماتریسی). فرض کنید $G = (g_{i,j})$ و $A = (a_{i,j})$ دو ماتریس از مرتبه $l \times l$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشند و برای $i > j$ ، درایه‌های $g_{i,j} = a_{i,j} = 0$ می‌باشند و فرض کنید که برای $1 \leq i < j \leq l$ داشته باشیم: $d_{i,j} = \gcd(a_{i,i}, g_{j,j})$. در این صورت اگر $AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ باشد، آنگاه برای همه $1 \leq i \leq l$ داریم: $a_{i,i}g_{i,i} = x^{n_i} - 1$ و برای همه $1 \leq i < j \leq l$ داریم:

$$d_{i,j} \mid \sum_{i < h < j} a_{i,h}g_{h,j}. \quad (7.4)$$

برهان. به کمک لم ۲.۱.۴، معادله (۵.۴)، حل شدنی است اگر و تنها اگر $d_{i,j}$ عبارت $c = -\sum_{i < h < j} a_{i,h}g_{h,j}$ را عاد کند. $\square$

فرض کنید (۷.۴) برقرار باشد، آنگاه با استفاده از رابطه (۶.۴)، کاندیدهای زوج مرتب $(g_{i,j}, a_{i,j})$ به‌ازای چندجمله‌ای $z \in \mathbb{F}_q[x]$ ، که درجه آن کمتر از درجه چندجمله‌ای $d_{i,j}$ می‌باشد به‌صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\left(g_{i,j}^{(\circ)} + \frac{g_{j,j}}{d_{i,j}} z, a_{i,j}^{(\circ)} - \frac{a_{i,i}}{d_{i,j}} z \right), \quad (8.4)$$

که در آن $(g_{i,j}^{(\circ)}, a_{i,j}^{(\circ)})$ جواب منحصر به فرد رابطه (۵.۴) خواهد بود و $\deg g_{i,j}^{(\circ)} < \deg \frac{g_{j,j}}{d_{i,j}}$ می‌باشد. توجه داشته باشید که رابطه (۴.۴)، حالت خاص رابطه (۸.۴) می‌باشد. قبل از محاسبه $(g_{i,j}, a_{i,j})$ به کمک حل رابطه (۵.۴) و با استفاده از (۸.۴)، برای برخی از i و j ‌ها لازم است که برای همه $i < h < j$ ابتدا

$$a_{i,h} \text{ و } g_{h,j} \quad (9.4)$$

را محاسبه کنیم که با توجه به موقعیت مکانی آنها در ماتریسهای A و G به صورت زیر،

$$\begin{pmatrix} \ddots & & & & & \\ & a_{ii} & a_{i,i+1} & \dots & a_{i,j-1} & a_{i,j}/g_{i,j} \\ & & \ddots & & & g_{i+1,j} \\ & & & \ddots & & \vdots \\ & & & & \ddots & g_{j-1,j} \\ \circ & & & & & g_{j,j} \\ & & & & & \ddots \end{pmatrix}, \quad (10.4)$$

قابل محاسبه‌اند. ما این شرط را که عناصر در (۹.۴)، باید قبل از $(g_{i,j}, a_{i,j})$ محاسبه شوند را یک پیش شرط می‌نامیم. اگر همه پیش شرط‌ها را برای محاسبه همه $(g_{i,j}, a_{i,j})$ ‌ها انجام دهیم، آنگاه ماتریس‌های A و G در تساوی ماتریسی (۱۵.۲)، با استفاده از رابطه (۸.۴) بدست می‌آیند. الگوریتمی را معرفی می‌کنیم که همه پاسخ‌های رابطه $AG = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$ را تولید می‌کند.

الگوریتم ۱.۱.۴.

Input : $M = \text{diag}[x^{n_1} - 1, \dots, x^{n_l} - 1]$
Output : $A = (a_{i,j}), G = (g_{i,j})$ such that $AG = M$
1 : for $\iota = 1$ to $l(l+1)/2$ do
2 : $(i, j) := (i_\iota, j_\iota)$
3 : if $i = j$ then
4 : monic $g_{i,i}, a_{i,i} \in \mathbb{F}_q[x]$ such that $a_{i,i}g_{i,i} = x^{n_i} - 1$
5 : else if $i + 1 = j$ then
6 : $d_{i,j} := \gcd(a_{i,i}, g_{j,j}), (g_{i,j}, a_{i,j})$ given by (4.4)
7 : else if $i + 1 < j$ then
8 : $d_{i,j} := \gcd(a_{i,i}, g_{j,j})$
9 : if $d_{i,j}$ does not divide $\sum_{i < h < j} a_{i,h}g_{h,j}$ then
10 : break
11 : end if
12 : $(g_{i,j}, a_{i,j})$ given by (8.4)
13 : end if
14 : end for

در این قسمت، سه ترتیبی که می‌توان به کمک آنها پیش شرط را محاسبه کرد، معرفی می‌کنیم. فرض کنید که $\prec_d, \prec_b, \prec_f$ سه ترتیب روی مجموعه $\{(i, j) | 1 \leq i \leq j \leq l\}$ باشند که برای $1 \leq i, i' \leq j, j' \leq l$ به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\begin{aligned} (i, j) \prec_f (i', j') &\iff j < j' \text{ یا } [j = j' \text{ و } i \geq i'], \\ (i, j) \prec_b (i', j') &\iff i > i' \text{ یا } [i = i' \text{ و } j \leq j'], \\ (i, j) \prec_d (i', j') &\iff j - i < j' - i' \text{ یا } [j - i = j' - i' \text{ و } i \leq i'], \end{aligned} \quad (11.4)$$

که ما $\prec_f, \prec_b$ و $\prec_d$ را به ترتیب، ترتیب رو به جلو، ترتیب رو به عقب و ترتیب مورب می‌نامیم. به کمک این دستورها و با توجه به مؤلفه‌های $a_{i,j}, g_{i,j}$ در ماتریس‌های A و G ، که توسط الگوریتم ۱.۱.۴ محاسبه می‌شوند، زوج مرتب (i, j) را می‌توان به ترتیب نوشت. به عنوان مثال فرض کنید که $l = 3$ باشد. در این صورت داریم:

$$\begin{aligned} \text{ترتیب رو به جلو : } & (1, 1) \prec_f (2, 2) \prec_f (1, 2) \prec_f (3, 3) \prec_f (2, 3) \prec_f (1, 3), \\ \text{ترتیب رو به عقب : } & (3, 3) \prec_b (2, 2) \prec_b (2, 3) \prec_b (1, 1) \prec_b (1, 2) \prec_b (1, 3), \\ \text{ترتیب مورب : } & (1, 1) \prec_d (2, 2) \prec_d (3, 3) \prec_d (1, 2) \prec_d (2, 3) \prec_d (1, 3). \end{aligned}$$

از این رو، به کمک ترتیب مورب، مجموعه $\{(i, j) | 1 \leq i \leq j \leq 3\}$ ، را می‌توان به صورت زیر مرتب کرد:

$$(i_1, j_1) = (1, 1), (i_2, j_2) = (2, 2), \dots, (i_6, j_6) = (1, 3).$$

در این سه ترتیب معرفی شده، ما می‌توانیم برای هر l ، پیش شرط را بررسی کنیم. به عنوان مثال، در ترتیب مورب، برای $i < h < j$ ، پیش شرط معادل است با: $(i, h) \prec_d (i, j)$ و $(h, j) \prec_d (i, j)$ ، زیرا اگر $h < j$ باشد، آنگاه $h - i < j - i$ خواهد بود و در نتیجه داریم: $(i, h) \prec_d (i, j)$ ، همچنین اگر $i < h$ باشد، آنگاه $j - h < j - i$ خواهد بود لذا خواهیم داشت: $(h, j) \prec_d (i, j)$. به طور مستقیم، همه پیش شرط‌ها معتبرند زیرا، در این سه ترتیب معرفی شده، همانطور که در (۱۰.۴) نشان داده شده است، قبل از محاسبه $(g_{i,j}, a_{i,j})$ ، مؤلفه‌های (۹.۴)، قابل محاسبه‌اند.

هرچند الگوریتم ۱.۱.۴، به کمک هر یک از سه ترتیب معرفی شده می‌تواند ماتریس‌های A و G را در عملیات ماتریسی بدست آورد، ولی کارایی آن به این نکته بستگی دارد که می‌خواهیم چه نوع جستجویی توسط الگوریتم ۱.۱.۴، انجام شود. به عنوان مثال، از آنجایی که بردارهای چندجمله‌ای سطری در ماتریس G ، در الگوریتم ۱.۱.۴، توسط $\prec_b$ ، از پایین محاسبه می‌شوند، ترتیب رو به عقب، برای جستجو از طریق بررسی وزن همینگ سطرهای ماتریس G ، مناسب خواهد بود. از سوی دیگر، از آنجایی که بردارهای چندجمله‌ای ستونی در ماتریس A ، در الگوریتم ۱.۱.۴، توسط $\prec_f$ ، از سمت چپ محاسبه می‌شوند، ترتیب به جلو، برای جستجو از طریق بررسی سطرهای ماتریس‌های چندجمله‌ای بررسی توازن با استفاده از قضیه ۱.۶.۲ به بردارهای چندجمله‌ای ستونی در ماتریس A ، مناسب خواهد بود.

در نهایت، به کمک ترتیب مورب، نیاز به محاسبات کمتری برای بدست آوردن $(g_{i,j}, a_{i,j})$ داریم. توجه کنید که برای بررسی پیش شرط به کمک رابطه‌ی (۱۱.۴)، ما تنها از شرط $j - i < j' - i'$ استفاده می‌کنیم و شرط دوم را در نظر نمی‌گیریم. این حقیقت این امکان را به ما می‌دهد که به محاسبات خود نظم دهیم. بدین صورت که اگر فرض کنیم $j - i = h$ باشد و رابطه (۷.۴) را برای زوج مرتب‌های $(i, j) = (1, h+1), (2, h+2), \dots, (l-h, h)$ بررسی کنیم، خواهیم دید که $d_{i,j}$ که در رابطه (۷.۴) صدق کند وجود ندارد لذا می‌توانیم از این حلقه صرف نظر کنیم زیرا ماتریس‌های A و G با درایه‌های $(g_{i,j}, a_{i,j})$ وجود ندارد. این روش الگوریتم ۱.۱.۴ را با ترتیب مورب به سمت سرعت بیشتر هدایت می‌کند. بنا براین مطابق با موضوع جستجو باید ترتیب مناسب را انتخاب کنیم.

مثال ۱.۱.۴. فرض کنید که $l = 3$ و $q = 2$ باشد. اگر $\alpha = 1 + x$ و $\beta = 1 + x + x^2$ باشد، آنگاه خواهیم داشت: $1 + x^3 = \alpha\beta$. در این مثال، به کمک الگوریتم ۱.۱.۴ و ترتیب مورب، ماتریس‌های A و G را به گونه‌ای محاسبه می‌کنیم که داشته باشیم:

$$AG = \begin{pmatrix} \alpha\beta & a_{1,2} & a_{1,3} \\ \circ & \beta & a_{2,3} \\ \circ & \circ & \alpha \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & g_{1,2} & g_{1,3} \\ \circ & \alpha & g_{2,3} \\ \circ & \circ & \beta \end{pmatrix} = \text{diag}[1 + x^3, 1 + x^3, 1 + x^3]. \quad (12.4)$$

به کمک عملیات ماتریس بالا درایه $g_{1,2}$ را می‌توان محاسبه کرد، به این ترتیب که بعد از ضرب دو ماتریس A و G ، معادله $a_{1,1}g_{1,2} + a_{1,2}g_{2,2} = \circ$ حاصل می‌شود. با توجه به رابطه بیان شده در (۴.۴) و با توجه

به این نکته که $\gcd(a_{1,1}, g_{2,2}) = \gcd(\alpha\beta, \alpha) = \alpha$ می باشد، لذا خواهیم داشت:

$$(g_{1,2}, a_{1,2}) = \left(\frac{g_{2,2}}{\alpha} \phi_1, \frac{a_{1,1}}{\alpha} \phi_1 \right) = (\phi_1, \beta \phi_1), \quad \deg \phi_1 < 1.$$

به طور مشابه، درایه $g_{2,3}$ از طریق معادله $a_{2,2}g_{2,3} + a_{2,3}g_{3,3} = 0$ محاسبه می شود. با توجه به رابطه (۴.۴) و اینکه $\gcd(a_{2,2}, g_{3,3}) = \gcd(\beta, \beta) = \beta$ می باشد، بنابراین داریم:

$$(g_{2,3}, a_{2,3}) = \left(\frac{g_{3,3}}{\beta} \phi_2, \frac{a_{2,2}}{\beta} \phi_2 \right) = (\phi_2, \phi_2), \quad \deg \phi_2 < 2.$$

با توجه به رابطه های بالا، $g_{1,2} = \phi_1 = 1$ و $g_{2,3} = \phi_2 = x$ خواهد بود. همچنین خواهیم داشت: $a_{1,2} = \beta \phi_1$ و $a_{2,3} = \phi_2$ حال $g_{1,3}$ را محاسبه می کنیم. با توجه به عملیات ماتریسی (۱۲.۴)، درایه $g_{1,3}$ از طریق معادله زیر بدست می آید:

$$a_{1,1}g_{1,3} + a_{1,2}g_{2,3} + a_{1,3}g_{3,3} = 0. \quad (13.4)$$

از آنجا که $\beta = \gcd(a_{1,1}, g_{3,3}) = \gcd(\alpha\beta, \beta)$ ، $d_{1,3} = \gcd(a_{1,1}, g_{3,3}) = \beta$ عادی می کند $a_{1,2}g_{2,3} = \beta x$ را، از این رو طبق لم ۲.۱.۴، یک جفت جواب برای معادله (۱۳.۴) وجود دارد. جواب منحصر به فرد $(g_{\circ}, a_{\circ})$ ، از معادله (۱۳.۴)، با توجه به اینکه $\deg g_{\circ} < \deg \frac{g_{3,3}}{d_{1,3}} = \deg \frac{\beta}{\beta} = \deg 1 = 0$ می باشد، معادل است با: $(g_{\circ}, a_{\circ}) = (0, x)$ ، بنابراین، جواب کلی معادله (۱۳.۴) را با توجه به اینکه $\deg g_{1,3} < \deg g_{3,3} = 2$ می باشد، می توان به صورت زیر نشان داد:

$$(g_{1,3}, a_{1,3}) = \left(g_{1,3}^{(\circ)} + \frac{g_{3,3}}{d_{1,3}} \phi_3^{(\circ)} + \frac{a_{1,1}}{d_{1,3}} \phi_3 \right) = (\phi_3, x + \alpha \phi_3), \quad \deg \phi_3 < 2.$$

از آنجایی که چهار چندجمله ای با شرط $\deg \phi_3 < 2$ وجود دارد، در نهایت چهار جواب به صورت زیر خواهیم داشت:

$$(g_{1,3}, a_{1,3}) = (0, x), (1, 1), (x, x^2), (1+x, 1+x+x^2).$$

۲.۴ الگوریتم شمارشی کدهای صحیح تعمیم یافته

در این بخش الگوریتم هایی را ارائه می دهیم که ماتریس مولدهای کدهای صحیح تعمیم یافته را به کمک معادله (۷.۳) تولید می کند. توجه داشته باشید که عملیات $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ معادل است با

$$AG = (a_{ij})(g_{ij}) = \left(\sum_{h=1}^j a_{ih} g_{hj} \right) = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ n_i & i = j \end{cases}. \quad (14.4)$$

اگر $i = j$ باشد آنگاه $a_{ii}g_{ii} = n_i$ خواهد بود. برای i و j های دیگر ابتدا لم های زیر را بیان و اثبات می کنیم. لم ۱.۲.۴. اگر a, g اعداد صحیح مثبت با $d = \gcd(a, g)$ باشند آنگاه هر پاسخ صحیح $(x_{\circ}, y_{\circ})$ از معادله $ax + yg = 0$ برای $z \in \mathbb{Z}$ به صورت زیر بیان می شود:

$$(x_{\circ}, y_{\circ}) = \left(\frac{g}{d} z, -\frac{a}{d} z \right). \quad (15.4)$$

در حالت خاص، اگر فرض کنیم $0 \leq x_0 < g$ باشد، آنگاه تعداد d پاسخ به ازای $z = 0, 1, \dots, d-1$ به صورت زیر موجود است:

$$(x_0, y_0) = \left(\frac{g}{d}z, -\frac{a}{d}z \right). \quad (16.4)$$

برهان. از آنجایی که $\frac{a}{d}x_0 + y_0 \frac{g}{d} = 0$ می باشد، آنگاه $\frac{g}{d}$ عدد x_0 را عاد می کند. ادامه بحث بدیهی است. $\square$

لم ۲.۲.۴. فرض کنید a و g اعداد صحیح مثبت و $d = \gcd(a, g)$ باشند و c یک عدد صحیح باشد. آنگاه یک جواب صحیح مانند (x, y) از معادله $ax + yg = c$ وجود دارد اگر و تنها اگر d عدد c را عاد کند. فرض کنید d ، عدد c را عاد کند، سپس هر جواب صحیح (x, y) از معادله $ax + yg = c$ به صورت $(x, y) = (g_0, a_0) + (x_0, y_0)$ بیان می شود، که در آن (x_0, y_0) جواب کلی معادله $ax_0 + y_0g = 0$ در لم ۱.۲.۴ است و (g_0, a_0) یک جواب منحصر به فرد از معادله $ag_0 + a_0g = c$ می باشد که در آن $0 \leq g_0 < \frac{g}{d}$ است. به طور خاص، اگر $0 \leq x < g$ باشد، آنگاه به ازای $z = 0, 1, \dots, d-1$ ، تعداد d جواب به صورت زیر وجود دارد:

$$(x, y) = \left(g_0 + \frac{g}{d}z, a_0 - \frac{a}{d}z \right). \quad (17.4)$$

برهان. اگر d ، عدد c را عاد کند، آنگاه الگوریتم اقلیدسی قابل تعمیم، یک جواب از معادله $ax + yg = c$ را می دهد. در مقابل، اگر یک جواب صحیح از معادله $ax + yg = c$ وجود داشته باشد آنگاه d عدد c را عاد می کند. زیرا d ، $ax + yg$ را عاد می کند. فرض کنید d عدد c را عاد کند، از معادله $\frac{a}{d}x + y\frac{g}{d} = \frac{c}{d}$ نتیجه می گیریم که $\frac{a}{d}x \equiv \frac{c}{d} \pmod{\frac{g}{d}}$ می باشد، که یک جواب منحصر به فرد به پیمانه $\frac{g}{d}$ دارد؛ زیرا $\gcd\left(\frac{a}{d}, \frac{g}{d}\right) = 1$ می باشد. اگر (g_0, a_0) یک جواب منحصر به فرد از معادله $\frac{a}{d}g_0 + a_0\frac{g}{d} = \frac{c}{d}$ تعریف شود که در آن $0 \leq g_0 < \frac{g}{d}$ است، آنگاه داریم: $ag_0 + a_0g = c$. برای جواب دیگر معادله $ax + yg = c$ ، با استفاده از لم ۱.۲.۴، خواهیم داشت: $a(x - g_0) + (y - a_0)g = 0$ ، آنگاه $(x - g_0, y - a_0)$ معادل است با (۱۵.۴) و ادعا ثابت می شود. $\square$

حال رابطه $i < j$ در (۱۴.۴) را بررسی می کنیم. اگر $i + 1 = j$ باشد، آنگاه (۱۴.۴) معادل است با $a_{ii}g_{ij} + a_{ij}g_{jj} = 0$. اگر $d_{ij} = \gcd(a_{ii}, g_{jj})$ باشد، آنگاه G کاهنده را که در آن $0 \leq g_{ij} < g_{jj}$ است، در نظر می گیریم. با استفاده از (۱۶.۴)، کاندیدهای (g_{ij}, a_{ij}) برای $z = 0, 1, \dots, d_{ij} - 1$ به صورت زیر نوشته می شوند:

$$\left(\frac{g_{jj}}{d_{ij}}z, -\frac{a_{ii}}{d_{ij}}z \right).$$

اگر $i + 1 < j$ باشد، آنگاه (۱۴.۴) معادل است با

$$a_{ii}g_{ij} + \sum_{i < h < j} a_{ih}g_{hj} + a_{ij}g_{jj} = 0. \quad (18.4)$$

گزاره ۱.۲.۴. (شرط معادل برای عملیات ماتریسی) اگر برای $1 \leq i < j \leq l$ ، داشته باشیم:

$$A = (a_{ij}) \in T_l(\mathbb{Z}), G = (g_{ij}) \in T_l(\mathbb{Z}),$$

و $d_{ij} = \gcd(a_{ii}, g_{jj})$ باشد، آنگاه $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ است اگر و تنها اگر برای $1 \leq i \leq l$ داشته باشیم: $a_{ii}g_{ii} = n_i$ و برای $1 \leq i < j \leq l$ داشته باشیم:

$$\sum_{i < h < j} a_{ih}g_{hj} \in d_{ij}\mathbb{Z}. \quad (19.4)$$

برهان. به کمک لم ۲.۲.۴، (۱۸.۴) قابل حل است اگر و تنها اگر d_{ij} عدد $c = -\sum_{i < h < j} a_{ih}g_{hj}$ را عاد کند. $\square$

فرض کنید (۱۹.۴) برقرار باشد، آنگاه با استفاده از رابطه (۱۷.۴)، کاندیدهای زوج مرتب (g_{ij}, a_{ij}) برای $z = 0, 1, \dots, d_{ij} - 1$ به صورت زیر نوشته می شود:

$$\left(g_{ij}^{(\circ)} + \frac{g_{jj}}{d_{ij}}z, a_{ij}^{(\circ)} - \frac{a_{ii}}{d_{ij}}z \right), \quad (20.4)$$

که در آن $(g_{ij}^{(\circ)}, a_{ij}^{(\circ)})$ جواب منحصر به فرد رابطه (۱۸.۴) خواهد بود و $0 \leq g_{ij}^{(\circ)} < \frac{g_{jj}}{d_{ij}}$ می باشد. برای اعداد صحیح مثبت $n_1, \dots, n_l$ ، الگوریتم زیر یک روش برای تولید همه جوابهای معادله

$$AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l],$$

شرح می دهد.

الگوریتم ۱.۲.۴.

```

Input positive  $n_1, \dots, n_l \in \mathbb{Z}$ 
output all  $A, G \in T_l(\mathbb{Z})$  such that  $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ 
1 : for  $j = 1$  to  $l$  do
2 :   positive  $g_{jj}, a_{jj} \in \mathbb{Z}$  such that  $a_{jj}g_{jj} = n_j$ 
3 :   for  $i = j - 1$  to  $1$  do
4 :      $d_{ij} = \gcd(a_{ii}, g_{jj})$ 
5 :     if  $\sum_{i < h < j} a_{ih}g_{hj} \in d_{ij}\mathbb{Z}$  then
6 :        $(g_{ij}, a_{ij})$  given by (20.4)
7 :     end if
8 :   end for
9 : end for
```

در الگوریتم ۱.۲.۴، قبل از محاسبه (g_{ij}, a_{ij}) در معادله (۱۸.۴)، لازم است که برای $i < h < j$ ،

$$a_{ih} \text{ و } g_{hj}$$

را بدست آوریم. این پیش شرط برای محاسبه (g_{ij}, a_{ij}) به صورت زیر می تواند بررسی شود.
فرض کنید $\prec$ یک ترتیب روی مجموعه $\{(i, j) | 1 \leq i \leq j \leq l\}$ باشد که به صورت زیر تعریف می شود:

$$(i, j) \prec (i', j') \iff j < j' \text{ یا } [j = j' \text{ و } i \geq i'].$$

اگر $l = 3$ باشد، با توجه به این تعریف خواهیم داشت:

$$(1, 1) \prec (2, 2) \prec (1, 2) \prec (3, 3) \prec (2, 3) \prec (1, 3).$$

ترتیب $\prec$ معادل است با ترتیب محاسبه (g_{ij}, a_{ij}) در الگوریتم ۱.۲.۴. بنابراین، برای $i < h < j$ ، پیش شرط $(i, h) \prec (i, j)$ و $(h, j) \prec (i, j)$ لازم است.

از سوی دیگر، ترتیب دیگری وجود دارد که در زیر، در (۲۱.۴)، تعریف شده است که می توانیم به کمک آن پیش شرط را بدست آوریم. بنابراین الگوریتم دیگری که همه جوابهای $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ را برای داده های $n_1, \dots, n_l$ تولید کند به شرح زیر می باشد. همان پیش شرط برای الگوریتم ۱.۲.۴ باید برای الگوریتم ۲.۲.۴ نیز بررسی شود.

فرض کنید $\sqsubset$ یک ترتیب روی مجموعه $\{(i, j) | 1 \leq i \leq j \leq l\}$ باشد که به صورت زیر تعریف می شود.

$$(i, j) \sqsubset (i', j') \iff i > i' \text{ یا } [i = i' \text{ و } j \leq j']. \quad (21.4)$$

الگوریتم ۲.۲.۴

```

input positive  $n_1, \dots, n_l \in \mathbb{Z}$ 
output all  $A, G \in T_l(\mathbb{Z})$  such that  $AG = \text{diag}[n_1, \dots, n_l]$ 
1: for  $i = l$  to 1 do
2:   positive  $g_{ii}, a_{ii} \in \mathbb{Z}$  such that  $a_{ii}g_{ii} = n_i$ 
3:   for  $j = i + 1$  to  $l$  do
4:      $d_{ij} = \text{gcd}(a_{ii}, g_{jj})$ 
5:     if  $\sum_{i < h < j} a_{ih}g_{hj} \in d_{ij}\mathbb{Z}$  then
6:        $(g_{ij}, a_{ij})$  given by (20.4)
7:     end if
8:   end for
9: end for
    
```

اگر $l = 3$ باشد، با توجه به این تعریف داریم:

$$(3, 3) \sqsubset (2, 2) \sqsubset (2, 3) \sqsubset (1, 1) \sqsubset (1, 2) \sqsubset (1, 3).$$

ترتیب $\sqsubset$ معادل است با ترتیب محاسبه (g_{ij}, a_{ij}) برای $i < h < j$ در الگوریتم ۲.۲.۴. الگوریتم های ۱.۲.۴ و ۲.۲.۴ ویژگی های خاص خود را دارند. به عنوان مثال، از آنجایی که الگوریتم ۲.۲.۴ ماتریس مولد را از سطرهای پایینش می سازد بنابراین زمانی که به دنبال ماتریس مولدی با مینیمم

فاصله بیشتر هستیم الگوریتم ۲.۲.۴ بسیار مناسب‌تر از الگوریتم ۱.۲.۴ می‌باشد. از سوی دیگر، از آنجایی که الگوریتم ۱.۲.۴ ماتریس A و ماتریس کنترل توازن A^T را از سطرهاى بالایی آن تولید می‌کند، هنگامی که به دنبال ماتریس کنترل توازن هستیم که سطرهاى آن دارای اجزای غیرصفر پراکنده است، الگوریتم ۱.۲.۴ بسیار مناسب‌تر از الگوریتم ۲.۲.۴ می‌باشد. بنابراین ما می‌توانیم با توجه به هدفمان بین دو الگوریتم انتخاب کنیم.

مثال ۱.۲.۴. فرض کنید $l = 3$ و $n_1 = n_2 = n_3 = 12$ باشد. اگر در الگوریتم ۱.۲.۴، داشته باشیم: $(g_{11}, g_{22}, g_{33}) = (2, 6, 2)$. در این صورت با توجه به رابطه $a_{jj}g_{jj} = 12$ ، خواهیم داشت: $(a_{11}, a_{22}, a_{33}) = (6, 2, 6)$. لذا طبق عملیات ماتریسی و همچنین بزرگترین مقسوم علیه مشترک (a_{ii}, g_{jj}) خواهیم داشت:

$$\begin{pmatrix} 6 & a_{12} & a_{13} \\ 0 & 2 & a_{23} \\ 0 & 0 & 6 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & g_{12} & g_{13} \\ 0 & 6 & g_{23} \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 12 & 0 & 0 \\ 0 & 12 & 0 \\ 0 & 0 & 12 \end{pmatrix}. \quad (22.4)$$

$$d_{12} = \gcd(a_{11}, g_{22}) = 6,$$

$$d_{23} = \gcd(a_{22}, g_{33}) = 2,$$

$$d_{13} = \gcd(a_{11}, g_{33}) = 2.$$

سپس کاندیدهای (g_{ij}, a_{ij}) در ترتیب $(1, 2) \prec (2, 3) \prec (1, 3)$ توسط (۲۰.۴) محاسبه می‌شود. اولاً، برای (g_{12}, a_{12}) ، از رابطه‌های (۱۸.۴) یا (۲۰.۴) داریم که $6g_{12} + a_{12}6 = 0$ می‌باشد. توسط رابطه (۲۰.۴)، کاندیدهای (g_{12}, a_{12}) عبارتند از:

$$(g_{12}, a_{12}) = (0, 0), (1, -1), (2, -2), (3, -3), (4, -4), (5, -5). \quad (23.4)$$

دوماً، (g_{23}, a_{23}) ، از رابطه $2g_{23} + a_{23}2 = 0$ بدست می‌آید. به کمک رابطه (۲۰.۴)، کاندیدهای (g_{23}, a_{23}) عبارتند از:

$$(g_{23}, a_{23}) = (0, 0), (1, -1). \quad (24.4)$$

در نهایت، برای (g_{13}, a_{13}) که از رابطه $6g_{13} + a_{13}2 = 0$ بدست می‌آید، اگر در رابطه (۲۴.۴)، $(g_{23}, a_{23}) = (0, 0)$ باشد، آنگاه به تبعیت از آن در شرط (۱۹.۴) داریم: $a_{13}g_{23} = 0$ و برای (g_{12}, a_{12}) دلخواه در (۲۳.۴)، داریم:

$$(g_{13}, a_{13}) = (0, 0), (1, -3).$$

اگر در رابطه (۲۴.۴)، $(g_{23}, a_{23}) = (1, -1)$ باشد، آنگاه شرط (۱۹.۴) معادل با $a_{12}/2 \in \mathbb{Z}$ می‌باشد و در رابطه (۲۳.۴)، داریم: $(4, -4), (2, -2), (0, 0)$. برای هر (g_{12}, a_{12}) ، به کمک رابطه (۲۰.۴)، مقادیر (g_{13}, a_{13}) به صورت زیر بدست می‌آید:

$$(g_{12}, a_{12}) = (0, 0) \implies (g_{13}, a_{13}) = (0, 0), (1, -3)$$

$$(g_{12}, a_{12}) = (2, -2) \implies (g_{13}, a_{13}) = (0, 1), (1, -2)$$

$$(g_{12}, a_{12}) = (4, -4) \implies (g_{13}, a_{13}) = (0, 2), (1, -1)$$

بنابراین، همه ۱۸ پاسخ برای رابطه (۲۲.۴) بدست می آید. به عنوان مثال، یکی از آنها به صورت زیر است:

$$\begin{pmatrix} 6 & -4 & -1 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 0 & 6 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 4 & 1 \\ 0 & 6 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 12 & 0 & 0 \\ 0 & 12 & 0 \\ 0 & 0 & 12 \end{pmatrix}.$$

پیوست آ

تقسیم اقلیدسی برای ماتریس‌های چندجمله‌ای

در این پیوست لم کاربردی را نشان می‌دهیم که تقسیم اقلیدسی از چندجمله‌ای‌ها را به نوع خاصی از ماتریس‌های چندجمله‌ای تعمیم می‌دهد.

لم ۱.۰.۰. فرض کنید $h, l, m \in \mathbb{Z}$ اعداد صحیح مثبتی باشند به طوری که $h \leq l$ است و فرض کنید که $F = (f_{i,j})$ یک ماتریس $m \times l$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ و $G = (g_{i,j})$ یک ماتریس $h \times l$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ باشد و فرض کنید که G به فرم زیر است:

$$\begin{pmatrix} g_{1,1} & g_{1,2} & \cdots & g_{1,h} & \cdots & g_{1,l} \\ \circ & g_{2,2} & \cdots & g_{2,h} & \cdots & g_{2,l} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots & \cdots & \vdots \\ \circ & \cdots & \circ & g_{h,h} & \cdots & g_{h,l} \end{pmatrix}$$

که در آن برای $j > i$ ، درایه $g_{i,j} = \circ$ است، علاوه بر این فرض کنید که برای $1 \leq l \leq h$ درایه $g_{j,j} \neq \circ$ باشد. در این صورت یک ماتریس $m \times h$ مانند $Q = (q_{i,j})$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ و یک ماتریس $m \times l$ مانند $D = (d_{i,j})$ با درایه‌هایی در $\mathbb{F}_q[x]$ موجود است به طوری که داشته باشیم:

$$F = QG + D,$$

که در آن برای $1 \leq i, j \leq h$ ، داریم: $\deg d_{i,j} < \deg g_{j,j}$.

برهان. ابتدا فرض می‌کنیم که $R = \mathbb{F}_q[x]$ باشد و برای اعداد صحیح مثبت $r, s \in \mathbb{Z}$ مجموعه همه ماتریس‌ها از مرتبه $r \times s$ و با درایه‌هایی در R را به صورت $R^{r,s}$ نشان می‌دهیم. ما می‌توانیم فرض کنیم که $m = 1$ باشد، زیرا در حالت کلی، اگر برای $1 \leq i \leq m$ ، $F_i \in R^{1,l}$ را به عنوان سطر i -ام از ماتریس F در نظر بگیریم و $Q_i \in R^{1,h}$ و $D_i \in R^{1,l}$ را به گونه‌ای تعریف کنیم که با استفاده از لم برای $m = 1$ ، داشته باشیم: $F_i = Q_i G + D_i$ ، در این صورت با توجه به اینکه $Q = (Q_i) \in R^{m,h}$ و $D = (D_i) \in R^{m,l}$ می‌توانیم ثابت کنیم که $F = QG + D$.

لم را برای $m = 1$ و با استقرا روی h ثابت می‌کنیم. فرض کنید که $h = 1$ باشد. در این صورت برای $q_1, d_1 \in R$ چندجمله‌ای $G = (g_1, \dots, g_l) \in R^{1,l}$ و $F = (f_1, \dots, f_l) \in R^{1,l}$ با $g_1 \neq 0$ ، دو چندجمله‌ای $q_1, d_1 \in R$ موجود است به طوری که $f_1 = q_1 g_1 + d_1$ بوده و $\deg d_1 < \deg g_1$ باشد. سپس $Q = (q_1)$ و $D = (d_1)$ را داریم. حال فرض کنید که لم برای $h - 1 \geq 1$ برقرار است، کافیت لم را برای h ثابت کنیم. فرض کنید که $F = (f_1, \dots, f_l) \in R^{1,l}$ و $G = (g_{i,j}) \in R^{h,l}$ باشند و $G^{(\circ)} = (g_{i,j}^{(\circ)}) \in R^{h-1,l}$ یک زیرماتریس متشکل از $h - 1$ سطر اول ماتریس G باشد. به کمک فرض استقرا، $Q^{(\circ)} = (q_j^{(\circ)}) \in R^{1,h-1}$ و $D^{(\circ)} = (d_j^{(\circ)}) \in R^{1,l}$ به گونه‌ای موجودند که برای $1 \leq j \leq h - 1$ ، داریم: $F = Q^{(\circ)} G^{(\circ)} + D^{(\circ)}$ و $\deg d_j^{(\circ)} < \deg g_{j,j}^{(\circ)}$. علاوه بر این، فرض می‌کنیم که $F^{(1)} = (d_h^{(\circ)}, \dots, d_l^{(\circ)}) \in R^{1,l-h+1}$ و $G^{(1)} = (g_{h,h}, \dots, g_{h,l}) \in R^{1,l-h+1}$ باشد. با استفاده از لم برای $m, h = 1$ ، ماتریس‌های $Q^{(1)} \in R^{1,1}$ و $D^{(1)} = (d_h^{(1)}, \dots, d_l^{(1)}) \in R^{1,l-h+1}$ به گونه‌ای موجودند که داشته باشیم: $F^{(1)} = Q^{(1)} G^{(1)} + D^{(1)}$ و $\deg d_h^{(1)} < \deg g_{h,h}^{(1)}$. سپس توجه داشته باشید که:

$$\begin{aligned} F &= Q^{(\circ)} G^{(\circ)} + D^{(\circ)} \\ &= Q^{(\circ)} G^{(\circ)} + \left(d_1^{(\circ)}, \dots, d_{h-1}^{(\circ)} \mid F^{(1)} \right) \\ &= Q^{(\circ)} G^{(\circ)} + \left(d_1^{(\circ)}, \dots, d_{h-1}^{(\circ)} \mid Q^{(1)} G^{(1)} + D^{(1)} \right). \end{aligned} \quad (1.1)$$

با جایگذاری $D = (d_j) = \left(d_1^{(\circ)}, \dots, d_{h-1}^{(\circ)} \mid D^{(1)} \right) \in R^{1,l}$ و $Q = \left(Q^{(\circ)} \mid Q^{(1)} \right) \in R^{1,h}$ و همچنین $G = \left(\begin{smallmatrix} G^{(\circ)} \\ \circ \dots \circ G^{(1)} \end{smallmatrix} \right) \in R^{h,l}$ ، معادله (1.1)، معادل است با:

$$F = QG + D,$$

و همچنین برای $1 \leq j \leq h$ داریم:

$$\deg d_j < \deg g_{j,j}.$$

در نهایت ثابت می‌کنیم که ماتریس‌های Q و D منحصر به فرد هستند. با استفاده از برهان خلف، فرض کنید داشته باشیم: $F = QG + D = Q'G + D'$ ، که در آن $D = (d_j)$ و $\deg d_j < \deg g_{j,j}$ ، همچنین $D' = (d'_j)$ و $\deg d'_j < \deg g_{j,j}$ می‌باشد. با تفريق طرفین در تساوی فوق و با توجه به این نکته که $\deg(d_j, d'_j) \leq \max\{\deg d_j, \deg d'_j\}$ ، ادعا می‌کنیم که $(\circ, \dots, \circ) = Q'G + D$ و

$\deg d_j < \deg g_{j,j}$ خواهد بود اگر و تنها اگر Q و D هر دو برابر صفر باشند. با اثبات این ادعا منحصر به فرد بودن Q و D ثابت می‌شود. فرض کنید که $Q = (q_1, \dots, q_h)$ و $D = (d_1, \dots, d_l)$ باشد. در این صورت خواهیم داشت: $q_1 g_{1,1} = -d_1$ ، با توجه به این نکته که $\deg d_1 < \deg g_{1,1}$ ، نتیجه می‌گیریم که $q_1 = d_1 = 0$. $\square$

مراجع

- [1] Blake I.: Codes over certain rings. *Inf. Control* 20(4), 396–404 (1972).
- [2] Blake I.: Codes over integer residue rings. *Inf. Control* 29(4), 295–300 (1975).
- [3] Calderbank A.R., Sloane N.J.A.: Modular and p-adic cyclic codes. *Des. Codes Cryptogr.* 6(1), 21–35 (1995).
- [4] Cao Y.: Structural properties and enumeration of 1-generator generalized quasi-cyclic codes. *Des. Codes Cryptogr.* 60(1), 67–69 (2010).
- [5] Cao Y., Gao J.: Constructing quasi-cyclic codes from linear algebra theory, *Des. Codes Cryptogr.* 67(1), 59–75 (Apr. 2013).
- [6] Chen L., Xu J., Djurdjevic I., Lin S.: Near-Shannon-limit quasi-cyclic low-density parity-check codes. *IEEE Trans. Commun.* 52(7), 1038–1042 (2004).
- [7] Conan J., Séguin G.: Structural properties and enumeration of quasi cyclic codes, *Appl. Algebra Eng. Commun. Comput.* 4(1), 25–39 (Mar. 1993).
- [8] Esmaeili M., Yari S.: Generalized quasi-cyclic codes: structural properties and code construction. *Appl. Algebra Eng. Commun. Comput.* 20(2), 159–173 (2009).
- [9] Fossorier M.P.C.: Quasi-cyclic low density parity check codes from circulant permutation matrices. *IEEE Trans. Inf. Theory* 50(8), 1788–1793 (2004).
- [10] Han Vinck A.J., Morita H.: Codes over the ring of integers modulo m. *IEICE Trans. Fundam. Electron. Commun. Comput. Sci.* E81-A(10), 2013–2018 (1998).
- [11] Heegard C., Little J., Saints K.: Systematic encoding via Gröbner bases for a class of algebraic geometric Goppa codes. *IEEE Trans. Inf. Theory* 41(6), 1752–1761 (1995).
- [12] Kamiya N.: High-rate quasi-cyclic low-density parity-check codes derived from finite affine planes. *IEEE Trans. Inf. Theory* 53(4), 1444–1459 (2007).

-
- [13] Kamiya N., Fossorier M.P.C.: Quasi-cyclic codes from a finite affine plane. *Des. Codes Cryptogr.* 38(3), 311–329 (2006)
 - [14] Kostadinov H., Morita H., Manev N.: Integer codes correcting single errors of specific types ($\pm e_1, \pm e_2, \dots, \pm e_s$). *IEICE Trans. Fundam. Electron. Commun. Comput. Sci.* E86-A(7), 1843–1849 (2003).
 - [15] Kostadinov H., Morita H., Manev N.: Derivation on bit error probability of coded QAM using integer codes. *IEICE Trans. Fundam. Electron. Commun. Comput. Sci.* E87-A(12), 3397–3403 (2004).
 - [16] Kostadinov H., Morita H., Iijima N., Han Vinck A.J., Manev N.: Soft decoding of integer codes and their application to coded modulation. *IEICE Trans. Fundam. Electron. Commun. Comput. Sci.* E93-A(7), 1363–1370 (2010).
 - [17] Kou Y., Lin S., Fossorier M.P.C.: Low density parity check codes based on finite geometries: a rediscovery and new results. *IEEE Trans. Inf. Theory* 47(7), 2711–2761 (2001).
 - [18] Lally K., Fitzpatrick P.: Algebraic structure of quasi-cyclic codes. *Discret. Appl. Math.* 111(1–2), 157–175 (2001).
 - [19] Ling S., Costello D.J.: Error Control Coding: *Fundamentals and Applications*, 2nd edn. Prentice-Hall, Englewood Cliffs (2004).
 - [20] Ling S., Solé P.: On the algebraic structure of quasi-cyclic codes I: finite fields. *IEEE Trans. Inf. Theory* 47(7), 2751–2760 (2001).
 - [21] Ling S., Solé P.: On the algebraic structure of quasi-cyclic codes II: chain rings. *Des. Codes Cryptogr.* 30(1), 113–130 (2003).
 - [22] Ling S., Solé P.: On the algebraic structure of quasi-cyclic codes III: generator theory. *IEEE Trans. Inf. Theory* 51(7), 2692–2700 (2005).
 - [23] Ling S., Niederreiter H., Solé P.: On the algebraic structure of quasi-cyclic codes IV: repeated roots. *Des. Codes Cryptogr.* 38(3), 337–361 (2006).
 - [24] Ling S., Xing C.: *Coding theory: a first course*. Cambridge University Press. (2004)
 - [25] MacWilliams F.J., Sloane N.J.A.: *The Theory of Error Correcting Codes*, 9th edn. Elsevier, North Holland (1988).

-
- [26] Matsui, Hajime. "On generator and parity-check polynomial matrices of generalized quasi-cyclic codes. *Finite Fields and Their Applications*. 34, 280-304 .(2015)
 - [27] Matsui H.: On generator matrices and parity check matrices of generalized integer codes. *Designs, Codes and Cryptography*, 74(3), 681-701 (2015).
 - [28] Matsui H.: *On polynomial generator matrices of generalized quasi-cyclic codes*. In: 6th Asia-Europe Workshop on Information Theory, Ishigaki Island, Okinawa, Japan, 22–24 (Oct 2010).
 - [29] Nakamura K.: A class of error-correcting codes for DPSK channels. In: *IEEE International Conference on Communications*, Boston, MA, June 10–14 1979, pp. 45.4.1–45.4.5.
 - [30] Nebe G., Rains E.M., Sloane N.J.A.: *Self-Dual Codes and Invariant Theory*. Springer, Berlin (2006).
 - [31] Peterson W.W., Weldon E.J.: *Error Correcting Codes*, 2nd ed., MIT Press, Cambridge, MA, (1972).
 - [32] Séguin G.E.: Aclass of 1-generator quasi-cyclic codes. *IEEE Trans. Inf. Theory* 50(8), 1745–1753 (2004).
 - [33] Shimura G.: *Introduction to the Arithmetic Theory of Automorphic Functions*. PrincetonUniversity Press, Princeton (1971).
 - [34] Siap I., Kulhan N.: The structure of generalized quasi-cyclic codes. *Appl.Math. E-Notes* 5, 24–30 (2005).
 - [35] Spiegel E.: Codes over Z_m . *Inf. Control* 35(1), 48–51 (1977).
 - [36] Tang H., Xu J., Lin S., Abdel-Ghaffar K.A.S.: Codes on finite geometries. *IEEE Trans. Inf. Theory* 51(2), 572–596 (2005).
 - [37] Thomas W. Hungerford.: *Algebra, volume 73 of Graduate Texts in Mathematics*, 367-369 (1980).
 - [38] Van V.T., Matsui H., Mita S.: Computation of Gröbner basis for systematic encoding of generalized quasicyclic codes. *IEICE Trans. Fundam. Electron. Commun. Comput. Sci.* E92-A(9), 2345–2359 (2009).

-
- [39] Van V.T., Matsui H., Mita S.: *A class of generalized quasi-cyclic LDPC codes: high-rate and lowcomplexity encoder for data storage devices*. In: IEEE Global Communications Conference (GLOBECOM), Miami, FL, pp. 6–10 (2010).

واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

Buchberger's algorithm	الگوریتم بوخ‌برگر
Enumeration algorithm	الگوریتم شمارشی
Ideal	ایده‌آل
Epimorphism	بروریختی
Surjectivity	پوشایی
Transpose	ترانهاده
Euclidean division	تقسیم اقلیدسی
Monomorphism	تکریختی
Ring	حلقه
Determinant	دترمینان
Degree	درجه
Bijection	دوسویی
Exact sequence	رشته دقیق
Full rank	رتبه کامل
Subgroup	زیرحلقه
Subring	زیرگروه
Lee distance	فاصله لی
Range space	فضای برد
Null space	فضای پوچ
Duality theorem	قضیه همزادی
Reduced	کاهنده
Linear code	کد خطی
Cyclic code	کد دوری
Dual code	کد دوگان
Quasi cyclic code	کد شبه دوری
Generalized quasi-cyclic code	کد شبه دوری تعمیم یافته
Integer code	کد صحیح

Generalized integer code	کد صحیح تعمیم یافته
Group	گروه
Abelian group	گروه آبدلی
Polynomial matrix	ماتریس چندجمله‌ای
Parity check matrix	ماتریس کنترل توازن
Circulant matrix	ماتریس گردشی
Generator matrix	ماتریس مولد
Elementary divisors	مقسوم‌علیه‌های اولیه
Homomorphism	همریختی
Injectivity	یک به یک بودن
Isomorphism	یکریختی

واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

Abelian group	گروه آبلی
Bijection	دوسویی
Buchberger's algorithm	الگوریتم بوخ‌برگر
Circulant matrix	ماتریس گردشی
Cyclic code	کد دوری
Degree	درجه
Determinant	دترمینان
Dual code	کد دوگان
Duality theorem	قضیه همزادی
Elementary divisors	مقسوم‌علیه‌های اولیه
Enumeration algorithm	الگوریتم شمارشی
Epimorphism	بروریختی
Euclidean division	تقسیم اقلیدسی
Exact sequence	رشته دقیق
Full rank	رتبه کامل
Generalized integer code	کد صحیح تعمیم یافته
Generalized quasi-cyclic code	کد شبه دوری تعمیم یافته
Generator matrix	ماتریس مولد
Group	گروه
Homomorphism	همریختی
Ideal	ایده‌آل
Injectivity	یک به یک بودن
Isomorphism	یکریختی
Integer code	کد صحیح
Lee distance	فاصله لی
Linear code	کد خطی
Monomorphism	تکریختی

Null space	فضای پوچ
Parity check matrix	ماتریس کنترل توازن
Polynomial matrix	ماتریس چندجمله‌ای
Quasi-cyclic code	کد شبه دوری
Range space	فضای برد
Reduced	کاهنده
Ring	حلقه
Surjectivity	پوشایی
Subgroup	زیرحلقه
Subring	زیرگروه
Transpose	ترانهاد

Aabstract

GQC codes are usually discussed in terms of submodules over polynomial rings. The generator matrix and parity-check matrix of a GQC code viewed as a linear code can be represented by a combination of circulant matrices with different numbers of columns. Similar to QC codes, a GQC code can also be represented by a polynomial matrix. Generalized integer codes are defined as codes over rings of integers modulo n in which individual code symbols generally have different moduli. In this thesis, we use a certain type of matrix identities to derive a necessary and sufficient condition for integer matrices to be equal to the generator matrices of generalized integer codes. Moreover, it is shown that the parity check matrix is generated from this matrix identity of the generator matrix. Finally, an efficient algorithms which calculates all generator polynomial matrices of Generalized integer codes and also enumerates theoretically all of the generator matrices of generalized integer codes is provided.

keywords: Codes over rings, Generalized integer code, Generalized quasi-cyclic code, Buchberger's algorithm, Generator matrix, Parity check matrix, Polynomial matrix, Circulant matrix, Elementary divisors, Extended Euclidean algorithm.

Shahrood University of Technology

Faculty Of Mathematical Sciences

MSc Thesis in: Graph and Combinatorics

**On generator matrices and parity check
matrices of generalized integer codes**

By: Golshan Golalizadeh Shiri

Supervisors

Dr. Nader Jafari Rad

Dr. Abdollah Alhevaz

January 2017